

KONTRA

**Ανάλυση για τα
αποτελέσματα των
εκλογών**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Δε γυρνάει το
«ματσάκι»**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ο φίρερ της ΧΑ καλεί σε
πολεμικό εγερτήριο**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Ανακάτεμα της
τράπουλας με τον
ιμπεριαλισμό πάντα
κυρίαρχο**

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Πευκοδάσος Παλιουρίου

**Ζορίζονται να το
αποχαρκτηρίσουν οι
δασολόγοι του ΤΣΔ**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Μαύρα μαντάτα για την εκπαίδευση το
Πρόγραμμα ΝΔ για Παιδεία

**Ιδιωτικοποίηση,
θεοποίηση της
επιχειρηματικής
λειτουργίας, δόγμα
«τάξη και ασφάλεια»**

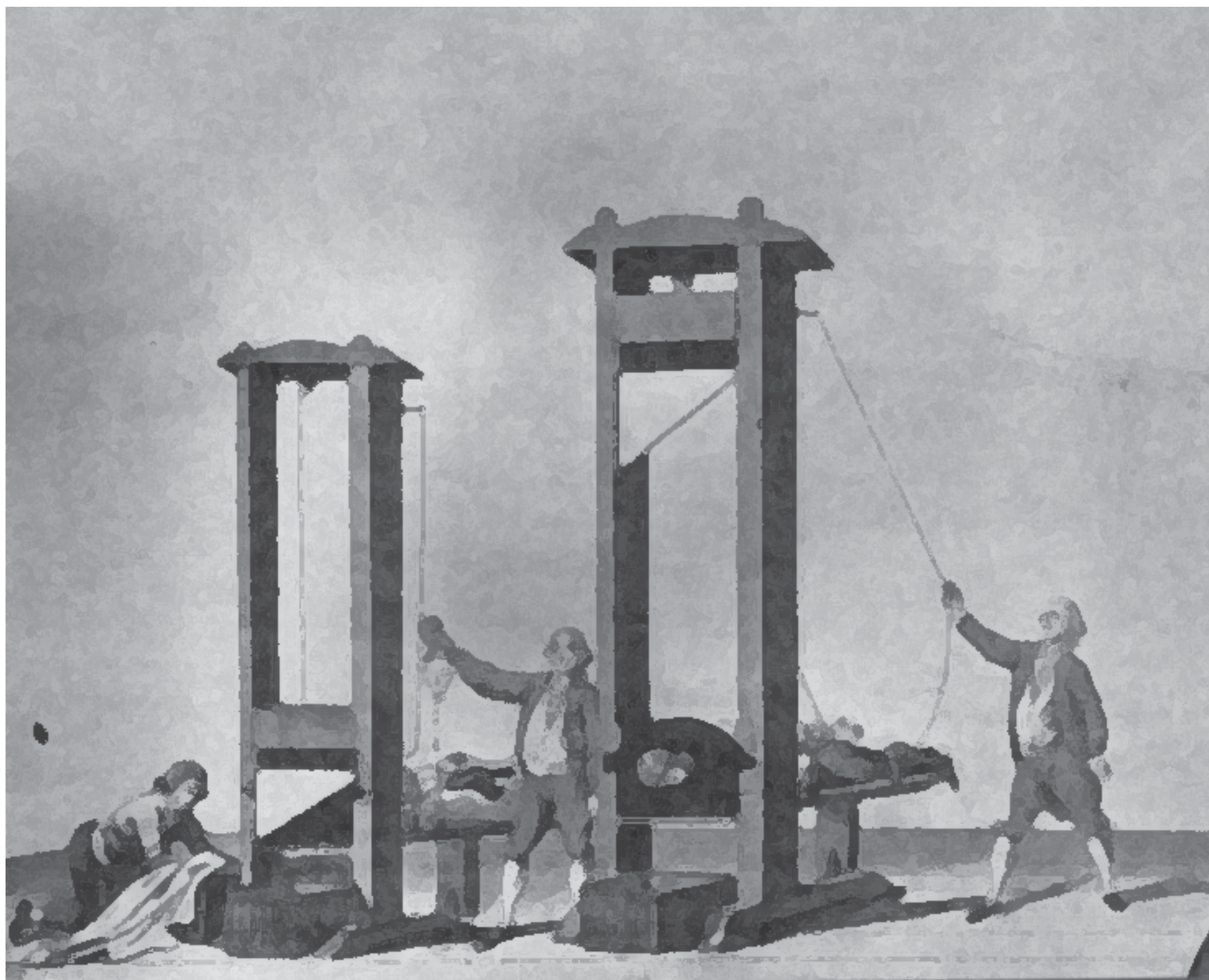
ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1008 - 1 Ιούνη 2019

www.eksegersi.gr

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΥΤΑΛΗΣ

μεταξύ διαχειριστών της
καπιταλιστικής βαρβαρότητας

Scripta... Verba...

Εγώ δεν μπορώ να βγω και να πω στον ελληνικό λαό ότι δεν τρέχει και τίποτα, όποιο και να είναι το αποτέλεσμα. (...) Αν πάρω την εμπιστοσύνη του λαού, είναι βέβαιο ότι θα μπορέσω να εφαρμόσω αυτά τα θετικά μέτρα, ό,τι και να γίνει στις εθνικές εκλογές. Αν αποδοκιμαστούν, όλα είναι ανοικτά. (...) Με οποιοδήποτε ποσοστό ήττας του ΣΥΡΙΖΑ ή στήριξης της ΝΔ που θέλει να ακυρώσει τα μέτρα, μπαίνουμε σε μια περιπέτεια.

Αλέξης Τσίπρας

Τελικά αποδείχτηκε ότι είμαστε λαός που του αρέσουν οι... περιπέτειες. Γι' αυτό και ο εκβιασμός έπεσε στο κενό.

Καλημέρα - καλημέρα. Θέλω να στείλω ένα μήνυμα, ειδικά στους νέους. Για να γεννηθούμε ένα σπέρματοζωάριο δεν δειλίασε. Εφυγε μπροστά. Δεν έμεινε να κοιτάει τι κάνουν τα άλλα. Ξεκίνησε και τελικά τα κατάφερε. Αποφάσισε το λοιπόν, μην μείνεις πίσω, ψήφισε! Σας ευχαριστώ.

Σταύρος Θεοδωράκης

Τελικά, αποδείχτηκε ότι ουδείς θέλησε να υποδυθεί το σπέρματοζωάριο...

Ψήφισαν Βελόπουλο που μοίραζε επιστολές του Ιησού Χριστού και αλοιφές για τη μέση.

Βασίλης Λεβέντης

Το μαρτύριο του καταφρονημένου. Εκλαψε, έκλαψε, είπε για τη Μακεδονία, αλλά τον νίκησε το υαλουρονικό.

Πρόκειται για ένα ξεκάθαρο μήνυμα: η Αριστερά δεν είναι νεκρή. Υπάρχει ελπίδα.

Ραφαέλ Γκλικσμάν

Η γαλλική σοσιαλδημοκρατία (αυτή είναι η «Αριστερά») πήρε 7%! Το 2014 είχε πάρει 14%...

Πάντως, όποιο και αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, από Δευτέρα η χώρα θα έχει την ίδια κυβέρνηση. Ο Τσίπρας θα είναι πάντα Πρωθυπουργός. Και θα είναι για τέσσερις μήνες ακόμη, μέχρι να κριθεί για τον απολογισμό του. Είναι πολύς δρόμος και αναμένονται πολλά ως τότε.

Γιώργος Λακόπουλος

Βουλμένο γράμμα διαβάζει το συριζοτρόλ (το άρθρο γράφτηκε και αναπαράχθηκε από το μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ στο Διαδίκτυο, την παραμονή των εκλογών!).

Δεν θεωρώ ότι η ΝΔ πήρε ψήφους για το πρόγραμμά της, το οποίο, άλλωστε, δεν αποκάλυψε. Πιστεύω ότι ο χρόνος ήταν λίγος για να καταλάβει ο κόσμος το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ και να τον εμπιστευτεί.

Ιωάννης Αμανατίδης

Ο γίγαντας Αμανατίδης είναι θρήσκος και είμαστε σίγουροι ότι δεν πίνει τίποτα το απαγορευμένο. Σε έκσταση λόγω θλίψης βρέθηκε.

ΡΙΠΕΣ

◆ Σε πρώτο ενικό η δήλωση Τσίπρα, τα μεσάνυχτα της περασμένης Κυριακής ◆ Εγώ, εγώ, εγώ ◆ Κάπου-κάπου συνερχόταν και προσέθετε και το «εμείς» ◆ Στο τέλος της φράσης, όμως ◆ Σημάδι κακής ψυχολογικής κατάστασης ◆ Οχι μόνο από την κατραπακιά της ήττας ◆ Αλλά και από το φόβο της προσωπικής του αμφισβήτησης ◆ Γι' αυτό και φρόντιζε να υπενθυμίζει συνεχώς το «εγώ» ◆ Στους «συντρόφους» απευθυνόταν κυρίως και όχι στον ελληνικό λαό ◆ Το... χρυσό βατόμυρο, πάντως, το παίρνει ο Σπίρτζης ◆ Που εμφανίστηκε στην τηλεόραση και είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχασε! ◆ Ασημένιο βατόμυρο στην Τασία Χριστοδουλοπούλου ◆ «Ηττα δεν μπορούμε να την πούμε» ◆ Και τι να πεις για την ντουντούκα ΕΡΤ; ◆ Που έκανε δικό της exit poll ◆ Κι έβγαζε τη μέση τιμή της διαφοράς 5% ◆ Οχι 7% που την έβγαζαν οι άλλοι γκαλοπατζή-

δες ◆ Αποδεικνύοντας ότι στα fake news ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει την πρωτιά ◆ «Το φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ αναστατώνει τον ευρωπαϊκό νεοφιλελευθερισμό», βροντοφώναξε ο Φάμελλος ◆ Και κόντεψαν να βουλιάζουν τα κόττερα από τη θαλασσοταραχή ◆ Ο Φάμελλος είναι αυτός που πασχίζει να νομιμοποιήσει τις βίλες στα καταπατημένα δάση ◆ Για τέτοιον αντι-νεοφιλελεύθερο μιλάμε ◆ Αλλωστε, το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αριστερό, αντι-νεοφιλελεύθερο κόμμα φάνηκε και από το εκλογικό αποτέλεσμα ◆ Δεύτερη σε σταυρούς η ακροδεξιά Κουντουρά! ◆ Τώρα σιγουρευτήκαμε ότι ο θυμός του Τσίπρα στη Βουλή, στην τελευταία αντιπαράθεσή του με τον Μητσοτάκη, ήταν πραγματικός ◆ Η ιστορία με το κόττερο του κόστισε πολύ ◆ Και το ήξερε ◆ Γι' αυτό βγήκε από τα ρούχα του και άρχισε να μιλάει στον Κούλη στον ενικό ◆ Και τη βραδιά

των εκλογών ξέχασε να ψελλίσει ένα «συγχαρητήρια» στον Μητσοτάκη ◆ Τόσο βαριά του έπεσε η σφαλιάρα ◆ Ο «άχαστος» έχασε από εκείνον που ειρωνευόταν και λοιδορούσε ◆ Ετσι είναι όμως οι τσογλαναράδες που έχουν μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους ◆ Δεν ξέρουν να χάνουν ◆ Κι όταν χάνουν, βγάζουν τον πραγματικό τους εαυτό ◆ Αυτόν που επιμελώς κρύβουν όταν απευθύνονται στον κόσμο ◆ Παριστάνοντας τα καλά παιδιά ◆ Θυμόσαστε το θόρυβο που γινόταν μέχρι και πριν από μερικά χρόνια για τα ελληνικά και εισαγόμενα αρνιά; ◆ Κάποια στιγμή ο θόρυβος σταμάτησε ◆ Τώρα ξέρουμε γιατί ◆ Μας το αποκάλυψε η Κόντρα την προηγούμενη βδομάδα ◆ Τώρα, πληρώνεις τιμή ελληνικού και τρωσ αρνί Ρουμανίας ◆ Η πραγματική Καϊλή ξαναβγήκε στην ευρωβουλή ◆ Η ιμιασιόν έμεινε εκτός δεύτερου γύρου

◆ Ελάτε τώρα που δεν καταλαβαίνετε ποια εννοούμε ◆ Για την «Καϊλή του ΣΥΡΙΖΑ» μιλάμε ◆ Την πρώην υφυπουργό και υποψήφια δήμαρχο Θεσσαλονίκης ◆ Ευειδές το εξωτερικό, ακατοίκητο το εσωτερικό ◆ Η ΛΑΕ έκανε καταγγελία ότι στην ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο δεν υπήρχαν ψηφοδέλτια της ◆ Αντί να το ρυθμίσει με το υπουργείο (όπως έγινε), βγήκε να καταγγείλει ότι τη θάβουν ◆ Καταλαβαίνετε τι γέλιο έπεσε μετά τα τελικά αποτελέσματα ◆ Ο Κουτσούμπας ευχαρίστησε αυτούς που «σε δύσκολες συνθήκες» έφτασαν ως την κάλη και ψήφισαν το κόμμα του! ◆ Ποια ακριβώς ήταν η δυσκολία των συνθηκών; ◆ Μια βόλτα στο εκλογικό τμήμα απαιτούνταν ◆ Τίποτ' άλλο ◆ Αλλά στο στόμα των ρεβιζιονιστών-αστών χάνουν και οι λέξεις τη σημασία τους ◆ Φαντάσου, δηλαδή, να τους καλούσαν για επαναστατικό αγώνα... ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ασφαλώς και πρέπει να στείλει μια ανθοδέσμη στον Πολάκη ο Κυμπουρόπουλος, όπως του σύστησε ο Χατζηνικολάου. Αν δεν τον στοχοποιούσε ο (κατά Τσίπρα) «αψύς Σφακιανός», αμφιβállουμε αν θα βρίσκονταν ψηφοφόροι της Δεξιάς να τουβάλουν σταυρό. Με τη στοχοποίηση έφτασε να γίνει το πρόσωπο καθολικής αποδοχής. Η πλειοψηφία έβαζε έναν σταυρό και σ' αυτόν, με αποτέλεσμα όταν έγινε «ταμείο» να βρεθεί πάνω και από τον Βαγγέλα τον Μείμαρράκη.

Κ «Να δω τον Κούλη να βγαίνει και να σας λέει ότι βρήκε άδεια ταμεία για αυτό θα σας κόψει τις συντάξεις και να χτυπιέμαι στα γέλια! Γιατί δε γίνεται αγάπη μου να χολοσκάω εγώ για τη βλακεία του καθένα, που δεν ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ επειδή κρατούσε μούτρα, επειδή δεν έβαλε σε δουλειά το γαμπρό του κι επειδή δεν του χάρισε τα χρέη του... όχι

αγάπη μου, οι βλακείες πληρώνονται ενίοτε και ακριβά!». Γνήσια (και φανατικά) συριζαία η αηδός του «Πιο χαμηλά».

Κ Παιδιά, τους παρεξηγήσατε. Οι άνθρωποι είπαν να πιουν έναν καφέ στο Κολωνάκι, τρεις μέρες πριν από τις εκλογές. Φταίνει αυτοί που περνούσε... τυχαία ο φωτογράφος και τους απαθανάτισε; Αυτοί νόμιζαν ότι από το Κολωνάκι δεν περνούν ποτέ φωτορεπόρτερ. Επειδή, δηλαδή, Αντώνιαρος

και Αρούλης συμπαθούν τον ΣΥΡΙΖΑ και το λένε δημόσια, σημαίνει πως δεν πρέπει να βγαίνουν και για καφέ;

Κ «Το Ποτάμι έχασε στις ευρωεκλογές», δήλωσε ο Θεοδωράκης. Με μόλις 1,56% δεν το λες απλώς χάσιμο. Ομως ο επικεφαλής Σταύρος έπρεπε να χρησιμοποιήσει την πιο ήπια έκφραση, για να μπορεί μετά να πει ότι «το Ποτάμι και οι βουλευτές του θα συνεχίσουν να παλεύουν για

τις ευρωπαϊκές, προοδευτικές και φιλελεύθερες λύσεις που έχει ανάγκη η χώρα. Χωρίς να κάνουμε καμία έκπτωση στις αρχές, στις ιδέες, στην τόλμη και στην πολιτική μας αισθητική». Οι βουλευτές σε μια βδομάδα θα πάψουν να είναι βουλευτές. Οσο για το ίδιο το Ποτάμι, αμφιβállουμε αν θα ξαναδοκιμάσει να κατέβει αυτόνομα. Κι αν δεν προλάβει να βρει λύση «φιλοξενίας», στις εθνικές εκλογές θα «χάσει» πιο πολύ. Γιατί πλέον θα λειτουργεί η λογική της χαμένης ψήφου.

Κ Δεν άφησε σκυλά για σκυλά που να μην τον φωνάξει στο σόου του και να τραγουδήσει μαζί του. Χοροπήδαγε σαν

αρκούδι, έλεγε τις γνωστές κρυάδες, αλλά τα ρημάδια τα νούμερα δεν έλεγαν να ξεκολλήσουν απ' τα πατώματα. Ετσι, η διεύθυνση του Σαββιδοκάναλου του ανακοίνωσε το πρόωρο τέλος της συνεργασίας. Ο «πολύς» Λάκης δεν πουλάει πια.

Κ Στο twitter ασχολούνται με τον ακροδεξιό Γιον Βόιτ που δήλωσε ότι ο Τραμπ είναι ο μεγαλύτερος πρόεδρος που είχαν οι ΗΠΑ μετά τον... Αβραάμ Λίνκολν. Σε δουλειά να βρισκόμαστε δηλαδή. Τι άλλο περίμεναν να δηλώσει ένας δηλωμένος φανατικός υποστηρικτής του Τραμπ;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο ΣΥΡΙΖΑ παγιώνεται ως μια ανθεκτική δύναμη, όχι θνησιγενής. Κυβερνά επί τέσσερα χρόνια, εκ των οποίων το μεγαλύτερο διάστημα με μνημονιακά στοιχεία στην πολιτική του. Η ψήφος έχει τον χαρακτήρα κριτικής, διαμαρτυρίας, όχι απόρριψης.

Δημήτρης Σεβαστάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/6: Ημέρα γάλακτος 1/6/1919: Ανεύρεση πτώματος Ρόζας Λούξεμπουργκ στο κανάλι Λάντμπερ (Βερολίνο) 1/6/1945: Καταγγελία ΕΑΜ: μετά τη συμφωνία Βάρκιζας δολοφονήθηκαν πεντακόσιοι, φυλακίστηκαν 30.000 αγωνιστές εθνικής αντίστασης, ενώ κυκλοφορούν στην ύπαιθρο 150 ομάδες δεξιάς με 20.000 οπλοφόρους 1/6/1972: Σύλληψη Αντρέας Μπάντερ, Χολγκερ Μάινς (RAF) 1/6/1979: Βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας Νέας Ιωνίας (ΕΛΑ) 1/6/1979: Καταδίκες δέκα μελών ακροδεξιάς ΟΕΑ 1/6/1989: Βόμβα στο υπουργείο Δικαιοσύνης (ΕΛΑ) 2/6: Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος, Τυνησία: Ημέρα νεολαίας, Ισλανδία: Ημέρα ναυτικών 2/6/1936: Επίθεση χωροφυλά-

κών σε ειρηνική διαδήλωση, ένας νεκρός, δεκαεπτά τραυματίες (Βόλος) 2/6/1964: Ιδρυση ΡΕΟ 2/6/1982: Πέντε βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές (ΕΛΑ) 2/6/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα έξω από υπουργείο Απασχόλησης 3/6/1934: Σύγκρουση αστυνομίας-κομμουνιστών σε διοργάνωση αντιφασιστικού συνεδρίου, δύο τραυματίες αντιφασίστες, πολλές συλλήψεις 3/6/1964: Ομάδα ακροδεξιών εισβάλλει σε συνεδρίαση Βουλής και ξυλοκοπείται από βουλευτές 3/6/1969: Βόμβα (ΔΑ) στην οδό Πανεπιστημίου 3/6/1979: Βόμβα στον Εθνικό Οργανισμό Καπνού (ΕΛΑ) 4/6: Ημέρα παιδιών θυμάτων επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6/1942: Δύο πρώτες εκτελέσεις στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς 4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 4/6/2001: Παράλυτος ο 15χρονος Αλβανός Afrim Salla από «τυ-

χαία εκπυρσοκρότηση όπλου συνοριοφύλακα» 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη από Μπογιάτι 5/6/1998: Νεκρός από «εκφοβιστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου ο 28χρονος Αλβανός Μπόκαρι Μπάχο 6/6: Ημέρα ρωσικής γλώσσας, Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημαίας (1523-1809) 6/6/1943: Εκτελούνται 106 κομμουνιστές κρατούμενοι στρατοπέδου Λάρισας (Κούρνοβο) 6/6/1943: Θάνατος Παντελή Πουλιόπουλου 6/6/1969: Βόμβες ΔΑ στην Ακαδημίας και ΚΕΑ στο Παλαιό Φάληρο 6/6/1995: Κατάργηση θανατικής ποινής στη Νότια Αφρική 7/6/1968: Πρώτο θύμα ΕΤΑ ο αστυνομικός Χοσέ Παρντίνες Αθκάι 7/6/1972: Σύλληψη Γκούντριουν Ενσλιν (RAF) 7/6/1994: Εντοπισμός βόμβας (ΕΛΑ-1η Μάη) στην πρεσβεία Βελγίου.

Δε γυρνάει το «ματσάκι»

Αφνιδιάστηκαν τόσο πολύ από το αποτέλεσμα ο Τσίπρας και οι υπόλοιποι συριζαίοι και γι' αυτό αντέδρασαν τόσο σπασμωδικά το βράδυ της περασμένης Κυριακής; Για μας είναι σίγουρο ότι την ήττα την περίμεναν. Την έβλεπαν στις κυλιόμενες δημοσκοπήσεις (αυτές που μένουν κρυφές, καθώς τις παραγγέλλουν τα επιτελεία των κομμάτων και τις κρατούν επτασφράγιστο μυστικό που το γνωρίζει μόνο ένας στενός κύκλος στελεχών). Αν δεν ήταν έτσι, τότε δε θα έβγαине ο Τσίπρας, τρεις μέρες πριν τις εκλογές, να τάξει ένα ακόμα πεννητάρικο στις συντάξεις από το 2020. Ζορίζονταν και προσπαθούσαν να μαζέψουν τη διαφορά, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι αυτή η μαυρογιαλούρικη συμπεριφορά εξόργιζε τον (ήδη εξοργισμένο) κόσμο.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε αν περίμεναν τόσο μεγάλη διαφορά. Εκ των υστέρων και μετά την ηχηρή σφαλιάρα, κυκλοφορούν διάφορα. Οτι ο Βερναρδάκης παγίδευσε τον Τσίπρα, παρουσιάζοντάς του αναλύσεις που έδειχναν ότι η διαφορά δεν πρόκειται να ξεπεράσει τις τρεις μονάδες κτλ. κτλ. Δε δίνουμε την παραμικρή βάση σ' ό'λ' αυτά. Οχι

μόνο επειδή μπορεί να είναι κατασκευές για να βγάλουν λάδι τον Τσίπρα και να βρουν κάποιον αποδιοπομπαίο τράγο να του φορτώσουν την ευθύνη, αλλά και γιατί δεν έχουν καμιά σημασία. Η φτώχεια φέρνει γκρίνια και στα επιτελεία των αστικών κομμάτων πάντοτε ξεσπούν καυγάδες μετά από μια μεγάλη εκλογική ήττα, όμως αυτό δεν αφορά κανέναν άλλο πέρα απ' αυτούς τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς που προσπαθούν να μηδενίσουν το κοντέρ και να ξανακερδίσουν την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων, αφού προηγουμένως «καθαριστούν» στα νάματα της αντιπολίτευσης. Τόσες φορές το έχουμε δει το έργο και δε θα μπορούσε να ισχύσει τίποτα το διαφορετικό για τον ηττημένο ΣΥΡΙΖΑ.

Ούτε μας ξένισε η καθυστέρηση της εμφάνισης του Τσίπρα στο «γυαλί» (πέντε λεπτά πριν από τα μεσάνυχτα). Η καταραπακιά ήταν δυνατή, έπρεπε να καταλήξουν στο αν θα πάνε σε εκλογές ή όχι (θεωρούμε ότι ο Τσίπρας και το στενό επιτελείο του την είχαν έτοιμη αυτή τη λύση, έπρεπε όμως να πειστούν όλοι) και να προετοιμαστεί ψυχολογικά ο Τσίπρας για την εμφάνισή του (δεν ήταν και τόσο εύκολο, μετά την αλα-

ζονεία του «άχαστου» που επεδείκνυε κατά την προεκλογική περίοδο).

♦ Το πρώτο που έκανε ο Τσίπρας στη δήλωσή του ήταν να ρίξει την ευθύνη της ήττας του ΣΥΡΙΖΑ στον ελληνικό λαό, που στην πλειοψηφία του δεν επέλεξε «το δρόμο της οριστικής εξόδου από τα μνημόνια, με τους πολλούς στο προσκήνιο, με τους πολλούς και για τους πολλούς», αλλά «το δρόμο της επιστροφής στο σκοτάδι της λιτότητας, στο σκοτάδι της κρίσης, των ολιγαρχών και του ΔΝΤ»!

Οι συριζαίοι που ακολούθησαν τα είπαν πιο χοντρά. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι ο Βαξεβάνης (που διαπίστωσε ότι ο ελληνικός λαός πάσχει ψυχιατρικά, από το σύνδρομο της Στοκχόλμης!) δεν εκφράζει την επίσημη κομματική γραμμή, τι θα πρέπει να πούμε για τον Παππά που δήλωσε ότι «ο κόσμος που δεν θεωρούσε σημαντικό να μετακινηθεί για να πάει να ψηφίσει, θα είναι ενώπιον πάρα πολύ κρίσιμων επιλογών»;

♦ Το δεύτερο που έκανε ήταν να επαναλάβει το πα-ραμύθι που παπαγάλιζαν ήδη όλοι οι συριζαίοι στα τηλεπα-ράθυρα: «Το εκλογικό απο-

τέλεσμα εμπεδώνει τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ ως πρωταγωνιστή στην πολιτική αντιπαράθεση»! Δηλαδή, υπήρχε περίπτωση να μην είναι πρωταγωνιστής (δευτεραγωνιστής πλέον); Από ποιον κινδύνευε να χάσει τη δεύτερη θέση; Από το ΚΙΝΑΛ; Μ' αυτό το επιχείρημα, μέσω του οποίου προσπαθούσαν να παρουσιάσουν τη συντριπτική ήττα σαν... μερική νίκη, οι συριζαίοι αποκάλυψαν στην πραγματικότητα τους μύχιους φόβους τους. Φοβούνται -ακόμα και τώρα- ότι μπορεί ν' αρχίσουν να ξεφουσκώνουν και οι παλιοί ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ να επιστρέψουν στην κοιτίδα τους!

♦ Τέλος, ο Τσίπρας προσπάθησε να παρουσιάσει το αυτονόητο, το αναγκαστικό σαν... προσωπική γενναιότητα: «Δεν μου ταιριάζει, δεν το έκανα ποτέ, δεν θα το πράξω ούτε τώρα, να αγνοήσω αυτό το αποτέλεσμα. Ποτέ όλα αυτά τα χρόνια δεν πορεύτηκα με κόλπα και με στρατηγήματα. Ποτέ δεν επέλεξα τον εύκολο δρόμο. Τον δρόμο της ιδιοτέλειας. Δεν θα το πράξω ούτε τώρα. (...) Δεν πρόκειται να αποδράσω, ούτε να το βάλω στα πόδια, ούτε να παραιτηθώ από τον αγώνα, από τη μάχη για την ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Τι εννοεί ο ποιητής;

Αμέσως μετά το εκλογικό αποτέλεσμα, ο Βενιζέλος δημοσίευσε προσωπική του δήλωση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με την ιδιότητα εκείνου που είχε εισαγάγει ως στόχο τη «στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ». Εγραψε:

«Στρατηγική ήττα είναι να οδηγήσαι σε διάλυση της Βουλής και εκλογές στις 30 Ιουνίου, την ανάγκη φιλολογία ποιούμενος. Παρά τις αντίθετες αλαζονικές διακηρύξεις σου.

Στρατηγική ήττα είναι να χάνεις τη δυνατότητα επιλογής των προσώπων που θα καλύψουν τις κορυφαίες θέσεις της Δικαιοσύνης μετά τις 30 Ιουνίου.

Στρατηγική ήττα είναι να μη μπορείς να ελέγξεις τις πολιτικές εξελίξεις μετά τις εκλογές. Ούτε την εκλογή του επόμενου ΠτΔ. Ούτε την τελική φάση της αναθεώρησης του Συντάγματος.

Υποχρέωση της Δημοκρατικής Παράταξης που εκφράζεται από το Κίνημα Αλλαγής είναι να μετατρέψει τη στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ σε δική της στρατηγική νίκη. Πρώτον, για το μέλλον του τόπου, για τον προγραμματικό προσανατολισμό της χώρας, για την προστασία του Συντάγματος και την αναβάθμιση των θεσμών. Και, δεύτερον, για την έκφραση της ίδιας της ιστορικής Δημοκρατικής Παράταξης χωρίς ευτελείς απόπειρες εισοδισμού».

Με συσχετισμό 23,8% ΣΥΡΙΖΑ - 7,7% ΚΙΝΑΛ, δηλαδή τρία προς ένα, τουλάχιστον οι πασόκοι δε δικαιούνται να πανηγυρίζουν. Ούτε να μιλούν για προοπτική δικής τους στρατηγικής νίκης. Γιατί το κάνει ο Βενιζέλος; Γιατί αναφέρεται σε ήσσοнос σημασίας ζητήματα, όπως η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας και η αναθεώρηση του Συντάγματος, αφήνοντας έξω το μείζον, που είναι ο σχηματισμός κυβέρνησης; Γιατί εκείνο που εννοεί ο... ποιητής (χωρίς να το γράφει καθαρά, για ευνόητους λόγους) είναι πως το ΚΙΝΑΛ οφείλει να διεκδικήσει θέση σε μια κυβέρνηση Μητσοτάκη (ιδιαίτερα αν η ΝΔ δεν έχει αυτοδυναμία). Κάτι τέτοιο, βέβαια, θα ήταν «η καλύτερη» του ΣΥΡΙΖΑ, που θα μπορεί να «πυροβολεί» άνετα από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, οδηγώντας το ΚΙΝΑΛ στο δρόμο του... Καμμένου.

Τσιπροτρόλ

Το Σάββατο, παραμονή των εκλογών, ο Γιώργος Λακόπουλος σύστηνε «ψυχραιμία παιδιά», γιατί «όποιο και αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, από Δευτέρα η χώρα θα έχει την ίδια κυβέρνηση. Ο Τσίπρας θα είναι πάντα Πρωθυπουργός. Και θα είναι για τέσσερις μήνες ακόμη, μέχρι να κριθεί για τον απολογισμό του. Είναι πολύς δρόμος και αναμένονται πολλά ως τότε». Πρόκειται για το κορυφαίο ίσως συριζοτρόλ, για έναν συνταξιούχο δημοσιογράφο (χρόνια στο Συγκρότημα Λαμπράκη), που εμπνεύστηκε το μύθο του «άχαστου» Τσίπρα, ο οποίος «τον έχει» τον Μητσοτάκη, καθώς υπερτερεί απέναντί του «στα πάντα όλα». Διαβάστε δείγμα γραφής από την εν λόγω «ανάλυση»: «Ο Μητσοτάκης είπε τα πάντα, έταξε άπαντα, έκανε τα πάντα, “εγγυήθηκε” για τα πάντα. Αλλά από ουσία μηδέν. (...) Τελικά απλώς αποκαλύφθηκε. Από αυτές τις εκλογές ο Μητσοτάκης βγαίνει λιγότερο ηγετικός από ό,τι ήταν. Παρά την σκηνοθεσία και την επιτήρηση των ίματζμίκερς πάτησε πολλές φορές τα κορδόνια του. Μόνο κατάλληλο να του αναθέσεις την τύχη σου δεν τον λες. Από την άλλη ο Τσίπρας επιβεβαίωσε το ιμπεριουμ της δημόσιας παρουσίας του».

Τη Δευτέρα, ο ίδιος αρθρογράφος έγραψε: «έπεσα έξω σε όλες τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις μου. Για όλα και για όλους. Δεν με παρέσυρε κανείς. Η δική μου ανάλυση ήταν λάθος. Λυπάμαι γι αυτό. Και αναλαμβάνω την ευθύνη απέναντι σε συνεργάτες και αναγνώστες. Θα κάνω το πένθος μου, όπως και άλλοι, αλλά δεν θα κάνω ότι δεν τρέχει τίποτε...». Πώς ακριβώς θα πενήθει; Θα σταματήσει να γράφει (ή μάλλον να υπογράφει), για να μην επιβαρύνει το σάιτ του με την υπογραφή κάποιου που έχει διαψευστεί. Το έχει ξανακάνει, βέβαια. Ανακοίνωσε την αποχώρησή του από τη δημοσιολογία και μετά επανήλθε. Το πιθανότερο, λοιπόν, είναι να επανέλθει. Ισως μετά τις εθνικές εκλογές του Ιουνίου. Μέχρι τότε, άφησε την «ανάλυσή» του παρακαταθήκη στους συριζαίους: «Ο Τσίπρας, παρά τις αντινομίες του, έδειξε δημοκρατικό ήθος και ηγετικά ανταντακλαστικά: επέστρεψε αμέσως τη μπάλα πίσω στους πολίτες και πάει τον αντίπαλό του στα μαρμαρένια αλώνια. Αντί να μείνει στο έλεος του Μητσοτάκη και των μιντιακών χειραγωγών του, πάει σε λυτρωτικές εκλογές για να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους. Είναι η πρώτη νίκη του ως ηττημένος».

Αλλά, πρέπει να απαλλαγεί από τα βαρίδια του κόμματός του και να εγκατασταθεί «στο κέντρο της Δημοκρατικής Παράταξης ως εν δυνάμει διαμορφωτής του νέου πολιτικού φορέα της Κεντροαριστεράς»! Ποια είναι τα κατά Λακόπουλο βαρίδια στα πόδια του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν έχει κανέναν ενδοασμό να τα κατονομάσει: «Αν οι “σκληροί” δεν χορεύουν “να κατεβούν απο το τρένο. Τους ενοχλούσε ο Πανούσης, αλλά βρήκαν μια χαρά τον Ραγκούση. Αν δεν βολεύεται η “αριστερή τους συνείδηση”, ας πάνε ο Βούτσας, ο Σκουρλέτης, ο Τσακαλώτος, ο Τζανακόπουλος, η... Ζορμπά και όσοι ακόμη δεν ήθελαν την μετεξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ να βρουν την ψήφο τους. Πήγε και ο Λαφαζάνης...».

Πριν πεινάσουν μαγειρεύουν...

Όταν ο Τσίπρας βγήκε και δήλωσε ότι αμέσως μετά το δεύτερο γύρο των τοπικών εκλογών θα πάει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας και θα ζητήσει να γίνουν άμεσα εθνικές εκλογές, όλοι προεξόφλησαν ότι θα πάει και θα παραιτηθεί, όπως έκανε τον Αύγουστο του 2015. Πράγματι, στην τηλεοπτική δήλωση του Τσίπρα υπήρχαν μόνο πολιτικοί λόγοι: να αποφασίσει ο λαός αν θέλει εμάς ή τη ΝΔ (με την απαραίτητη κινδυνολογική σάλτσα). Το σκεπτικό ήταν στον πυρήνα του ίδιο μ' αυτό του Αυγούστου του 2015. Τότε ο Τσίπρας παραιτήθηκε, επικαλούμενος την ανάγκη να αποφασίσει ο λαός αν καλώς ή κακώς υπέγραψε το τρίτο Μνημόνιο.

Σε περίπτωση παραίτησης της κυβέρνησης πριν από τη λήξη της θητείας της Βουλής, υπάρχει μια καθορισμένη συνταγματική διαδικασία. Ο Παυλόπουλος πρέπει να δώσει διερευνητικές εντολές στα τρία πρώτα κόμματα, μετά να διερευνήσει αν μπορεί να σχηματιστεί κυβέρνηση από όλα τα κόμματα κι αν αυτό δεν καταστεί δυνατό, να δώσει εντολή σχηματισμού υπηρεσιακής κυβέρνησης στον αρχαιότερο από τους προέδρους των ανώτατων δικαστηρίων (Αρείος Πάγος, ΣτΕ, Ελεγκτικό Συνέδριο). Η διαδικασία αυτή μπορεί να ολοκληρωθεί μέσα σε μια ώρα. Φωνάζει Τσίπρα, Μητσοτάκη και Γεννηματά (αυτοί είναι οι αρχηγοί των τριών πρώτων σε δύναμη κοινοβουλευτικών ομάδων στη σημερινή Βουλή), παίρνει τις διαβεβαιώσεις τους και αμέσως διαλύει τη Βουλή και ορκίζει υπηρεσιακή πρωθυπουργό την Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που είναι σήμερα η αρχαιότερη ανάμεσα στους τρεις προέδρους των ανώτατων δικαστηρίων.

Τι γίνεται, όμως, αν ο Τσίπρας δεν παραιτηθεί, αλλά πάει στον Παυλόπουλο και ζητήσει πρόωρες εκλογές «για ανανέωση της λαϊκής εντολής προκειμένου να αντιμετωπιστεί εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας» (άρθρο 41§2 του Συντάγματος); Σ' αυτή την περίπτωση διαλύεται μεν η Βουλή, παραμένει όμως η κυβέρνηση, αλλάζει με υπηρεσιακό τον υπουργό Εσωτερικών (άντε και καναδυό άλλους, για να δείξει ότι είναι ούλτρα δημοκρατική) και κάνει αυτή τις εκλογές. Και μπορεί, στο μεταξύ, να διορίσει αυτή πρόεδρο και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, καθώς Πέππας και Δημητρίου αποχωρούν υποχρεωτικά στις 30 του Ιουνίου, λόγω ορίου ηλικίας.

Μέσα στη χαρά για τον εκλογικό θρίμβο, οι δεξιοί δεν το κατάλαβαν. Το κατάλαβαν τη μεθεπομένη, όταν ο Τζανακόπουλος ανακοίνωσε ότι οι εκλογές θα γίνουν στις 7 Ιούλη και τόνισε με νόημα ότι «η κυβέρνηση διατηρεί σε ισχύ όλες τις αρμοδιότητές της, είτε γίνονταν οι εκλογές στις 30 Ιουνίου είτε στις 7 Ιουλίου»! Ποια κυβέρνηση; Οχι η υπηρεσιακή, βέβαια, που απλά διαχειρίζεται τις πιεστικές τρέχουσες υποθέσεις και οργανώνει τις εκλογές, αλλά η κυβέρνηση Τσίπρα, ο οποίος -προφανώς- δεν προτίθεται να παραιτηθεί, ό,τι κι αν του σούρουν. Ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή. Όσο για «εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας», να φάνε και οι κότες. Εδώ και δεκαετίες οι πρόωρες εκλογές γίνονταν με αφορμή το Κυπριακό και τα ελληνοτουρκικά. Την τελευταία φορά που έγιναν τέτοιου τύπου πρόωρες εκλογές, το 2009, ο Καραμανλής επικαλέστηκε την οικονομική κρίση. Δε θα είναι καθόλου δύσκολο στους Τσιπραίους να κατασκευάζουν έναν προσχηματικό λό-

γο και να παραμείνουν στην κυβέρνηση μέχρι τις 7 Ιούλη. Διορίζοντας στο μεσοδιάστημα πρόεδρο και εισαγγελέα στον Αρειό Πάγο.

Γι' αυτό, άλλωστε χρειάστηκαν την 7η του Ιούλη και βρήκαν ως πρόσχημα τις πανελλαδικές εξετάσεις, οι οποίες αποδεδειγμένα δε δημιουργούν κανένα πρόβλημα, καθώς θα απομένουν μόνο τρία ειδικά μαθήματα που δεν αφορούν περισσότερους από 1.000 μαθητές πανελλαδικά. Επειδή την προηγούμενη φορά, ο Παυλόπουλος αρνήθηκε να υπογράψει το διορισμό της Ξένης Δημητρίου πριν τη συνταξιοδότηση της προηγούμενης εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, οι Τσιπραίοι πήγαν τις εκλογές στις 7 Ιούλη, ώστε την 1η Ιούλη ο Παυλόπουλος να υπογράψει τους διορισμούς προέδρου και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που οι ίδιοι θα έχουν ήδη επιλέξει (η προβλεπόμενη κοινοβουλευτική διαδικασία έχει ολοκληρωθεί, έχουν προεπιλεγεί οι τριάδες των υποψήφιων, από τις λίστες που πρότεινε η κυβέρνηση).

Είμαστε σίγουροι ότι θα το κάνουν κι ας λένε ό,τι θέλουν οι άλλοι για «θεσμικό ατόπημα» κτλ. Οι Τσιπραίοι θα ενεργήσουν αδίστακτα και έξω από τους κανόνες του... πολιτικού πολιτισμού (που είναι απλώς ρητορεία προς κατανάλωση). Το ίδιο θα έκαναν και οι άλλοι στη θέση τους. Κάθε αστικό κόμμα εξουσίας θέλει να έχει στον ανώτερο δικαστικό μηχανισμό ανθρώπους της εμπιστοσύνης του. Για διάφορους λόγους. Ακόμα και για το λόγο ότι μπορεί να υπάρξουν δικαστικές... περιπέτειες για στελέχη του, εάν οι επόμενοι αποφασίσουν να ανταποδώσουν αυτά που υπέστησαν δικά τους στελέχη από τους συριζαίους.

Αίγυπτος: Χιλιάδες καταδίκες αντιφρονούντων σε θάνατο

Περίπου 2.500 άνθρωποι, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά, έχουν καταδικαστεί σε θάνατο από τα δικαστήρια της αιγυπτιακής χούντας από το 2013, όταν ο στρατός ανέτρεψε την εκλεγμένη κυβέρνηση Μόρσι, μέχρι σήμερα. Τουλάχιστον 144 από τους καταδικασμένους σε θάνατο έχουν ήδη εκτελεστεί, σύμφωνα με έκθεση της βρετανικής ΜΚΟ υπεράσπισης των ανθρώπων δικαιωμάτων Reprieve.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, η έκθεση της Reprieve αποκαλύπτει το όργιο συλλήψεων, τις μαζικές καταδίκες αντιφρονούντων και τη χρήση βασανιστηρίων από τις δυνάμεις καταστολής της χούντας για την απόσπαση πληροφοριών ή ομολογιών από τους συλληφθέντες. Η έκθεση ονομάζει τα βασανιστήρια και τις εξαφανίσεις υπόπτων «αλυσίδα παραγωγής ενόχων» που μετά δικάζονται και καταδικάζονται σε βαρύτατες ποινές φυλάκισης ή θανάτου.

Στο στόχαστρο της κρατικής τρομοκρατίας έχουν μπει μαζικά τα παιδιά. Χιλιάδες έχουν συλληφθεί από το 2013 και δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν δικαστεί μαζί με ενήλικες από δικαστήρια που θυμίζουν έκτακτα στρατοδικεία σε περίοδο πολέμου.

Τα δεδομένα που παρουσιάζει η έκθεση δείχνουν μια τεράστια αύξηση των θανατικών ποινών σε σχέση με την περίοδο πριν από τον Σίσι, ακόμα και την περίοδο της χούντας του Μουμπάρακ. Τεράστια είναι και η αύξηση των θανατικών ποινών στις οποίες καταδικάζονται πολίτες που την περίοδο που υποτίθεται ότι διέπραξαν το αδίκημα ήταν ανήλικοι, κάτι που είναι παράνομο ακόμα και με την αιγυπτιακή νομοθεσία. Από το 2014 μέχρι σήμερα, έχουν εκτελεστεί δέκα παιδιά. Παράλληλα, έχουν αυξηθεί οι εκτελέσεις γυναικών, έχοντας φτάσει τις 11.

Τα εγκλήματα της αιγυπτιακής χούντας δεν τελειώνουν στις μαζικές θανατικές καταδίκες αντιφρονούντων. Ο αιγυπτιακός στρατός έχει διαπράξει εκατοντάδες εγκλήματα πολέμου σε βάρος πολιτών στην περιοχή του Σινά, με μαζικούς διωγμούς και συλλήψεις, εξαφανίσεις ανθρώπων και εκτελέσεις, σύμφωνα με έκθεση του Human Rights Watch. Μετά από έρευνα δυο χρόνων, η έκθεση αποκαλύπτει τις επιθέσεις του αιγυπτιακού στρατού από έδαφος και αέρα εναντίον αμάχων, στρατιωτικά μπλόκα και απαγόρευση κυκλοφορίας οχημάτων και διακίνησης εμπορευμάτων στην περιοχή, που έχουν προκαλέσει μεγάλη έλλειψη τροφίμων, εκτελέσεις συλληφθέντων, ακόμα και ανήλικων, στην έρημο από τον στρατό κ.ά. Σύμφωνα με δημοσιεύματα σε διάφορα ΜΜΕ, συνεργοί στα εγκλήματα του καθεστώτος Σίσι στο Σινά είναι οι σιωνιστές που διεξάγουν αεροπορικές επιθέσεις εναντίον θέσεων των ισλαμιστών ανταρτών που δρουν στην περιοχή μέσα σε κατοικημένες περιοχές. Σε άρθρο του στην ισραηλινή εφημερίδα Maariv, ο ισραηλινός στρατηγός Αριέλ Ελντάντ επιβεβαίωσε τη φημολογούμενη εμπλοκή των σιωνιστών στην ανατροπή του Μόρσι, με την παροχή μεγάλης στήριξης στον Σίσι και το στρατό πριν από το πραξικόπημα.

Δημοψήφισμα που διεξήχθη στα τέλη Απρίλη ενέκρινε την πρόταση της αιγυπτιακής Βουλής για αναθεώρηση των άρθρων του αιγυπτιακού συντάγματος που αφορούν τη θητεία και τη δυνατότητα επανεκλογής του προέδρου της χώρας, στρώνοντας το δρόμο στον Σίσι για να παραμείνει πρόεδρος μέχρι το 2030. Το σύνολο της κοσμικής και θρησκευτικής αντιπολίτευσης τάχθηκε ενάντια στις συνταγματικές αλλαγές που θα μετατρέψουν τον Σίσι σε νέο Φαραώ, καλώντας τον κόσμο να απόσχει ή να ψηφίσει όχι. Παρά την τρομοκρατία και τις απειλές της χούντας, το μπλοκάρισμα δεκάδων χιλιάδων ιστοσελίδων της αντιπολίτευσης, την εκτεταμένη νοθεία και την εξαγορά ψήφων έναντι πακέτων τροφίμων, ο αιγυπτιακός λαός γύρισε την πλάτη του μαζικά στη χούντα με το ποσοστό της αποχής να φτάνει το 56%, ενώ το ποσοστό υπέρ των συνταγματικών αλλαγών άγγιξε το εξωπραγματικό 89%, δίνοντας μια εικόνα για τη γελοιότητα του καθεστώτος και της προπαγάνδας του.

Το τερατώδες πρόσωπο του καθεστώτος, παρολαυτά, δεν εμποδίζει τη Δύση να παρέχει ισχυρή στήριξη στη χούντα. Από το πλέγμα στήριξης του Σίσι δε θα μπορούσε να λείπει και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που τα τελευταία χρόνια έχει συσφίξει όσο ποτέ τη σχέση του ελληνικού κράτους με το καθεστώς, σε οικονομικό αλλά κυρίως σε στρατιωτικό επίπεδο.

Ευρωεκλογές

Μόνιμος νικητής η ΑΠΟΧΗ

Μπορεί η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της περασμένης Κυριακής να ήταν η μεγαλύτερη της τελευταίας εικοσαετίας, ξεπερνώντας κατά λίγο το 50%, για πρώτη φορά μετά το 1999, η πραγματικότητα όμως είναι ότι η ΕΕ στα σαράντα χρόνια της ιστορίας των ευρωεκλογών δεν κατάφερε να πείσει τους ευρωπαϊκούς λαούς ότι αποτελεί μια οντότητα που μπορούν να τη θεωρήσουν «δική τους», όπως θεωρούν το εθνικό τους κράτος.

Ο λόγος είναι ότι η ΕΕ αποτελεί ένα άθροισμα, όχι μόνο αντιτιθέμενων συμφερόντων, αφού το κεφάλαιο της κάθε ιμπεριαλιστικής χώρας, οχυρωμένο πίσω από το εθνικό του κράτος, θέλει να κυριαρχήσει έναντι των υπολοίπων (με τα κεφάλαια των εξαρτημένων χωρών να προσπαθούν να γευτούν

τα «αποφάγια»), αλλά και χωρών με ανισόμετρη ανάπτυξη, που αντανakλάται στη στάση των εκλογέων.

Ετσι, σε κάποιες χώρες μπορεί να αυξάνεται η συμμετοχή κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες και την ίδια στιγμή σε κάποιες άλλες να μειώνεται κατά το ίδιο ποσοστό. Αυτό προκύπτει αν μελετήσει κανείς τα αναλυτικά στοιχεία που δίνει το ίδιο το ευρωκοινοβούλιο (βλ. <https://ekloges-apotelesmata.eu/simmetochi/>) για τη συμμετοχή στις ευρωεκλογές σε κάθε χώρα, από το 1999 μέχρι σήμερα. Αν πάρουμε για παράδειγμα τις τρεις σημαντικότερες ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, Γερμανία, Γαλλία και Ιταλία, θα διαπιστώσουμε ότι ενώ σε Γερμανία και Γαλλία βλέπουμε μία αύξηση της συμμετοχής την τελευταία δεκαετία (της τάξης των 18 και 10 ποσοστι-

αίων μονάδων αντίστοιχα), στην Ιταλία παρατηρείται το αντίθετο φαινόμενο (μείωση συμμετοχής κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες).

Βάσει των στοιχείων αυτών φτιάξαμε τον Πίνακα Α, που αποτυπώνει τα ποσοστά αποχής στο σύνολο των χωρών μελών της ΕΕ (και της ΕΟΚ παλαιότερα) τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει πως ούτε η μεγάλη διεύρυνση της ΕΕ, που επιτεύχθηκε την πενταετία 1999-2004, έδωσε νέα πνοή στις ευρωεκλογές. Αντίθετα, τα ποσοστά αποχής εκτινάχτηκαν, φτάνοντας σε επίπεδα ρεκόρ το 2009 και το 2014, για να μειωθούν λίγο κάτω από το 50% στις τελευταίες ευρωεκλογές. Οι πρώην ανατολικές χώρες, που φαινόταν να «πανηγυρίζουν» για την είσοδό τους στην ΕΕ, παρουσιάζουν τα μικρότερα ποσοστά συμμετο-

χής, που δεν ξεπερνούν το 45%, με χώρες όπως η Πολωνία, η Τσεχία, η Λετονία, η Εσθονία, η Κροατία, η Βουλγαρία, η Σλοβενία και η Σλοβακία να εμφανίζουν ποσοστά συμμετοχής που δεν ξεπερνούν το 30% με 35%. Ξέρετε πόσο ήταν το χαμηλότερο ποσοστό συμμετοχής σε χώρα της ΕΕ; Το 13.05% που εμφάνισε η Σλοβακία στις ευρωεκλογές του 2014 (για να... εκτιναχθεί στο 22.74% στις τωρινές ευρωεκλογές). Μόνο σε τρεις ανατολικές χώρες (Πολωνία, Ρουμανία και Ουγγαρία) τα ποσοστά συμμετοχής εκτινάχτηκαν πραγματικά στις τελευταίες ευρωεκλογές, φτάνοντας σε επίπεδα μεταξύ 43% και 51%.

Αυτό σημαίνει ότι οι λαοί των χωρών του πρώην «σοσιαλιστικού στρατοπέδου» (στην ουσία κρατικο-καπιταλιστικού, που πλασαρόταν για πολλές δεκαε-

Πίνακας Α: Ιστορική εξέλιξη της αποχής στις Ευρωεκλογές

Ετος	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014	2019
Ποσοστό αποχής (%)	38,01	41,02	41,59	43,33	50,49	54,53	57,03	57,39	49,06
Αριθμός χωρών μελών	9	10	12	12	15	25	27	28	28

Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (<https://ekloges-apotelesmata.eu/simmetochi/>)

Θυσία Μεί στο βωμό του Brexit, με τα αδιέξοδα να μεγαλώνουν

Καταιγιστικές ήταν οι εξελίξεις στη Βρετανία μετά από την κατάρρευση του σχεδίου της πρωθυπουργού, Τερίζα Μέι, για το Brexit. Τριάντα έξι ώρες μετά από την παραίτηση της προέδρου της Βουλής, Αντρέα Λίντσομ, η οποία δήλωσε την πλήρη αντίθεσή της στο σχέδιο Μέι, ήρθε η παραίτηση της ίδιας της Μέι που παραδέχτηκε με λυγμούς ότι απέτυχε να υλοποιήσει το Brexit και δήλωσε ότι θα εγκαταλείψει το πόστο της στις 7 Ιούνη.

Το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών στη Βρετανία ήταν κόλαφος για τους υποστηρικτές του συμβιβασμού με την ΕΕ στο θέμα του Brexit. Ο «σκληρός» Νάιτζελ Φάρατζ, που υποτίθεται ότι θα εγκατέλειπε την πολιτική μετά από την παραίτησή του από την ηγεσία του Κόμματος Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UKIP), επανήλθε δριμύτερος ιδρύοντας νέο κόμμα με την ονομασία «Κόμμα Brexit» (!), το οποίο σάρωσε στις ευρωεκλογές, κερδίζοντας 5.25 εκατομμύρια ψήφους (γύρω στις εννιακόσιες χιλιάδες περισσότερες από αυτές που κέρδισε το UKIP στις ευρωεκλογές του 2014) και ποσοστό 31.6%, με αποτέλεσμα να κατακτήσει τις 29 από τις 70 έδρες που έχει η Μεγάλη Βρετανία στο Ευρωκοινοβούλιο. Αντί-

θετα, το κυβερνών Συντηρητικό Κόμμα καταποντίστηκε στην πέμπτη θέση, χάνοντας τους 11 από τους 15 ευρωβουλευτές του (τώρα έχει μόλις τέσσερις!). Κατρακύλησαν και οι Εργατικοί, κρατώντας μόλις τις μισές έδρες τους στο Ευρωκοινοβούλιο (10).

Μεγάλος κερδισμένος, εκτός από τον Φάρατζ, είναι οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες που είναι υπέρ της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ. Κέρδισαν το 20.5% των ψήφων και τώρα έχουν 16 ευρωβουλευτές, έναν που είχαν στο προηγούμενο Ευρωκοινοβούλιο. Δείγμα του διχασμού που υπάρχει στη βρετανική κοινωνία για το θέμα του Brexit.

Σταθερός, όμως, νικητής παραμένει η ΑΠΟΧΗ, που μειώθηκε ελάχιστα (από 64,4% το 2014 σε 63,1% το 2019). Τα τελευταία σαράντα χρόνια, έξι στους δέκα Βρετανούς αρνούνται να ψηφίσουν στις Ευρωεκλογές. Αυτό μειώνει τη σημασία των αποτελεσμάτων, αφού δεν αντανakλούν παρά μια μειοψηφία του εκλογικού σώματος.

Από την άλλη, μπορεί ο Φάρατζ να πανηγυρίζει κι ο έτερος φανατικός υπέρμαχος του «σκληρού Brexit», Μπόρις Τζόνσον -που πλασάρεται ως ο επικρατέστερος από καμιά δεκαριά

μνηστήρες που έχουν μαζευτεί μέχρι τώρα για τη θέση της Μέι- να δηλώνει ότι η Βρετανία θα αποχωρήσει από την ΕΕ στις 31 Οκτώβρη, με ή χωρίς συμφωνία, όμως τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των καπιταλιστών, αυτών που πραγματικά κατέχουν την εξουσία και κινούν τα νήματα των πολιτικών.

Οι καπιταλιστές διαμηνύουν από τώρα στο διάδοχο της Μέι (όποιος κι αν είναι αυτός) να κόψει το γόρδιο δεσμό του Brexit, με κύριο στόχο να αποφευχθεί ένα άτακτο Brexit. Το δήλωσε ο Ανταμ Μάρσαλ, γενικός διευθυντής του Βρετανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου. Το επανέλαβε η γενική γραμματέας του βρετανικού «ΣΕΒ», Κάρολιν Φέιρμπεϊρν, πλέκοντας το εγκώμιο της Μέι, χαρακτηρίζοντάς την ως πολιτικό που επιζητούσε μια συμφωνία που θα προστάτευε τα συμφέροντα «της βιομηχανίας» (των βρετανών μεγαλοκαπιταλιστών δηλαδή), συμπληρώνοντας ότι η παραίτησή της θα πρέπει να γίνει εφελτήριο αλλαγής, καταλήγοντας στη διαπίστωση ότι «δεν μπορεί να υπάρξει σχέδιο για την Βρετανία χωρίς σχέδιο για το Brexit» και λέγοντας με νόημα ότι δεν μπορούν να υπάρξουν νικητές που τα παίρνουν όλα χωρίς να λογαριάζουν τις θέσεις εργα-

σίας και τους πόρους της ζωής των πολιτών.

Γι' αυτό και ο διάδοχος της Μέι δε θα γλιτώσει από το πρέσινγκ των καπιταλιστών, που όσο περνάει ο καιρός θα γίνεται όλο και πιο ασφυκτικό. Μπορεί οι οπαδοί του «σκληρού Brexit» να πλασάρονται ως νικητές, όμως αν δει κανείς τη συνολική εικόνα του πολιτικού χάρτη των βρετανικών ευρωεκλογών θα διαπιστώσει ότι τα κόμματα που τίθενται υπέρ της παραμονής στην ΕΕ συγκέντρωσαν τις περισσότερους ψήφους. Η ανοιχτή πλέον υποστήριξη ενός δεύτερου δημοψηφίσματος από τους Εργατικούς ενδεχομένως να δώσει κάποια λύση στην πολιτική κρίση που μαστίζει τη Βρετανία, βάζοντας τέλος στο θρίλερ του Brexit. Αυτό, όμως, δεν είναι καθόλου σίγουρο, αν κρίνουμε από τη μέχρι τώρα πορεία που κάθε άλλο παρά ομαλή είναι. Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο βρετανικός ιμπεριαλισμός, είτε «μέσα», είτε έξω από την ΕΕ, θα συνεχίσει να αποτελεί το «άτακτο παιδί» της Ευρώπης, επιζητώντας τη δική του ανεξάρτητη θέση στην παγκόσμια σκακιέρα, όχι με γνώμονα τα συμφέροντα των πολιτών του, αλλά των καπιταλιστών που έχουν την οικονομική εξουσία στη χώρα.

τίες σαν «σοσιαλιστικό») ήταν αυτοί που γύρισαν περισσότερο την πλάτη στην ΕΕ, βλέποντας ότι δεν είχαν ουσιαστικά κανέναν κέρδος από αυτήν, παρά την εκκωφαντική φιλοευρωπαϊκή προπαγάνδα των κυρίαρχων τάξεών τους.

Φυσικά και το μόρφωμα της ΕΕ δεν πρόκειται να καταρρεύσει εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Κι αυτό γιατί ο σχηματισμός αυτός δεν εξαρτάται από τη θέληση των λαών αλλά από τα συμφέροντα των κυρίαρχων τάξεων των χωρών που την αποτελούν. Όσο το γερμανικό και το γαλλικό κεφάλαιο εξακολουθούν να θεωρούν ότι το όχημα της ΕΕ τα εξυπηρετεί στον ανταγωνισμό τους στη διεθνή σκακιέρα, η ΕΕ θα εξακολουθήσει να υφίσταται, ακόμα κι αν στις ευρωεκλογές ψηφίσουν μόνο οι... ευρωβουλευτές.

Η ιστορική πορεία των ευρωεκλογών δείχνει ότι η αλλαγή του χαρακτήρα της ΕΕ δεν μπορεί να γίνει μέσω εκλογών. Όλα αυτά τα χρόνια είδαμε μεγάλες μετακινήσεις ψηφοφόρων, τότε προς τα «αριστερά», τότε προς τα δεξιά, αλλά η ΕΕ παραμένει ουσιαστικά η ίδια. Ούτε η αποχή μπορεί να αλλάξει κάτι, πέρα από την αναγκαία καταγραφή της απαξίωσης των ευρωπαϊκών «θεσμών», που αποτελεί προϋπόθεση -αλλά όχι και ικανό όρο- για την απελευθέρωση των λαών από την εξουσία των κυρίαρχων κεφαλαίων της ΕΕ.

Οι αστικές τάξεις των κρατών μελών της ΕΕ έχουν από καιρό ταυτίσει τα συμφέροντά τους με τις κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές χώρες, αρκούμενες -όπως αναφέραμε παραπάνω- στα «αποφάγια». Αυτό δε θα ανατραπεί παρά μόνο με την κοινωνική επανάσταση που θα γράψει στη σημαία της όχι μια καπιταλιστική Ευρώπη «των λαών», αλλά μια κομμουνιστική Ευρώπη, που θα δημιουργηθεί μόνο όταν αρχίσουν να σπάνε ένας-ένας οι αδύνατοι κρίκοι της, δίνοντας στους λαούς της κοινωνική δικαιοσύνη με επαναστατικό τρόπο.

Πίνακας 2.1: Αποτελέσματα Ευρωεκλογών στη Γερμανία 2009-2019

Κόμματα	Ιδεολογικές θέσεις	2019	2014	2009
CDU - CSU - Christlich Demokratische Union Deutschlands / Christlich-Soziale Union in Bayern e.V.	Παραδοσιακή Δεξιά	28,90%	35,30%	
CDU - Christlich Demokratische Union Deutschlands				30,70%
CSU - Christlich-Soziale Union				7,20%
SPD - Sozialdemokratische Partei Deutschlands	Σοσιαλδημοκρατία	15,80%	27,30%	20,80%
GRÜNE - Bündnis 90/Die Grünen	Πράσινοι	20,50%	10,70%	12,10%
AfD - Alternative für Deutschland	Φασίστες	11,00%	7,10%	
DIE LINKE - DIE LINKE	«Αριστερά»	5,50%	7,40%	7,50%
FDP - Freie Demokratische Partei	Νεοφιλελεύθεροι δεξιοί	5,40%	3,40%	11,00%
Λοιπά κόμματα		12,90%	8,80%	10,70%
ΣΥΝΟΛΑ		100,00%	100,00%	100,00%
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ		61,4%	48,1%	43,3%

Πηγή: <https://ekloges-apotelesmata.eu/ethnika-apotelesmata/germania/2019-2024/>

Ευρωεκλογές

Ανακάτεμα της τράπουλας με τον ιμπεριαλισμό πάντα κυρίαρχο

Η κατραπακιά που έφαγαν τα παραδοσιακά αστικά κόμματα (είτε δεξιού είτε «αριστερού» χαρακτήρα) στις ευρωεκλογές της περασμένης Κυριακής ήταν η μεγαλύτερη της τελευταίας εικοσαετίας, όπως φαίνεται από τα στοιχεία του Πίνακα 1 που φτιάξαμε βάσει των στοιχείων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα έπεσε από το 37.5% του 1999 στο 23.7%, ενώ η Σοσιαλδημοκρατία (σοσιαλιστές) από το 29.5% το 1999 πήγαν στο 20.4%. Η ήττα τους ήταν λίγο βαρύτερη, αν πάρει κανείς υπόψη του ότι η συμμετοχή ήταν λίγο μεγαλύτερη τώρα σε σχέση με είκοσι χρόνια πριν. Αν για παράδειγμα λάβουμε υπόψη την αποχή, το ποσοστό του 37.5% του ΕΛΚ το 1999 γίνεται 18.5% επί του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων και το 23.7% που πήρε το ΕΛΚ στις ευρωεκλογές της περασμένης Κυριακής ισοδυναμεί με το 12.1% του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Αντίστοιχα για τους «σοσιαλιστές» (σοσιαλδημοκράτες), τα ποσοστά επί του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων είναι 15% για το 1999 και 10.4% τώρα.

Αν παρατηρήσουμε τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών της τελευταίας δεκαετίας στις τρεις σημαντικότερες ευρωπαϊκές χώρες, τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία, τα οποία παραθέτουμε στους πίνακες 2.1, 2.2 και 2.3, αντίστοιχα, θα διαπιστώσουμε διαφορετικές τάσεις σε κάθε χώρα, όπως περιγράφουμε παρακάτω.

Γερμανία: Αύξηση συμμετοχής, «πολιτικός σεισμός» στα μεγάλα αστικά κόμματα

Στη Γερμανία, η παραδοσιακή Δεξιά της Μέρκελ (CDU & CSU, που το 2009 είχαν κατέβει χω-

Πίνακας 1: Εδρες και ποσοστά πολιτικών ομάδων Ευρωκοινοβουλίου την τελευταία εικοσαετία

Πολιτική Ομάδα Ευρωκοινοβουλίου	Ιδεολογικές θέσεις	2019		2014		2009		2004		1999	
		Εδρες	Ποσοστό	Εδρες	Ποσοστό	Εδρες	Ποσοστό	Εδρες	Ποσοστό	Εδρες	Ποσοστό
ΕΛΚ - Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες)	Παραδοσιακή Δεξιά	178	23,70%	216	28,84%	273	35,73%	288	36,69%	295	37,44%
ALDE&R - Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη + Renaissance + USR PLUS	Δεξιοί νεοφιλελεύθεροι	105	13,98%	69	9,21%	83	10,86%	100	12,74%		
EIDR - Ομάδα του Ευρωπαϊκού Κόμματος των Φιλελευθέρων, Δημοκρατών και Μεταρρυθμιστών										67	8,50%
ΕΣΜ - Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών	Δεξιοί ευρωσκεπτικιστές με επικεφαλής το Βρετανικό Συντηρητικό Κόμμα	63	8,39%	77	10,28%	57	7,46%				
ΕΕΕ - Ομάδα «Η Ευρώπη των Εθνών και της Ελευθερίας»	Ακροδεξιοί ευρωσκεπτικιστές και φασίστες (Λέγκα του Βορρά, Κόμμα Λε Πεν, Κόμμα Ανεξαρτησίας Ηνωμένου Βασιλείου κτλ)	58	7,72%	36	4,81%						
UEN - Ομάδα Ένωση για την Ευρώπη των Εθνών								44	5,61%	30	3,81%
ΕFDD - Ομάδα Ευρώπης Ελευθερίας και Άμεσης Δημοκρατίας		54	7,19%	42	5,61%	31	4,06%				
IND/DEM - Ομάδα Ανεξαρτησία/Δημοκρατία								22	2,80%		
ΕDD - Ομάδα για την Ευρώπη της Δημοκρατίας και της Διαφωράς	Σοσιαλδημοκρατία									18	2,28%
S&D - Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο		153	20,37%	185	24,70%	195	25,52%				
PSE - Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο								218	27,77%	232	29,44%
GUE/NGL - Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών		38	5,06%	52	6,94%	35	4,58%	40	5,10%	55	6,98%
Verts/ALE - Ομάδα των Πρασίνων / Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία	«Αριστεροί», Πράσινοι και «κομμουνιστές» (όπου και εντάσσεται το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς που εκπροσωπείται από τον Τσίπρα)	69	9,19%	52	6,94%	57	7,46%	43	5,48%	47	5,96%
NI - Μη Εγγεγραμμένοι		8	1,07%	20	2,67%	33	4,32%	30	3,82%	44	5,58%
Λοιποί - Νεοεκλεγέντες που δεν ανήκουν σε πολιτική ομάδα του απερχόμενου Κοινοβουλίου		25	3,33%								
ΣΥΝΟΛΑ		751	100%	749	100%	764	100%	785	100%	788	100%
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ		51,0%		42,6%		43,0%		45,5%		49,5%	

Πηγή: <https://ekloges-apotelesmata.eu/>

ριστά) απέσπασε το 28.9% των ψήφων, έναντι 35.3% το 2014 και 37.9% (30.7% για το CDU και 7.2% το CSU) το 2009, πράγμα που χαρακτηρίστηκε «πολιτικός σεισμός» στο Βερολίνο. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι επί του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων η παραδοσιακή Δεξιά αύξησε λίγο τις ψήφους της (από 16,4% το 2009 ανέβηκε στο 17,8% το 2019). Η Δεξιά, όμως, δεν κατόρθωσε να κερδίσει τους νέους ψηφοφόρους που προήλθαν από τη μεγάλη αύξηση της συμμετοχής μεταξύ 2019 και 2009 (61,4% έναντι 43,3%). Από κοντά, οι νεοφιλελεύθεροι Ελεύθεροι Δημοκράτες (στους

οποίους

ηγούνταν στα πρώτα χρόνια του Μνημονίου ο αντιπαθητικός Φίλιπ Ρέσλερ, βιενναμέζικης καταγωγής), που μετά από την πανωλεθρία που υπέστησαν το 2014, αύξησαν σημαντικά το εκλογικό τους αποτέλεσμα, χωρίς όμως να καλύψουν τη χασούρα από το 2009. Τα πράγματα ήταν χειρότερα για τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία, κρίνοντας από τη μεγάλη τους πτώση σε σχέση με τις προηγούμενες ευρωεκλογές. Το ίδιο και για την «Αριστερά» (Die Linke) που είδε τα ποσοστά της να μειώνονται αισθητά σε σχέση με τις προη-

γούμενες Ευρωεκλογές.

Αντίθετα, οι μεγάλοι νικητές ήταν σαφέστατα οι «Πράσινοι», που υπερδιπλασίασαν τις ψήφους τους (στο σύνολο των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων, από 5.1% σε 12.6%), αλλά και οι φασίστες της Εναλλακτικής για τη Γερμανία (AfD), που σχεδόν διπλασίασαν το ποσοστό τους σε σχέση με τις προηγούμενες ευρωεκλογές (στο σύνολο των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων, από 3.4% σε 6.8%). Αν όμως συγκρίνει κανείς με το αποτέλεσμα των φασιστών στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές (2017), θα διαπιστώσει ότι έχασαν πάνω από ένα εκατομμύριο ψήφους.

Γαλλία: Ανακοπή

Πίνακας 2.3: Αποτελέσματα Ευρωεκλογών στην Ιταλία 2009-2019

Κόμματα	Ιδεολογικές θέσεις	2019	2014	2009
LN - Lega Salvini Premier	Φασίστες	34,33%	6,15%	10,20%
FDI - Fratelli d'Italia		6,46%		
FI - Forza Italia	Παραδοσιακή Δεξιά (κόμμα Μπέρλουσκόνι)	8,79%	16,81%	
PDL - Il Popolo della Libertà				35,26%
PD - Partito Democratico (con Siamo Europei)	Σοσιαλδημοκράτες	22,69%	40,81%	26,13%
M5S - Movimento Cinque Stelle	Κίνημα 5 αστέρων - Συνεργάζεται με τους φασίστες του Σαλβίνι στην σημερινή κυβέρνηση της Ιταλίας	17,07%	21,15%	
Coal. «E + IC + PDL et al.» - Coalition «Europa (+ Europa - Italia in Comune - Partito Democratico Europeo).	«Κέντρο» (διάφορα κόμματα κεντροδεξιού και κεντροαριστερού χαρακτήρα)	3,09%		
IdV - Lista Di Pietro - Italia dei Valori - Lista Di Pietro				8,00%
Coal. NCD+UDC+PPI - Coalition Nuovo Centrodestra + Unione di Centro Democratico + Popolari per l'Italia			4,38%	
UDC - Unione dei Democratici Cristiani e di Centro				6,51%
IdV (Verdi+Possibile et al.) - Coalition Federazione dei Verdi (Verdi + Possibile + Green Italia et al.).	Πράσινοι	2,29%		
Coal. La Sinistra (SI + RC) - Coalition La Sinistra (Sinistra Italiana + Rifondazione comunista + Altra Europa con Tsipras + Partito del Sud + Transform Itali + Convergenza Socialista)	«Κομμουνιστές»	1,74%		
L'Altra Europa - Con Tsipras - L'Altra Europa - Con Tsipras			4,03%	
Partito della Rifondazione Comunista, PRC				3,39%
Λοιπά κόμματα		3,54%	6,67%	10,51%
ΣΥΝΟΛΑ		100,00%	100,00%	100,00%
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ		54,5%	57,2%	66,5%

Πηγή: <https://ekloges-apotelesmata.eu/ethnika-apotelesmata/italia/2019-2024/>

Πηγή: <https://ekloges-apotelesmata.eu/ethnika-apotelesmata/gallia/2019-2024/>

στο ψαχνό

Ο δικός μας κόσμος

Ο Τσίπρας(ο λογογράφος του) τσιτάρει Νίτσε: «Ο,τι δεν σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό». Ο Τσακαλώτος τσιτάρει... Πάμπλο Γκαρσία: «Επιτρέπεται να πέσεις, επιβάλλεται να σηκωθείς». Οι συριζαίοι προσπαθούν να ντοπάρουν ο ένας τον άλλο και όλοι μαζί το μηχανισμό, γιατί φοβούνται ότι στις 7 Ιούλη μπορεί να βρεθούν ακόμα πιο πίσω από τη ΝΔ. Βλέπετε, κατέρρευσε και ο μύθος του «άχαστου Αλέξη», που ήταν «το βαρύ χαρτί του ΣΥΡΙΖΑ».

Κάποιοι στοιχηματίζουν ότι θα τα καταφέρουν. Οτι δε θα κερδίσουν μεν, αλλά θα κλείσουν τη διαφορά και θα κόψουν την αυτοδυναμία του Μητσοτάκη, κατακτώντας έτσι έναν καθοριστικό ρόλο στις μετεκλογικές εξελίξεις.

Και γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν όλ' αυτά; Είναι σημαντικά για τον Τσίπρα και τους συριζαίους, για τον Μητσοτάκη και τους δεξιούς, για τη Γεννηματά και τους πασόκους, όμως ποιο είναι το κοινωνικό τους ισοδύναμο;

Η μνημονιακή πολιτική είναι δεδομένη. Το αστικό πολιτικό προσωπικό είναι υποχρεωμένο να την εφαρμόσει (η σκληρή ιμπεριαλιστική επιτροπεία παραμένει, άλλωστε), όποιος κι αν είναι ο συνδυασμός πολιτικών κομμάτων που θα καταλάβει τα κυβερνητικά πόστα. Η πρωτοβουλιακή δυνατότητα του πολιτικού προσωπικού περιορίζεται σε δευτερεύοντα ζητήματα. Ακόμα κι αυτά, όμως, αν έχουν δημοσιονομική επίπτωση, θα πρέπει να περάσουν από την κρησάρα της τρόικας.

Ας φύγουμε, λοιπόν, όσο πιο γρήγορα γίνεται από την εκλογολογία και ας επικεντρωθούμε στις ανάγκες του δικού μας κόσμου, που είναι ξένος προς τον κόσμο των αστών και του πολιτικού τους προσωπικού.

Κι είναι πολλές αυτές οι ανάγκες. Βιοτικές, πρώτα-πρώτα. Το «δεν πάει άλλο» είναι λάθος έκφραση. Γιατί ως εδώ που «πήγε» είναι πολύ. Πάρα πολύ. Πρέπει η βελόνα ν' αρχίσει να γυρίζει αντίστροφα. Κι αυτό δε θέλουν και δεν μπορούν να το κάνουν οι αστικές κυβερνήσεις. Οπότε το πραγματικό δίλημμα που μπαίνει μπροστά στο δικό μας κόσμο είναι: θα επιλέξουμε την ψήφο και την προσμονή κάποιων μνημονιακού τύπου φιλοδωρημάτων από τις αστικές κυβερνήσεις ή θα διεκδικήσουμε αυτά που απαιτούν οι ανάγκες μας, με το μοναδικό τρόπο που υπάρχει;

Κι επειδή δεν είμαστε απολίτικοι, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε πως η μεγάλη έλλειψη είναι η πολιτική έκφραση του δικού μας κόσμου. Οχι για να αναμετρηθεί στις κάλπες με τους πολιτικούς εκπροσώπους του άλλου κόσμου, του αστικού, αλλά για να υπάρξει ανεξάρτητη εργατική πολιτική.

Πολιτική που θα αποκαλύπτει, θα ερμηνεύει, θα συσπειρώνει, θα οργανώνει, θα δίνει προοπτική σε κάθε καθημερινό αγώνα, θα ξαναβάλει ψηλά τη σημαία της ιστορικής προοπτικής, τη σημαία της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού και της οικοδόμησης του κομμουνισμού.

Μ' αυτά ν' ασχοληθούμε, λοιπόν.

ΥΓ. Είναι πολλοί αυτοί που χάρηκαν με την εκλογική συντριβή των συριζαίων και το τσαλάκωμα της αλαζονείας τους. Μολονότι αυτό ανάγεται στη σφαίρα του ηθικού και όχι του αυστηρά πολιτικού, δε θα τους καίσουμε. Αυτή η τσογλαναρία των αδιάστατων εξουσιαστών, πέρα απ' όσα έκανε σε βάρος του ελληνικού λαού, διαχειριζόμενη σε βάρος του την κρίση του καπιταλισμού, έκανε και κάτι ευρύτερης σημασίας. Σπύλωσε, λέκασε τις λέξεις Αριστερά και αριστερός, που κατείχαν μια ξεχωριστή θέση στη λαϊκή συνείδηση, εξασφαλισμένη με αγώνες, θυσίες και αίμα. Ιδιαίτερα για τις νεότερες γενιές αυτό είναι πολύ σημαντικό. Κι είναι δικό μας χρέος να ανατάξουμε τη ζημιά.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Η Φώφη συναντήθηκε στις εγκαταστάσεις του Star με τον νικητή του μάστερσεφ, φωτογραφήθηκε κι ανέβασε αμέσως τη φωτογραφία στο φέισμπουκ, λες και είχε συναντηθεί με τον Δαλάι Λάμα. Ο άλλος έλυσε έναν κύβο του Ρούμπικ και μετά άρπαξε ένα μπουκάλι με νερό, το πέταξε στον αέρα, αυτό έκανε μια τούμπα στον αέρα και προσγειώθηκε με τον κύβο στο τραπέζι. Με βάση αυτά τα προσόντα, ζήτησε την ψήφο των συμπολιτών του. Κανονικά, ο μάγος Σάνκαρα θα έπρεπε να διεκδικήσει την πρωθυπουργία! Ο επόμενος έψαχνε ένα... έξυπνο επικοινωνιακό εύρημα. Και το βρήκε: με λένε Σουβλάκη και πρέπει να με ψηφίσετε, όπως θα ψηφίζατε μια κούτα με λαχταριστά σουβλάκια. Ο... οικολόγος Καταγής προσγειώθηκε ανάμεσα στους θαμώνες του καφενείου που αναζητούσαν έναν υποψήφιο γειωμένο καταγής, αναφωνώντας: «Με φώναξε κανείς;». Όπως αντιλαμβάνεστε, το καμένο βίντεο με τον σκύλο Thanassis δεν μπορούσε να έχει καμιά τύχη μπροστά σε τέτοιο πολιτιστικό πλουραλισμό. Γι' αυτό και ο Καμμένος πάτωσε...

KONTRES

Στον κουβά

«Δεν υπάρχει περίπτωση, ούτε μια στο εκατομμύριο τις εθνικές εκλογές να τις κερδίσει ο Κυριάκος Μητσοτάκης». Όσοι πίστεψαν τον Τσίπρα «πήγαν κουβά», όπως λένε οι εραστές του αθλητικού τζόγου.

Κανένας ηγέτης αστικού κόμματος εξουσίας δε λέει, βέβαια, ότι μπορεί και να χάσει. Έχει σημασία, όμως, πώς το λέει. Ο τρόπος του αποκαλύπτει το χαρακτήρα του. Ο Τσίπρας είναι επαγγελματίας ψεύτης. Αδίστακτος, αμοραλιστής, κυνικός, αδιάφορος για το τι θα προκύψει όταν αποκαλυφθεί το ψέμα. Γι' αυτό και λέει το ψέμα με τόση κατηγορηματικότητα: «ούτε μία στο εκατομμύριο».

Μόνο για τις καρέκλες

Από νωρίς και πριν ακόμα φανεί το τελικό εκλογικό αποτέλεσμα (υπήρχε μόνο η πρώτη εκδοχή του exit poll), τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν πιάσει στασίδια στα τηλεοπτικά πάνελ έλεγαν το ίδιο παραμύθι (δείγμα του ότι είχε προηγηθεί σύσκεψη και οδηγίες για την κατεύθυνση που 'θ ακολουθήσουν): «δημιουργείται ένας νέος διπολισμός και ο ΣΥΡΙΖΑ καταλαμβάνει τον προοδευτικό πόλο αυτού του νέου διπολισμού».

Τι έλεγαν μέχρι και την παραμονή των εκλογών; Οτι διακυβεύονται τα προοδευτικά μέτρα και μπλα, μπλα, μπλα. Απέδειξαν, λοιπόν, ότι το μόνο που τους ενδιέφερε (και τους ενδιαφέρει) είναι οι δικές τους καρέκλες. «Η ΝΔ κέρδισε με μεγάλη διαφορά, αλλά εμείς κερδίσαμε με μεγάλη διαφορά το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ. Αρα, όταν φθαρεί η ΝΔ, εμείς θα είμαστε πάλι κυβέρνηση». Αυτό ήταν -σε ελεύθερη απόδοση- το μήνυμα που εξέπεμψαν. Το είπε και ο Τσίπρας τα μεσάνυχτα, που βγή-

κε να μιλήσει. Το επιβεβαίωσε και με την άμεση προκήρυξη των εθνικών εκλογών: «πάμε αμέσως, όχι για να νικήσουμε, αλλά για να κατοχυρώσουμε το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, μη τυχόν και μετά από μερικούς μήνες χάσουμε προς το ΠΑΣΟΚ και λίγο προς τον Μπαρουφάκη και βρεθούμε σε χειρότερη θέση», είναι η άποψη που επικράτησε.

Μαυρογιαλουργισμός μέχρι το τέλος

Μέχρι την τελευταία στιγμή έταζε ο Τσίπρας ανακαλώντας μνήμες που οι νεότεροι τις έχουν μόνο από κάτι παλιές ελληνικές κωμωδίες. Τελευταίο τάξιμο, τρεις μέρες πριν ανοίξουν οι κάλπες, ήταν ένα πενηντάρικο στη λεγόμενη εθνική σύνταξη, το οποίο η κυβέρνησή του «εξετάζει» να δώσει του χρόνου, ώστε όλοι οι συνταξιούχοι να δουν τις συντάξεις τους ν' αυξάνονται κατά ένα πενηντάρικο το μήνα.

Το αποτέλεσμα της κάλπης έδειξε πως ελάχιστοι πίστεψαν στο τάξιμο. Οι πολλοί το είδαν σαν μια εκδήλωση χυδαίου μαυρογιαλουργισμού. Και τιμώρησαν τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα, επιφέροντας μια μεγάλη ανατροπή στο εκλογικό αποτέλεσμα, που αγγίζει τις είκοσι ποσοστιαίες μονάδες (από 8,5 μονάδες μπροστά ο ΣΥΡΙΖΑ, βρέθηκε 9,5 μονάδες πίσω).

Τρικυμία εν κρανίω

Σύμφωνα με τον Νίκο Παππά, οι δημοσκοπικοί «δεν μπόρεσαν να διαβλέψουν το ποσοστό της αποχής» και «το γεγονός ότι είχαμε 7-8 μονάδες χαμηλότερη συμμετοχή από ό,τι στις εκλογές του Γενάρη του '15, επηρέασε κατά συντριπτικό τρόπο, κατά το

μεγαλύτερο ποσοστό την επίδοση του δικού μας ψηφοδελτίου. Αυτό είναι που δεν ανιχνεύθηκε».

Το τι ανίχνευ-

Δεν είμαστε λαός!

«Ο πολιτικός που έβγαλε την Ελλάδα από την κρίση και τα μνημόνια, χάνει από αυτόν που τα υπηρέτησε», σχολίασε πικρά ο Βαξεβάνης. Κι αμέσως μετά το τερμάτισε: «Ο Αλέξης Τσίπρας, ο νεαρός που έβγαλε τη γλώσσα στη σάπια ολιγαρχία καταχειροκροτούμενος από τα πλήθη, μόλις πριν από λίγες ώρες, είδε τα πλήθη να ακολουθούν τον γιο του Μητσοτάκη και φίλο του Μαρινάκη, σε μια πολιτική εκδοχή του συνδρόμου της Στοκχόλμης. Το θύμα έχει εδώ και καιρό αναπτύξει σχέσεις αλληλεξάρτησης με τον θύτη».

Πώς να κερδίσεις εκλογές με τέτοιο λαό; «Ζώα», όπως έλεγε παλαιότερα ο Λεβέντης, σε μια παρόμοια ψυχολογική έκρηξη. Η μόνη διαφορά είναι πως ο Λεβέντης δεν ήλεγχε τις εκρήξεις του, ενώ ο Βαξεβάνης μεταμφιέστηκε σε... εθνικό ψυχίατρο και απεφάνθη ότι η πλειοψηφία των ψηφοφόρων πάσχει από το σύνδρομο της Στοκχόλμης! Ο Τσίπρας το είπε κομψά (ο λαός έχει την ευθύνη για ό,τι θα πάθει από τον Μητσοτάκη, αφού τον ψήφισε), ο Βαξεβάνης ανέλαβε να το εκλαϊκεύσει: είσατε ένα τσούρμιο υποταγμένοι που σας χρειάζεται ψυχναυγής (αν όχι ψυχίατρος)!

Είναι φανερό ότι η ήττα τους έπεσε πολύ βαριά και βγάζουν πια τον αλήτη που τόσο προσεκτικά έκρυβαν όσο οι ίδιοι «ψυχικά ασθενείς» έβγαζαν αυτούς πρώτους.

σαν και τι δεν ανίχνευσαν οι δημοσκόποι δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, η οποία πλέον υπάρχει αποτυπωμένη στο εκλογικό αποτέλεσμα και μπορεί κανείς να την αναλύσει χωρίς να χρειάζεται να ανατρέξει στους δημοσκόπους. Καταρχάς, η αποχή σε σχέση με τον Γενάρη του 2015 αυξήθηκε κατά πεντέμισι μονάδες (όχι κατά «εφτά-οχτώ»). Σε σχέση με τον Σεπτέμβρη του 2015, όμως, μειώθηκε κατά δυόμισι περίπου μονάδες. Ο ΣΥΡΙΖΑ πέρασε και στις δυο αυτές αναμετρήσεις τη ΝΔ κατά οχτώμισι μονάδες. Τώρα, έχασε με εννιάμισι μονάδες. Αρα, η ήττα δεν μπορεί να αποδοθεί (ούτε μόνο ούτε κυρίως) στην αποχή. Στην πολιτική που άσκησαν και στην πολιτική συμπεριφορά που επέδειξαν πρέπει να αποδοθεί. Αυτά, όμως, δε θέλουν να τα αγγίζουν.

Με τη λογική του σόου

Ο Κυμπουρόπουλος πάνω από τον Μείμαράκη σε σταυρούς! Με τι προσόντα; Με την επίθεση που του έκανε ο Πολάκης, καθιστώντας τον φίρμα. Η ακροδεξιά Κουντουρά δεύτερη σε σειρά ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Με τι προσόντα; Με την εικόνα της «επιτυχημένης υπουργού», που της φιλοτέχνησαν τα ΜΜΕ (βλέπετε, η Κουντουρά ως υπουργός Τουρισμού διαχειριζόταν κονδύλια για διαφημιστική δαπάνη), με τη βοήθεια του Τσίπρα και των άλλων συριζαίων, που για να την αποσπάσουν από τον Καμμένο της αγιογραφούσαν το πορτρέτο της μεγάλης πολιτικού. Ο Αλέξης Γεωργούλης πάνω από πολιτικά στελέχη και πρώην υπουργούς, όπως ο Μουζάλας, ο Δανέλλης, ο Κουρουμπλής, ή από στελέχη από το χώρο της επιστήμης και του πολιτισμού, όπως ο Πλουμπιδής και η Κονιόρδου. Με τι προσόντα; Με το... χαμόγελο και το λαϊφσταίλικι. Η Κούνεβα στη δέκατη θέση αυτή τη φορά. Δεν είχε να προσφέρει τίποτα στη ζυγαριά, εν αντιθέσει με τον Πέτρο Κόκκαλη που πήρε την έκτη θέση και εκλέχτηκε. Με τι προσόντα; Μα είναι ο γιος του Κόκκαλη, χρειάζεται τίποτ' άλλο; Κατόπιν όλων αυτών, ο Ζαγοράκης δικαιούται να είναι παραπονεμένος, καθώς βγήκε με την ψυχή στο στόμα, χάρη στην έδρα που έχασε το κόμμα Μπαρουφάκη. Του έβαλαν τόσα «γκανιάν» πολιτικά στελέχη που τον στρίμωξαν στη γωνιά!

Λολοθοδωρήδες

Ο,τι του φανεί του Λολοθοδωρή, λέει η παροιμία και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ φρόντισαν να πάρουν το ρόλο του Λολοθοδωρή το βράδυ της Κυριακής. Είχαν βγει τα exit polls και έδειχναν μέση διαφορά 7% το exit poll των ιδιωτικών καναλιών και 5% αυτό της συριζοκρατικής EPT. «Δεν το πιστεύω, η ήττα θα είναι σε κάθε περίπτωση διαχειρίσιμη», έλεγε ο Μπίστης στο τηλεοπτικό πάνελ. Πέρασε ώρα, η μεγάλη διαφορά επιβεβαιώθηκε και από τα πρώτα επίσημα στοιχεία (ήταν γύρω στο 9,5%), αλλά η Τασία Χριστοδουλοπούλου «κούφαινε» το πανελλήνιο: «Το αποτέλεσμα δεν είναι ήττα, αλλά ούτε και νίκη». Εμεινε κόκκαλο ακόμα και ο Μπουμπούκος. Όταν συνήλθε και τη ρώτησε «τι είναι;», ατάραχη η αντιπρόεδρος της Βουλής και πρώην υπουργός απάντησε: «Είναι μια αριθμητική υπεροχή της ΝΔ» (!), την οποία μας σύστησε να τη μελετήσουμε σε συνδυασμό με τις εκλογικές επιδόσεις του ΣΥΡΙΖΑ στις λαϊκές γειτονιές!

Ποιο «ντιμπέι»;

Πριν το μέγαρο Μαξίμου ή ο επίσημος ΣΥΡΙΖΑ κάνουν κάποια σχετική ανακοίνωση, βγήκε ο Νίκος Παππάς (μόνιμα με το σύνδρομο του εκπεσόντος μεγαλοστελέχους που κανένας δε ζητά τη γνώμη του, όμως αυτός τη λέει, έχοντας πρόσβαση σε μηχανισμούς των ΜΜΕ, λόγω υπουργικού χαρτοφυλακίου) και ζήτησε ντιμπέι Τσίπρα-Μητσοτάκη, ώστε ο λαός «να γνωρίσει σε λεπτομέρεια το τι ακριβώς διακυβεύεται». «Ο Αλέξης Τσίπρας είναι ανοικτός σε οποιοδήποτε μοντέλο δέχεται ο κ. Μητσοτάκης να συζητήσει», δήλωσε, αναφερόμενος στη δήλωση Μητσοτάκη (πριν από τις ευρωεκλογές) ότι θα δεχτεί «και δέκα ντιμπέι».

Φαντάζεται κανένας στον ΣΥΡΙΖΑ ότι μπορεί να στριμώξουν τον Μητσοτάκη με πρόταση για προσωπικό ντιμπέι με τον Τσίπρα, όταν το ίδιο επιχείρημα χρησιμοποιούσαν πριν από τις ευρωεκλογές και έφαγαν εννιάμισι μονάδες διαφορά στ' αυτιά; Τέτοιο ντιμπέι ζητά συνήθως αυτός που χάνει. Αυτός που κερδίζει δεν είναι χαζός να πάει σε μια διαδικασία από την οποία μπορεί να βγει χαμένος (ιδιαίτερα όταν ο αντίπαλός του υπερτερεί σε επικοινωνιακότητα). Ο Μητσοτάκης δε θα έχει αντίρρηση για ντιμπέι, αλλά με όλους τους αρχηγούς μαζί, ώστε οι εντυπώσεις να μοιραστούν και στο τέλος κανένας να μη θυμάται τι είπε ο καθένας.

Χαζό παιδί, χαρά γεμάτο

Κηδεία θύμιζε η προσέλευση υπουργών, βουλευτών, κεντροεπίτροπων και λοιπών συριζοστελεχών στο πολυτελές ξενοδοχείο που συνεδρίασαν την περασμένη Δευτέρα. Ακόμα κι εκείνοι που είχαν λόγους να είναι χαρούμενοι, επειδή εκλέχτηκαν ευρωβουλευτές, κροσπαθούσαν να κρύψουν τα χαμόγελα, για να μη φανούν εκτός κλίματος κηδείας. Υπήρχε, όμως, μια εξαίρεση. Η βουλευτίνα Εβρου Νατάσα Γκαρά γύριζε από πηγαδάκι σε πηγαδάκι και φώναζε «χαμόγελα θέλω». Περιττό να πούμε πώς την αντιμετώπιζαν σύντροφοι και συντρόφισσες. Αν ήταν σε κανονική κηδεία, μάλλον θα την πέταγαν έξω.

ZOOM

Ας πάμε στην ουσία

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι των συριζαίων τους έπεσε βαρύ το εκλογικό αποτέλεσμα. Πολύ βαρύ. Είναι χαρακτηριστικές οι αντιδράσεις τους το βράδυ των εκλογών. Κάποιοι δεν ήθελαν να παραδεχτούν ότι έχασαν (Μπίστης, Σπίρτζης, Χριστοδουλοπούλου), άλλοι έλεγαν κρυάδες (ο Τσακαλώτος με τη βλακεία περί λουκάνικων) και άλλοι απλά πετούσαν τη μπάλα στην εξέδρα, μέχρι να ολοκληρωθεί η σύσκεψη της ηγετικής ομάδας και να βγει ο Τσίπρας να αναγγείλει εθνικές εκλογές άμεσα.

Από τη στιγμή που βγήκε και μίλησε ο Τσίπρας, είχαμε πλέον την επίσημη θέση του κόμματος (το οποίο, φυσικά, ως αστικό κόμμα, ταυτίζεται με την ηγετική του ομάδα). Και πειστήκαμε ότι τους έπεσε βαριά η ήττα, καθώς δεν ακούσαμε μια πρώτη ανάλυση για τα αίτια της ήττας, αλλά ακούσαμε πως ο λαός είναι άξιος της μοίρας του, αφού ψήφισε τον Μητσοτάκη. Δε θυμόμαστε άλλη φορά (και έχουμε παρακολουθήσει όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις μετά την πτώση της χούντας) αρχηγό και ηγετική ομάδα αστικού κόμματος που χάνει εκλογές (και μάλιστα με συντριπτική διαφορά) να μην ψελλίζουν κάποιες λέξεις για τα λάθη τους, που θα τα ξαναδούν κτλ. κτλ.

Θεωρούμε σίγουρο ότι τις επόμενες μέρες, καθώς θα φουντώνει η προεκλογική περίοδος-εξπρές για τις εθνικές εκλογές, θ' ακούσουμε και διάφορα για τα «λάθη». Η σχετική λαθολογία θα τροποδοτείται κυρίως από την προσπάθεια ανακατανομής της εσωκομματικής ισχύος, αλλά και από τη μάχη του σταυρού ανάμεσα στους υποψήφιους βουλευτές. Οι μισοί συριζαίοι δε θα επανεκλεγούν, οπότε κάποιοι θα προσπαθούν -με τη λαθολογία- να κερδίσουν πόντους έναντι των συνυποψηφίων τους (ειδικά αν αυτοί έχουν διατελέσει υπουργοί) και να καταλάβουν την πολυπόθητη βουλευτική έδρα στα έδρανα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αυτή η λαθολογία, όμως, δε θα έχει να κάνει με την ουσία, αλλά με τα επιφανόμενα της πολιτικής (ο Πολάκης, ο Βερναρδάκης, η Παναγοπούλου και η θαλαμηγός κτλ.).

Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να μπούμε στην ουσία των πραγμάτων, ξεκινώντας καταρχάς από την ίδια τη θλίψη των συριζαίων για τη βαριά ήττα και τις κατάρες κατά του αγνώμονα λαού. Είναι πραγματική αυτή η θλίψη ή προσποιητή; Νομίζουμε ότι είναι 100% προσποιητή. Ρίχνοντας τις ευθύνες στον αγνώμονα λαό (που πάσχει από το σύνδρομο της Στοκχόλμης και ψήφισε τον βασανιστή του, όπως έγραψε ο Βαξεβάνης!), δεν επιδεικνύουν απλά την αλαζονεία και τον πολιτικό κωλοπαιδισμό τους, αλλά αποφεύγουν και τη συζήτηση επί της ουσίας.

Αλήθεια, αυτοί δεν έχουν αποδεχτεί την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία ως το ύψιστο των πολιτευμάτων; Ο Τσίπρας δεν ήταν που ορκιζόταν με εκκωφαντικό τρόπο, όταν διάβαζε τις προγραμματικές δηλώσεις της πρώτης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ότι «είμαστε κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος»; Αυτό το Σύνταγμα προβλέπει πολυκομματικό πολιτικό σύστημα, εκλογές και ανάδειξη κυβέρνησης μέσω της πλειοψηφίας της Βουλής. Και η πολιτική παράδοση που έχει διαμορφωθεί με την εφαρμογή αυ-

τού του Συντάγματος εδώ και περίπου μισό αιώνα έχει να μας επιδείξει πλείστες όσες κυβερνητικές εναλλαγές. Παλαιότερα, αυτές οι εναλλαγές γίνονταν σε μεγαλύτερο χρονικό κύκλο (δύο βουλευτικές θητείες για κάθε κόμμα, συνήθως με τη δεύτερη θητεία να μη φτάνει την τετραετία). Σε περιόδους κρίσης, όμως, ο κύκλος σμικρυνόταν. Ας θυμηθούμε το 1989-1993: μία συμμαχική κυβέρνηση ΝΔ-Συνασπισμού (ΚΚΕ+ΕΑΡ+πασοκογενείς), μία συμμαχική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Συνασπισμού, μία κυβέρνηση Μητσοτάκη που έπεσε πριν ολοκληρώσει την τετραετία. Η «κανονικότητα» επανήλθε μετά το 1993, αλλά με το που ο ελληνικός καπιταλισμός μπήκε σε βαθιά **οικονομική** κρίση, το 2009, ο πολιτικός κύκλος σμικρύνθηκε στο μισό περίπου μιας πλήρους κοινοβουλευτικής περιόδου.

Ο κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε προϊόν της πολιτικής κρίσης που προκάλεσε η διαχείριση της οικονομικής κρίσης. Το ίδιο και ο κυβερνητικός του εταίρος (κόμμα Καμμένου). Από ένα κόμμα που κινούνταν περίξ του 4% και κάποιες φορές δυσκολευόταν να μπει στη Βουλή, βρέθηκε να είναι κόμμα εξουσίας, εκμεταλλευόμενος την κατάσταση που δημιούργησε το δεύτερο Μνημόνιο, με τη συμμετοχή και της ΝΔ στη μνημονιακή διαχείριση. Αυτή η δυναμική φάνηκε στις δίδυμες εκλογές του 2012 και έδωσε καρπούς στις ευρωεκλογές του 2014 και τις εθνικές του Γενάρη του 2015. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο αριστερός «αντιμνημονιακός» πόλος, οι ΑΝΕΛ ο (ακρο)δεξιός και δε δυσκολεύτηκαν καθόλου να συνεργαστούν κυβερνητικά.

Σε ένα εξάμηνο είχαν υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο (παρέα με τα υπόλοιπα μνημονιακά κόμματα, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι), ενώ ο Τσίπρας έσπευσε να προκηρύξει εκλογές αιφνιδιαστικά, για να εκμεταλλευτεί τη σύγχυση και το σοκ που είχε επικρατήσει σε εκείνο το τμήμα του λαού που είχε στηρίξει μικρές ή μεγάλες ελπίδες στον ΣΥΡΙΖΑ. Η μνημονιακή πολιτική, όμως, δεν είχε ολοκληρωθεί με τους πρώτους εφαρμοστικούς νόμους του τρίτου Μνημονίου, οι οποίοι προστέθηκαν στους προηγούμενους. Συνέχισε να βαθαίνει με τις περιβόητες αξιολογήσεις, οι οποίες κατέληγαν σε πολυνομοσχέδια με νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Όταν τον Αύγουστο του 2018 οι συριζαίοι διακήρυξαν την «έξοδο από τα Μνημόνια», αφού προηγουμένως είχαν κλείσει την τελευταία αξιολόγηση και είχαν δεσμευτεί σε εφιαλτικά «ματωμένα πλεονάσματα» μέχρι το 2060 (!), ουδείς πίστεψε το παραμύθι τους. Τα φιλανθρωπικού τύπου φιλοδωρήματα στο τέλος κάθε χρόνου δεν ήταν έξοδος από τα Μνημόνια (τέτοια φιλοδωρήματα είχαν δώσει και οι προηγούμενοι). Η «έξοδος στις αγορές», στην οποία προσέδωσαν μεταφυσικές ιδιότητες, δεν συγκίνησε κανέναν, αφού δεν οδήγησε σε κάποια -μικρή έστω- ανακούφιση από την εφαρμοζόμενη πολιτική. Αλλωστε, «έξοδος στις αγορές» είχαν κάνει και οι προηγούμενοι.

Κοντολογίς, στα μάτια της πλειοψηφίας οι συριζαίοι δε διέφεραν σε τίποτα από τους προηγούμενους. Είχαν εξαγνίσει όλη τη δυναμική τους στις «σκληρές διαπραγματεύσεις» με την τρόικα, οι οποίες κατέληγαν πάντοτε σε νέα αντι-

λαϊκά μέτρα (χωρίς να έχει καταργηθεί κανένα από τα παλιά), τα οποία μάλιστα δεν παρουσίαζαν πλέον ως «προϊόν εκβιασμού», «με το πιστόλι στον κρόταφο» και τα υπόλοιπα ηρωικά και πένθημα που έλεγαν το καλοκαίρι του 2015, αλλά ως προϊόν «έντιμου συμβιβασμού».

Είχε, λοιπόν, σχηματιστεί στο αστικό πολιτικό σύστημα ένας μνημονιακός πολτός που περιλάμβανε τον ΣΥΡΙΖΑ, τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, τους ΑΝΕΛ. Στην πολιτική που είχαν εφαρμόσει ως κυβερνητικά κόμματα ή είχαν στηρίξει δεν υπήρχε καμιά ουσιαστική διαφορά. Το ψευτοδίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο», που κυριάρχησε την περίοδο 2010-2015 είχε εξαφανιστεί. Αλλωστε, «βγήκαμε από τα Μνημόνια». Επομένως, δημιουργούνταν μια κατάσταση ριζικά διαφορετική απ' αυτήν του 2012-2015, με τα αστικά κόμματα να κολυμπούν πια στα ίδια νερά. Και να χρησιμοποιούν την ίδια ρητορική: ανάπτυξη, έξοδος στις αγορές, φοροελαφρύνσεις, προνοιακή ανακούφιση για τους εντελώς εξαθλιωμένους.

Τα υπόλοιπα ανέλαβε να τα λύσει η λογική του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Η οποία στη βάση της είναι εξαιρετικά απλή. Τα αστικά κόμματα εξουσίας έχουν μια συμπαγή μάζα υποστηρικτών. Υπάρχει και μια μάζα ψηφοφόρων που κινείται από κόμμα σε κόμμα, τότε ακολουθώντας το ρεύμα, τότε αναζητώντας κάποια «αλλαγή», τότε γιατί τη γοητεύει κάποιος πολιτικός ηγέτης κτλ. κτλ. Αυτή η λογική, λοιπόν, καθόρισε το εκλογικό αποτέλεσμα της 26ης του Μάη. Οι μετακινήσεις ψηφοφόρων έδωσαν στη ΝΔ μια ασφαλή εκλογική νίκη και στον ΣΥΡΙΖΑ μια εκλογική συντριβή.

Χρειάστηκε να περάσει ένα τριήμερο, να «ζυμωθούν» μεταξύ τους σε πολύωρες συσκέψεις, για ν' αρχίσουν οι συριζαίοι ν' αναγνωρίζουν ότι αυτή είναι η λογική του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Τα άλλα κόμματα που εμφάρμοσαν Μνημόνια με το ζόρι έβγαλαν διετία. Αυτοί ξεπέρασαν την τετραετία. Θα έπρεπε να είναι και ευχαριστημένοι! Και να ετοιμάζονται να επιστρέψουν στην εξουσία όσο πιο σύντομα γίνεται. Κανένα αστικό κόμμα δε μιλά, βέβαια, για τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Θα ήταν σαν να πυροβολούσε τα πόδια του. Αρχισαν, λοιπόν, και οι συριζαίοι να μιλούν για την... κόπωση των ψηφοφόρων. Κάποιοι άρχισαν να πασπαλίζουν τη θεωρία της κόπωσης με αριστερή χρυσόσκονη. Ακούσαμε για παράδειγμα την Αχτσιόγλου να λέει ότι, «δεν είχε σημασία ίσως το γεγονός ότι η δική μας προσαρμογή (σ.σ. έτσι ονομάζουν το Μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς του νόμους) δεν ήταν ούτε το 1/10 όσων έκαναν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ την περίοδο 2010-14. Ίσως είχε σημασία το γεγονός ότι ένας πολύ κουρασμένος λαός, μία επιβαρυνμένη κοινωνία, δεν μπορεί να σηκώσει έστω και ένα μικρό επιπλέον βάρος». Αυτή η κυρία και η εξουσιαστική κλίκα στην οποία συμμετέχει είχαν την απαίτηση να δεχτεί ο λαός αγγύγυστα το τρίτο Μνημόνιο και τη λαίλαπα των αντιλαϊκών πολυνομοσχεδίων της περιόδου 2015-2018, ως «ένα μικρό επιπλέον βάρος»!

Συνεχίζοντας στο ίδιο αλητικό μοτίβο την ακούσαμε να λέει πως «παρότι δεν ευσταθεί αυτό που λέει η ΝΔ, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ φτωχοποίησε τη μεσαία τάξη, γιατί τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δείχνουν ότι η φτωχοποίηση συνέβη την προηγούμενη περίοδο, είναι γεγονός ότι περισσότερο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Μαύρα μαντάτα για την εκπαίδευση το Πρόγραμμα ΝΔ για Παιδεία

Ιδιωτικοποίηση, θεοποίηση της επιχειρηματικής λειτουργίας, δόγμα «τάξη και ασφάλεια»

Όπως όλα δείχνουν, η ΝΔ θα είναι το επόμενο αστικό κόμμα που θα αναλάβει να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό, ο οποίος βρίσκεται για τις επόμενες δεκαετίες υπό την αυστηρή επιτήρηση των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Κόμμα που παραδοσιακά και γνήσια εκφράζει τα συμφέροντα του κεφαλαίου, η ΝΔ, με αρχηγό τον παρωμένο νεο-φιλελεύθερο Κυριάκο Μητσοτάκη, έχει δημοσιοποιήσει ένα Πρόγραμμα για την εκπαίδευση, που είναι μείγμα άγριων νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, στρατηγικών επιλογών του ευρωπαϊκού, ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου (προτάσεις ΕΕ, ΟΟΣΑ, ΣΕΒ), αλλά και πρακτικών που εφαρμόστηκαν ήδη από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Με αφορμή, λοιπόν, το νέο μαύρο κεφάλαιο που ανοίγει για το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, αναδημοσιεύουμε από προηγούμενο φύλλο μας (αρ. φύλ. 986, Δεκέμβριος 2018), τα χαρακτηριστικά σημεία του προγράμματος της ΝΔ.

Το Σύγχρονο Σχολείο της ΝΔ

♦ Το δημόσιο σχολείο απελευθερώνεται από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του υπουργείου **σε επίπεδο οργανωτικό, διοικητικό, παιδαγωγικό.**

♦ Νέο πρόγραμμα σπουδών. Νέες εκπαιδευτικές θεματικές, όπως **επιχειρηματικότητα, εθελοντισμός, κ.λπ.**

♦ Ανάπτυξη δημιουργικών και βιωματικών δράσεων εκτός ωρολόγιου προγράμματος, π.χ. **δημιουργία εικονικών επιχειρήσεων.**

♦ Εισαγωγή του θεσμού της «άσκησης» σε επιχειρήσεις, ώστε **οι μαθητές να εξοικειώνονται με την πραγματική οικονομία.**

♦ **Ευελξία** στη διαμόρφωση των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων με βάση τις εκπαιδευτικές ανάγκες και τις τοπικές προτεραιότητες της κάθε περιοχής.

♦ **Ενισχυμένος ρόλος** διευθυντή σχολείου.

♦ Δημιουργία νέου ολιγομελούς οργάνου υποστήριξης (Διευθυντής, Υποδιευθυντές, εκπρόσωπος Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Σύλλογος Γονέων και Παρατηρητές από τους μαθητές) για την καθημερινή λειτουργία του σχολείου και τη **διαχείριση πρόσθετων πόρων επιπλέον της κρατικής χρηματοδότησης.**

♦ Πρότυπα, Πειραματικά Σχολεία ως **«νησίδες αριστείας και καινοτομίας».** Επέκταση του θεσμού σε όλη την Ελλάδα.

♦ Επιτελικός-επιστημονικός φορέας το Εθνικό Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης (ΕΚΕΕΤ) σε αντικατάσταση του ΙΕΠ και του Εθνικού Οργανισμού Εξετάσεων.

♦ Εμπέδωση **αισθήματος ασφάλειας** για μαθητές και γονείς με **ενίσχυση μέτρων προστασίας στον περιβάλλοντα χώρο των σχολείων.**

Η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας έγινε το αγαπημένο σλόγκαν όλων των κυβερνήσεων διαχείρισης του καπιταλισμού, ιδιαίτερα την περίοδο της κρίσης, όλων των κρυφών και φανερών οπαδών της ιδιωτικοποίησης, που αποτιμούν την Παιδεία με τη λογική του κέρδους. Επιδιώκει να απαλλάξει το αστικό κράτος από τις υποχρεώσεις του και να φορτώσει τα έξοδα λειτουργίας του δημόσιου σχολείου στις πλάτες της εργαζόμενης κοινωνίας. «Αυτονομία» διοικητική, οργανωτική, παιδαγωγική. Σε αυτό το περιβάλλον κατηγοριοποιούνται τα σχολεία, οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές τους ανάλογα με την ταξική τους θέση και βρίσκει πρόσφορο έδαφος να εισβάλλει η καπιταλιστική αγορά. Επιχειρήσεις, δημαρχαίοι, «τοπική κοινωνία» έχουν λόγο στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών, στις δεξιότητες που καλλιεργούνται στους μαθητές, στη διάπλωση της προσωπικότητας των νέων. Το πρόγραμμα της ΝΔ θεοποιεί την αγορά και την επιχειρηματική λειτουργία. Όχι δε θα γίνουν όλοι πετυχημένοι επιχειρηματίες. Χιλιάδες είναι αυτοί που έχουν χάσει τα μαγαζιά τους, τις δουλειές τους, χιλιάδες είναι οι άνεργοι. Στόχος είναι η δημιουργία ανθρώπων αναλώσιμων από την αγορά, ποτισμένων με τις «αξίες» του καπιταλισμού, υποταγμένων στις ορέξεις του κεφαλαίου.

Η «αυτονομία» τα έχει όλα και συμφέρει. Στο έδαφός της, αφού υπάρχουν οι προϋποθέσεις της κατηγοριοποίησης-κατάταξης των σχολείων, δημιουργείται ο χώρος για την ίδρυση και ενίσχυση των «πρότυπων σχολείων», των σχολείων που προορίζονται για τους «άριστους», γι' αυτούς που αποτελούν εν δυνάμει τα αυριανά στελέχη της παραγωγής και του μηχανισμού.

Τα «αυτόνομα» σχολεία, που θα έχουν διαφοροποιημένα προγράμματα και δραστηριότητες και θα πασχίζουν για την επιβίωσή τους με την προσέλκυση πόρων από «τρίτους» και τη διαχείριση-ενοικίαση των υποδομών τους, απαιτούν διευθυντή-μάντζερ.

Απαιτούν επίσης «τάξη και ασφάλεια». Η νεολαία πρέπει να συνθηθίζει στην υποταγή και να κυριαρχείται από το φόβο απέναντι στην εξουσία. Ανύπαρκτοι και υπαρκτοί κίνδυνοι (η προπαγάνδα των ΜΜΕ κάνει καλά τη δουλειά της) την περιζώνουν και αυτή για να προστατευθεί πρέπει να επιδιώκει την ένταση της κρατικής καταστολής και όχι να προτάσσει την ενίσχυση της συλλογικότητας και τους αγώνες. Αυτό το μήνυμα στέλνουν οι περιπολίες των μπάτσων έξω από τα σχολεία, τα κάγκελα παντού, οι αστυνομικοί της γειτονιάς και τα ρέστα.

Περιορισμός δαπανών

♦ Προγραμματισμός προσλήψεων μόνιμων εκπαιδευτικών **βάσει πραγματικών αναγκών, δημογραφικών εξελίξεων και δημοσιονομικών δυ-**

νατοτήτων.

♦ Εισαγωγή της **εξ αποστάσεως εκπαίδευσης** σε ορισμένα γνωστικά αντικείμενα (π.χ. ξένες γλώσσες) σε σχολεία απομακρυσμένων και δυσπρόσιτων περιοχών όταν υπάρχει αδυναμία κάλυψης των θέσεων.

♦ **Σταδιακή** εφαρμογή της διετούς υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής (από τα τέσσερα χρόνια).

Κάτω από την ασφυκτική πίεση του εκπαιδευτικού κινήματος, ιδίως των αδιόριστων και των αναπληρωτών, που αυτήν τη χρονιά ενέτεινε τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, αλλά και της εξόφθαλμης πλέον αναγκαιότητας για μόνιμους διορισμούς, καθότι το δημόσιο σχολείο έχει αποψιλωθεί τα τελευταία δέκα χρόνια από μόνιμο προσωπικό και λειτουργεί με τη στήριξη των αναπληρωτών (αποτελούν το 25% του προσωπικού), η ΝΔ αναγκάστηκε να ψελλίσει κάποιες αοριστολογίες για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Σε αυτό συνέτεινε και το γεγονός ότι οι συριζαίοι έχουν κάνει σημαία τους την πολιτική προσλήψεων που θα εφαρμόσουν δήθεν σε βάθος τριετίας και έχουν επιδοθεί σε έντονη προπαγάνδα. Η ΝΔ, που δε θέλησε να υστερήσει σε αυτήν την προπαγάνδα, αναφέρει με τον προγραμματισμό μόνιμων προσλήψεων εκπαιδευτικών, τις οποίες, όμως, στη συνέχεια ακυρώνει έμμεσα με την επίκληση των «πραγματικών αναγκών» (που διαμορφώνονται από το νομοθετημένο υψηλό αριθμό μαθητών ανά τμήμα και από τα κουτσουρεμένα στοιχεία που στέλνουν οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης), των δημογραφικών εξελίξεων και των δημοσιονομικών δυνατοτήτων (ο Μητσοτάκης έχει δηλώσει ότι δε δεσμεύεται για τους διορισμούς που δημιουργικά εξήγγειλαν οι συριζαίοι σε βάθος τριετίας. Οι διορισμοί όταν και εάν γίνουν θα έχουν ως προϋπόθεση την επαναφορά του «διαγωνισμού της ντροπής», του ΑΣΕΠ).

Η πολιτική πετσοκόμματος των δαπανών για την Παιδεία, η στρατηγική της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας εκφράζεται και με όσα αναφέρονται για την υποχρεωτική διετή Προσχολική Εκπαίδευση. Η ΝΔ ακολουθεί και εδώ την πρακτική των συριζαίων.

Χαρακτηριστικό στοιχείο αυτής της αντιλαϊκής και αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, που προκαλεί πραγματικά οργή, είναι η επιπόνηση της «εξ αποστάσεως εκπαίδευσης» για ορισμένα γνωστικά αντικείμενα στα σχολεία των δυσπρόσιτων περιοχών. Τα παιδιά του κατώτερου θεού θα πρέπει να στερηθούν αυτονόητων δικαιωμάτων τους, να έχουν δηλαδή τους δασκάλους που απαιτούνται για τη μόρφωσή τους.

Αξιολόγηση παντού

♦ **Αξιολόγηση σχολικών μονάδων από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές με χρήση ηλεκτρονικών ερωτηματολογίων.** Δημιουργία δεικτών με βάση τα αποτελέσματα των ερωτηματολο-

γίων.

♦ **Αξιολόγηση εκπαιδευτικών** με αποκλειστικό στόχο τη διαρκή βελτίωση **αλλά και την επιβράβευσή τους.** Σύνδεση αξιολόγησης με επιμόρφωση.

♦ Ο καθορισμός των κριτηρίων και η αποτίμηση των αποτελεσμάτων θα γίνεται από την ΑΔΙΠΠΑΔΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης).

Επανερχεται, λοιπόν, η αξιολόγηση χωρίς τα φτιασιδία και τις περικοκλάδες των συριζαίων. Αξιολόγηση σχολείων με συμμετοχή γονιών και μαθητών, με ό,τι συνεπάγεται αυτό ειδικά για τις σχέσεις που διαμορφώνονται μέσα στη σχολική κοινότητα και αξιολόγηση εκπαιδευτικών. Βεβαίως με τιμωρητικό χαρακτήρα. Η αναφορά στην «επιβράβευση» των εκπαιδευτικών καθιστά εμφανή τη σύνδεση αξιολόγησης και βαθμολογικής-μισθολογικής εξέλιξης.

Λύκειο με ενίσχυση των ταξικών φραγμών - Τριτοβάθμια εκπαίδευση για λίγους κι εκλεκτούς

♦ **Εθνικό Απολυτήριο.** Στο βαθμό του Εθνικού Απολυτηρίου **συνυπολογίζονται οι βαθμοί και των 3 τάξεων του Λυκείου** με ειδικό συντελεστή ανά τάξη.

♦ **Γραπτές προαγωγικές εξετάσεις** από τάξη σε τάξη **για όλες τις τάξεις του Λυκείου** με επιλογή θεμάτων από **Τράπεζα θεμάτων** διαβαθμισμένης δυσκολίας.

♦ Διατήρηση για τουλάχιστον 2 χρόνια του συστήματος των πανελλαδικών εξετάσεων.

♦ Καθορισμός **ελάχιστης βάσης** για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

♦ Τα ανώτατα ιδρύματα καθορίζουν τον **ετήσιο αριθμό εισακτέων και μπορούν να ορίσουν βάση εισαγωγής υψηλότερη της ελάχιστης βάσης.**

Εισάγονται ισχυροί ταξικοί φραγμοί στο Λύκειο και στον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η πρόταση της ΝΔ έχει άρωμα από τις «μεταρρυθμίσεις Αρσένη και Γιαννάκου». Πανελλαδικού τύπου εξετάσεις σε όλες τις τάξεις του Λυκείου για όλα (!) τα μαθήματα, συνυπολογισμός των βαθμών και των 3 τάξεων με ειδικό συντελεστή ανά τάξη στο βαθμό του Εθνικού Απολυτηρίου, καθιέρωση ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Εκτός όλων αυτών που αποτελούν δαμόκλειο σπάθη πάνω από τα κεφάλια των παιδιών ειδικά της εργατικής τάξης και των φτωχών στρωμάτων της εργαζόμενης κοινωνίας και στοχεύουν στο ξωπέταγμά τους από το σχολείο, προτείνεται και η αποφασιστική μείωση του αριθμού εισακτέων (τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης καθορίζουν τα ίδια τον αριθμό), καθώς να ισχύει και το δικαίωμα των

ιδρυμάτων να επιβάλλουν υψηλότερες βάσεις εισαγωγής. Το τελευταίο οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην κατηγοριοποίηση-κατάταξη Σχολών και Τμημάτων.

Πανηγύρια για τους σχολάρχες

♦ Προστασία του **δικαιώματος** της ελληνικής οικογένειας για **ελεύθερη επιλογή** δημόσιου ή ιδιωτικού σχολείου.

♦ **Αναθέωση ρυθμιστικού πλαισίου** για την ιδιωτική εκπαίδευση με κατάργηση των διατάξεων της σημαντικής κυβέρνησης. **Ενδεικτικά: επαναφορά της προτέρας κατάστασης** όσον αφορά τη δυνατότητα εκπόνησης πρόσθετων δραστηριοτήτων των ιδιωτικών σχολείων.

Η ΝΔ είναι φειδωλή όσον αφορά το περιεχόμενο της «αναθέωσης» του ρυθμιστικού πλαισίου για τα ιδιωτικά σχολεία. Είμαστε σίγουροι ότι θα αφορά τις όποιες προστατευτικές διατάξεις για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε αυτά και θα λύνει τα χέρια των σχολάρχων να αυθαιρετούν και να προπαγανδίζουν το έργο των επιχειρήσεών τους, προβάλλοντας «πρόσθετες δραστηριότητες» που πληρώνονται αδρά από τους γονείς και πραγματοποιούνται πάντα σε βάρος των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των εργασιακών τους σχέσεων.

Επαγγελματική Εκπαίδευση-Κατάρτιση

♦ Η Επαγγελματική Εκπαίδευση να γίνει **συνειδητή επιλογή.**

♦ **Άμεση σύνδεση με την αγορά εργασίας με τη συμμετοχή των «κοινωνικών εταίρων» στο σχεδιασμό.**

♦ **Αυτονομία** των ΕΠΑΛ και των ΙΕΚ με **ενεργό ρόλο των εκπροσώπων της τοπικής οικονομίας.**

♦ Πρότυπα ΕΠΑΛ, στα οποία λειτουργεί Συμβούλιο Σύνδεσης με την Παραγωγή και την Αγορά Εργασίας (ΣΣΠΑΕ). Σε αυτό συμμετέχουν εκτός από τη διοίκηση-εκπροσώπηση του σχολείου και **ίσοι αριθμός εκπροσώπων των «κοινωνικών εταίρων» της περιοχής.**

♦ Το ΣΣΠΑΕ **εισηγείται τους επαγγελματικούς τομείς** που θα λειτουργήσουν στα ΕΠΑΛ, **τα ειδικά μαθήματα-προγράμματα-δραστηριότητες** πέραν του εγκεκριμένου κορμού. Οι εισηγήσεις έχουν **δεσμευτικό χαρακτήρα.**

♦ Εντός διετίας, όλα τα ΕΠΑΛ μιας Περιφερειακής Ενότητας συνθέτουν ένα συνεργαζόμενο δίκτυο, στο οποίο καθιερώνεται και λειτουργεί ΣΣΠΑΕ.

♦ Όλα τα ΕΠΑΛ εντός διετίας θα λειτουργούν όπως τα Πρότυπα, σε ό,τι αφορά την επιλογή των Τομέων, την πρακτική άσκηση και τα επιπλέον ειδικά μαθήματα.

♦ Επαγγελματικές **Σχολές Μαθητείας για τους απόφοιτους του Γυμνασίου.**

♦ Σχολές Μαθητείας **σε όλα τα**

Εκδήλωση-Συζήτηση στο ΕΚΠΑ

Την Παρασκευή, 7 Ιουνίου, στις 4.30μ.μ., στο κεντρικό κτήριο του ΕΚΠΑ (Πανεπιστημίου 30, αμφιθέατρο Δρακόπουλου), το σχήμα διοικητικών υπαλλήλων Πρωτοβουλία Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών διοργανώνει εκδήλωση - συζήτηση με θέμα: Συγχωνεύσεις σε ΑΕΙ-ΤΕΙ και αναδιάρθρωση στην Εκπαίδευση. Ιδιωτικοποίηση και επέλαση του κεφαλαίου, επίθεση στα δικαιώματα φοιτητών και εργαζομένων, εντατικοποίηση, επισφάλεια και ελαστικές σχέσεις εργασίας σε ένα εντεινόμενο νεοφιλελεύθερο πολιτικό σκηνικό.

Στην εκδήλωση παρεμβαίνουν: Γιούλα Γκεσούλη, εκπαιδευτικός, Θάλεια Γκόντα, Μέλος ΔΣ Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού Ιονίου Πανεπιστημίου, Χρήστος Καλφούντζος, Πρόεδρος Συλλόγου Διοικητικών Υπαλλήλων ΤΕΙ Λάρισας, μέλος Κεντρικού Συμβουλίου ΟΔΠΤΕ, Ντορέττα Ρίζου, Πρόεδρος Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Κώστας Σκορδούλης, Καθηγητής ΕΚΠΑ, Ζωή Φυσέκη, μέλος ΔΣ πρώην Ενιαίου Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας, φοιτητές και φοιτήτριες από ΠΑΔΑ, ΤΕΙ Χαλκίδας και ΕΚΠΑ.

Πευκοδάσος Παλιουρίου

Ζορίζονται να το αποχακτηρίσουν οι δασολόγοι του ΤΣΔ

Την περασμένη Τετάρτη συνεδρίασε για μια ακόμα φορά το Τεχνικό Συμβούλιο Δασών (ΤΣΔ), αλλά οι τέσσερις δασολόγοι που συμμετέχουν σ' αυτό δεν κατέληξαν σε απόφαση αποχακτηρισμού του Πευκοδάσους του Παλιουρίου, γιατί αν το κάνουν θα είναι μεγάλες οι συνέπειες γι' αυτούς. Πιέζονται μεν από το δίδυμο Σταθάκη-Φάμελλου να προχωρήσουν σε αποχακτηρισμό, για να εξυπηρετηθεί η εταιρία του Σαββίδη, που θέλει να χτίσει εκεί πολυτελείς βίλες και μπαγκαλόους, αλλά από την άλλη γνωρίζουν ότι δεν έχουν καμιά νομική βάση να το κάνουν. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι έξι δασολόγοι, αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες, έχουν χαρακτηρίσει τη συγκεκριμένη έκταση **δάσος**, στηριζόμενοι στην ισχύουσα δασική νομοθεσία και στο γεγονός ότι είναι **πυκνόδασος με 100% δασοκάλυψη, ηλικίας 25-40 χρόνων**.

Μάθαμε ότι η συνεχής αρθρογραφία μας αυτή την περίοδο, που οι τέσσερις δασολόγοι του ΤΣΔ «συσκέπτονται» για να αποχακτηρίσουν το πευκοδάσος του Παλιουρίου, αρθρογραφία που υπερασπίζεται το δασικό του χαρακτήρα, τους ενοχλεί αφάνταστα, ότι τους δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, επειδή τους προειδοποιούμε να μη τολμήσουν να προχωρήσουν σε αποχακτηρισμό. Γι' αυτόν το λόγο, μας είπαν, θα σταματήσουν να μας ενημερώνουν! Τους απαντήσαμε ότι αυτή η στάση τους μας χαροποιεί, αφού καταφέραμε να μην τολμήσουν να αποχακτηρίσουν το πευκοδάσος.

Όταν θυμίσαμε ότι δεν μπορούν να αποχακτηρίσουν το πευκοδάσος γιατί οι έξι δασολόγοι της πράξης είχαν το σθένος, παρά τις αφόρητες πιέσεις που τους ασκήθηκαν, να μην το απο-

χαρακτηρίσουν, ένας απ' αυτούς (που ενεργεί ως τεχνοκράτης και εκτελεί πιστά τα υπουργικά κελεύσματα, όταν καλείται να υπηρετήσει διευθυντικά πόστα σε φορείς που εποπτεύονται από τους υπουργούς) είχε το θράσος να ισχυριστεί ότι οι έξι δασολόγοι μπορεί να έκαναν λάθος! Όταν δε του θυμίσαμε το ρόλο που έπαιξε σε φορέα που άσκησε διευθυντικό ρόλο, μας απάντησε ότι εμείς υπερασπιζόμαστε πάντοτε τους εργαζόμενους, παρά το γεγονός ότι αυτοί κάνουν λάθη.

Θα επαναλάβουμε για μια ακόμα

φορά, ότι οι τέσσερις δασολόγοι του ΤΣΔ έχουν υποχρέωση να υπερασπιστούν το δάσος Παλιουρίου, όχι μόνο επειδή είναι δασολόγοι. Οι δύο υπουργοί που θέλουν να αποχακτηρισθεί φεύγουν. Αυτοί όμως θα μείνουν στην υπηρεσία και η απόφαση αποχακτηρισμού θα τους στιγματίσει για όλη τους τη ζωή ως κυνικούς δασοκτόνους. Και βέβαια, όσο κι αν η αρθρογραφία μας τους ενοχλεί, εμείς θα συνεχίσουμε. Δε θα τους αφήσουμε να εγκληματήσουν σε βάρος αυτού του δάσους. Ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους.

Κουτεντάκης όπως Στουρνάρας

Όταν, προεκλογικά, βγήκε ο Στουρνάρας και δήλωσε ότι το υπερπλεόνασμα του 2019 έχει εξαντληθεί από τα μέτρα που νομοθέτησε η κυβέρνηση και ενδεχομένως να δημιουργηθεί και τρύπα που θα πρέπει να καλυφθεί με συμπληρωματικά μέτρα, οι συριζαίοι έπεσαν να τον φάνε. Τους χαλούσε το παραμύθι που έλεγε: τώρα σας δίνουμε αυτά, αλλά στο τέλος του χρόνου θα σας δώσουμε κι άλλα. Μάλλον και δώρο Χριστουγέννων. Κι ένα πεντητάριο αύξηση στην εθνική

σύνταξη από 1.1.2020.

Τώρα, που βγαίνει ο Κουτεντάκης, το δικό τους στέλεχος που τοποθέτησαν επικεφαλής στο Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, και λέει τα ίδια, μούγκα στη στρούγκα. Η τριμηνιαία Εκθεση του ΓΠΚΒ, που δόθηκε την Τετάρτη στη δημοσιότητα επισημαίνει ότι ο περιβόητος «δημοσιονομικός χώρος» εξαντλήθηκε, καθώς τα μέτρα που νομοθετήθηκαν λίγες μέρες πριν από τις ευρωεκλογές, αναλώνουν το 0,554% από το

0,6% του ΑΕΠ που είναι ο ετήσιος στόχος. Μάλιστα, το ΓΠΚΒ δεν έχει κάνει κάποια δική του μελέτη, αλλά επικαλείται τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, τα οποία «φυσικά» κατασκεύασε η κυβέρνηση.

Εννοείται πως ο Κουτεντάκης περίμενε να ολοκληρωθούν οι Ευρωεκλογές για να δημοσιοποιήσει την Εκθεση του ΓΠΚΒ. Τώρα πια αυτά κρίθηκαν στην κάλη, οπότε το πρόβλημα θα το έχει ο Κούλης ως ο επόμενος πρωθυπουργός.

ενδιαφερόμενα υπουργεία και στον ιδιωτικό τομέα

◆ Ανασυγκροτούνται τα ΙΕΚ. Δημιουργείται **ζώνη επιχειρηματικότητας και καινοτομίας**. **Τοπικές επιχειρήσεις και εκπαιδευτική μονάδα συνδιαμορφώνουν τις δραστηριότητες**. Εκπαιδευτές από την αγορά εργασίας. **Μαθητεία για το ήμισυ τουλάχιστον του χρόνου φοίτησης**.

◆ Κεντρικό Συμβούλιο Επαγγελματικών Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΚΣΕΕΚ) με **συμμετοχή εκπροσώπων Δημόσιας Διοίκησης, κοινωνικών εταίρων** με κύριο αντικείμενο τη **διάρκη προσαρμογή** της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στα επαγγέλματα του μέλλοντος.

Η ΝΔ, όπως και κάθε αστικό κόμμα, ανησυχεί σφόδρα που η νεολαία δεν επιλέγει, στο βαθμό που επιθυμεί ο αστισμός, τη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση. Διαχρονικά, όλα τα κόμματα που διαχειρίστηκαν τον ελληνικό καπιταλισμό φτιασιδώνουν και ξανα-βαφτίζουν την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση όχι γιατί αυτό επιτάσσει το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά γιατί «συνειδητή επιλογή» μεγάλου τμήματος της νεολαίας, ειδικά της εργατικής τάξης. Τα παιδιά της πρέπει να παραιτηθούν από το όνειρο της πανεπιστημιακής μόρφωσης και να στραφούν σε μια φθηνή και ακοριζική μισοειδίκευση-κατάρτιση.

Η τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση αποτελεί πεδίο παρέμβασης των επιχειρήσεων, που συνδιαμορφώνουν τα προγράμματα σπουδών και καθορίζουν τους τομείς και τις ειδικότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της καπιταλιστικής αγοράς. Ο θεσμός της Μαθητείας, που

η ΝΔ θέλει να επιβάλει και για τους απόφοιτους Γυμνασίου(!), είναι στην ουσία επέκταση της παιδικής εργασίας και εξασφαλίζει στους καπιταλιστές τσάμπα εργατικό δυναμικό.

Πιστοποίηση-Επαγγελματικά προσόντα

◆ Το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) **αποδίδει άμεσα με αυτοματοποιημένες διαδικασίες στους απόφοιτους ξένων πανεπιστημίων και κολλεγίων** την αναγνώριση των προσόντων τους, χωρίς τη σημερινή καθυστέρηση.

Η ντε φάκτο αναγνώριση των κολλεγίων και των πτυχίων ξένων πανεπιστημίων που έχουν αποδεχθεί τη Διακήρυξη της Μπολόνια με τον τριετή προπτυχιακό κύκλο σπουδών. Η εντοίς πράγμασι υποβάθμιση των ελληνικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Ανώτατη Εκπαίδευση

◆ Κατάργηση νόμων Μπαλά, Φίλη, Γαβρόγλου. Νέος νόμος-πλαίσιο.

◆ **Κατάργηση ασύλου. Αυτεπάγγελτη επέμβαση των δυνάμεων καταστολής για όλες τις αξιόποινες πράξεις** που λαμβάνουν χώρα στα Ιδρύματα και **πειθαρχικές ευθύνες των Πρυτανικών Αρχών** για τη μη έγκαιρη κλήση και ενημέρωση των αρμοδίων δημοσίων οργάνων.

◆ Προσέλκυση νέων πόρων εκτός της κρατικής χρηματοδότησης.

◆ Μεγαλύτερη διασύνδεση με αγορά εργασίας.

◆ **Επαναφορά Συμβουλίου Ιδρύματος** και αναμόρφωση της λειτουργίας του.

◆ **Ξενογλωσσα προπτυχιακά προγράμματα** για προσέλκυση φοιτητών

από χώρες εκτός ΕΕ.

◆ **Απελευθέρωση** προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών.

◆ **Ανώτατο χρονικό όριο ολοκλήρωσης των προπτυχιακών σπουδών (v+2).**

◆ **Αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα.**

◆ Η ΑΔΙΠ (Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας) βασικός θεσμός αξιολόγησης προγραμμάτων σπουδών, διδασκόντων, ιδρυμάτων.

◆ **Δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης**, ώστε να ενισχύεται η διαφάνεια και η δημόσια πληροφόρηση.

◆ Κριτήρια αξιολόγησης η **εξωστρέφεια** των ιδρυμάτων, οι **επιδόσεις των φοιτητών** και η **σύνδεση με την αγορά εργασίας**.

◆ Η κρατική χρηματοδότηση θα γίνεται **βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και δεικτών** (κόστος σπουδών ανά φοιτητή, διάρκεια προγραμμάτων σπουδών, γνωστικό αντικείμενο, μέγεθος ιδρύματος, κ.λπ) και **θα συνδέεται με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης**.

◆ Ενίσχυση της δημιουργίας επιχειρήσεων εντάσεως γνώσης **με συμμετοχή των Ιδρυμάτων**. Συμβάσεις μεταφοράς τεχνολογίας/τεχνογνωσίας μεταξύ Πανεπιστημίων και ιδιωτικών φορέων.

◆ **Αξιοποίηση σχημάτων ΣΔΙΤ** (Συνπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα) για την **κάλυψη των αναγκών των Ιδρυμάτων**.

◆ Θεσμικό πλαίσιο για **πρόσθετη χρηματοδότηση από «τρίτους»**. Επώνυμες έδρες, δωρεές, κ.λπ.

◆ Συνεχίζεται η **διαμόρφωση του Ακαδημαϊκού Χάρτη** (συγχωνεύσεις/ενοποιήσεις Πανεπιστημίων-ΤΕΙ) μετά από αξιολόγηση από την ΑΔΙΠ. Ενί-

σχυση του Τεχνολογικού Τομέα.

◆ Πρακτική άσκηση των φοιτητών σε δημόσιους οργανισμούς και **ιδιωτικές επιχειρήσεις**.

◆ **Ταχύρρυθμα προγράμματα κατάρτισης και επανεκπαίδευσης με πιστοποίηση με βάση τις ανάγκες της αγοράς**.

Η ΝΔ επαναφέρει τις βασικές διατάξεις και τη φιλοσοφία του νόμου Διαμαντοπούλου (ν. 4009/2011).

Το Πανεπιστήμιο μεταλλάσσεται σε εταιρία που λειτουργεί με όρους «βιωσιμότητας» και σκληρής «ανταγωνιστικότητας».

Ο προσανατολισμός του εξαρτάται από τις εφήμερες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής, που ενδιαφέρεται αποκλειστικά για την παραγωγή αντίστοιχης «γνώσης» και όχι για την προαγωγή της επιστήμης.

Τη διοίκηση των ιδρυμάτων αναλαμβάνουν τα Συμβούλια, κατά το πρότυπο μιας καπιταλιστικής εταιρίας, ώστε να εξασφαλίζεται η σιωπή των αμνών (καθηγητές, φοιτητές) και να αναζητούνται συνεχώς νέοι πόροι για την επιβίωση και ανάπτυξη του ιδρύματος.

Επιτρέπεται η ιδιωτική χρηματοδότηση και η κρατική χρηματοδότηση του δημόσιου Πανεπιστημίου εμφανίζεται ως συνταγματική επιταγή. Η χρηματοδότηση συνδέεται με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης και κατανέμεται βάσει δεικτών (κόστος σπουδών ανά φοιτητή, διάρκεια προγραμμάτων σπουδών, αριθμός εγγραφόμενων φοιτητών, γεωγραφική διασπορά, αποθεματικό κ.λπ.).

Επιτρέπονται οι χορηγίες από εταιρίες, ιδρύματα ή φυσικά πρόσωπα.

Τα Πανεπιστήμια συμμετέχουν στην απάτη της διά βίου αμάθειας

μέσω της οργάνωσης-πιστοποίησης αντίστοιχων προγραμμάτων ώστε να εξασφαλίζεται πρόσθετη χρηματοδότηση για την επιβίωση. Για τον ίδιο σκοπό οργανώνονται ξενογλωσσα προπτυχιακά προγράμματα για την προσέλκυση φοιτητών-πελατών.

Επιβάλλεται κλίμα πειθαρχίας και υποταγής των φοιτητών. Οι φοιτητές πρέπει να μαθητεύσουν στο φόβο και την υποταγή, ώστε μελλοντικά να αποτελέσουν τα υποδειγματικά υποζύγια των καπιταλιστικών κάτεργων. Προς τούτο καταργείται το άσυλο, αλλά και καθιερώνεται ο θεσμός του «ενεργού φοιτητή», που διαθέτει ανώτατο χρόνο σπουδών.

Η ΝΔ, υλοποιώντας τη δέσμευση έναντι του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και του ΟΟΣΑ για τη δημιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, δηλώνει ότι θα ακολουθήσει την πολιτική που άνοιξε το «σχέδιο Αθηνά» και συνεχίζει το σχέδιο «συγχωνεύσεων-συνεργειών-συγχωνεύσεων» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Ιδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων

◆ **Αναθέωρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Ιδρυση «μη κρατικών και ιδιωτικών ιδρυμάτων» Ανώτατης Εκπαίδευσης**.

Η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος αποτελεί βασική πολιτική επιλογή της ΝΔ και εμμονή του Κυρ. Μητσοτάκη, στην οποία αναφέρεται διαρκώς. Η επιλογή αυτή, που καταδεικνύει ότι η Παιδεία αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, αποτελεί κορύφωση του κάθετου ταξικού διαχωρισμού.

Γιούλα Γκεσούλη

Αυταρχισμός και πολιτική ξεφτίλα

Όπως κατήγγειλε η Ελληνική Φωτογραφική Εταιρία, οι φριλάνσερ φωτορεπόρτερ, ακόμα και μέλη του προεδρείου της ΕΦΕ, αποκλείστηκαν από την τελευταία προεκλογική ομιλία του Τσίπρα στο Σύνταγμα. Υπήρχε ένας περιφραγμένος ειδικός χώρος μπροστά από την εξέδρα, στον οποίο βρίσκονταν δημοσιογράφοι και εκατοντάδες στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Για τους φωτορεπόρτερ, όμως, υπήρχε λίστα εισόδου, η οποία περιλάμβανε μόνο επτά, από συγκεκριμένα πρακτορεία. Και δεν υπήρχε καμιά εξέδρα για τους φωτορεπόρτερ, όπως γινόταν σε ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν.

Ο λόγος της απαγόρευσης είναι προφανής: ήθελαν απόλυτο έλεγχο στο φωτορεπορτάζ, ήθελαν να εξασφαλίσουν ότι δε θα «ξέφευγε» καμιά φωτογραφία που δε θα υπηρετούσε την εικονική πραγματικότητα της προεκλογικής τους καμπάνιας. Κατέφυγαν -αυτοί οι... αριστεροί!- σε μια ενέργεια αυταρχισμού και το μόνο που κατάφεραν ήταν να εισπράξουν την πολιτική ξεφτίλα.

Καραγκιοζιλίκια

Ολοι είδαμε τον Τσίπρα να ανακοινώνει από το βήμα της κοινής συνεδρίασης της κεντρικής επιτροπής και της κεντρικής εκλογικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, ότι οι Οικολόγοι Πράσινοι, που στις ευρωεκλογές κατέβηκαν αυτόνομα, στις βουλευτικές εκλογές θα κατέβουν μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Είδαμε, επίσης, από την πρώτη σειρά των καθισμάτων, να χειροκροτεί τον Τσίπρα ο βουλευτής και πρώην υπουργός Γιάννης Τσιρώνης. Ίσως κάπου να καθόταν και άλλοι «πράσινοι», όπως ο νυν υφυπουργός και βουλευτής Δημαράς.

Λίγη ώρα αργότερα, στα γραφεία των εφημερίδων έφτασε ανακοίνωση από την εκτελεστική γραμματεία των Οικολόγων Πρασίνων, η οποία ανέφερε ότι «οι Οικολόγοι ΠΡΑΣΙΝΟΙ είναι υποχρεωμένοι να διαψεύσουν την αναφορά για εκλογική συμπόρευση τους με τον ΣΥΡΙΖΑ στις ερχόμενες πρόωρες εκλογές, η οποία έγινε το απόγευμα της Δευτέρας 27/5, στη σύσκεψη της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ και της Εκλογικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτικής Συμμαχίας από τον Πρωθυπουργό». «Υπενθυμίζουμε σε όλους», συνέχισε η ανακοίνωση, «ότι οι Οικολόγοι ΠΡΑΣΙΝΟΙ αποφασίζουν βάσει καταστατικού με εκλογικό συνέδριο για τη συμμετοχή τους στις εκλογικές διαδικασίες. Το εκλογικό συνέδριο θα προκληρυνθεί και θα πραγματοποιηθεί το αμέσως προσεχές διάστημα. Και είναι αυτό που θα αποφασίσει για την στάση του κόμματος των Οικολόγων ΠΡΑΣΙΝΩΝ στις επόμενες εκλογές».

Έχουμε την εντύπωση ότι η προειδοποίηση αφορούσε περισσότερο τον Τσιρώνη και λιγότερο τον Τσίπρα. Ολοι στο μόρφωμα των Πρασίνων ξέρουν ότι ο Τσιρώνης παίζει πάντοτε προσωπικό παιχνίδι, χωρίς να έχει τη «σφραγίδα». Προειδοποιούν, λοιπόν, ότι δε θα δώσουν τη «σφραγίδα», αν δε γίνει μια διαπραγμάτευση για το ποιοι και πού θα είναι υποψήφιοι. Στο τέλος, βέβαια, θα συρθούν στους συνδυασμούς του ΣΥΡΙΖΑ. Οι λιγότερες από πενήντα χιλιάδες ψήφοι που πήραν στις ευρωεκλογές δεν επιτρέπουν άλλα «νταηλίκια». Αλλά θέλουν να δώσουν την εντύπωση ότι δεν είναι δεδομένοι, ότι διαπραγματεύονται ισότιμα (!) με τον ΣΥΡΙΖΑ. Καραγκιοζιλίκια...

Σχόλια με νόημα

Με μαεστρία έπλεξε το σχόλιό του για το εκλογικό αποτέλεσμα στην «Καθημερινή» ο διευθυντής της Alexis Παπαχελάς. Καταρχάς, ενημέρωσε το αναγνωστικό κοινό του ότι «Το εκλογικό αποτέλεσμα εξέπληξε ορισμένους στα κέντρα αποφάσεων στο εξωτερικό. Θεωρούσαν ότι ο κ. Τσίπρας θα παρέμενε ανίκητος ή πως η διαφορά θα ήταν πολύ μικρή. Τώρα έγινε αντιληπτό στο Βερολίνο, στις Βρυξέλλες και στην Ουάσινγκτον ότι διαμορφώνεται μια νέα πραγματικότητα. Γεγονός που σίγουρα ζύγισε και ο πρωθυπουργός πριν πάρει τις αποφάσεις του».

Μετά, σημείωσε με νόημα: «Ενδιαφέρον έχει επίσης ότι οι Πρέσπες έπαιξαν μεν ρόλο, αλλά όχι όσο καταλυτικό προέβλεπαν διάφοροι. Η απόρριψη ήταν συνολική. Επομένως, ας ξεχάσουν όλοι τις Πρέσπες και την κατάσταση που έχουν διαμορφώσει. Ο γέγονε γέγονε. Κι αυτό αφορά κυρίως τη ΝΔ που όλα δείχνουν ότι θα σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση».

Στο καπάκι, ο Alexis μιλά εξ ονόματος των καπιταλιστών: «Είναι πολύ θετικό ότι πάμε άμεσα σε εκλογές. Μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδος θα πάγωνε εντελώς την οικονομία και ίσως να οδηγούσε σε πλήρη δημοσιονομική εκτροπή. Η ζημία που θα μπορούσε να προκληθεί σε λίγους μήνες θα ήταν τεράστια. Η κατάσταση με την Τουρκία απαιτεί μια ισχυρή κυβέρνηση».

Και βέβαια, ο Alexis δεν παραλείπει να απονεμίει τα εύσημα στον Τσίπρα και το νέο δικομματισμό: «Οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι ο τόπος χρειάζεται κάτι διαφορετικό. Όχι πως ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ θα εξαφανισθεί, κανείς δεν πρέπει να κάνει αυτή τη λανθασμένη εκτίμηση. Αλλωστε, παρά την αλαζονική στάση που κράτησε κατά την προεκλογική περίοδο, κάπου μέσα του γνώριζε ότι έπαιζε για τη μεθεπόμενη αναμέτρηση».

Την άγουσα...

Σιγά τα ωά. Ο αρχιμπάτσος και ο αρχιλιμενόμπατσος παρακολουθούσαν, λέει, τις προεκλογικές συγκεντρώσεις του ΣΥΡΙΖΑ, διαπράττοντας βαρύτατο υπηρεσιακό ατόπημα, διότι το Σύνταγμα ορίζει ότι «απαγορεύονται απολύτως οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ ή κατά πολιτικού κόμματος στους δικαστικούς λειτουργούς και σε όσους υπηρετούν στις Ενοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας».

Ο αρχιμπάτσος έσπευσε να δικαιολογηθεί ότι επέβλεπε τα μέτρα τάξης (!), προσθέτοντας μια νότα γελοιότητας στην όλη υπόθεση. Το ξέρει πλέον ότι «τελείωσε». Τον «τελείωσαν» εκείνοι που εποφθαλμιούν τη θέση του με τη νέα «κατάσταση». Οσα διεπιστευτήρια και να δώσει στον Μητσοτάκη και στους ανθρώπους του, έχει πλέον στιγματιστεί ως «συριζαίος» και θα πάρει την άγουσα για την αποστρατεία στις πρώτες κιάλας κρίσεις. Ετσι είναι αυτά τα πράγματα. Οι καριέρες χτίζονται με την προσκόλληση στο ένα ή το άλλο κόμμα εξουσίας. Κερδίζει το κόμμα, μένεις, χάνει το κόμμα, φεύγεις.

Ακροδεξιές ζαλάδες

♦ Το ανέκδοτο της εβδομάδας: την Τρίτη, ο εκπρόσωπος Τύπου των ANEL Ν. Μαυραγάνης έκανε την εξής δήλωση: «Συνεδρίασαν σήμερα από κοινού η Κοινοβουλευτική Ομάδα και η Εκτελεστική Επιτροπή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και έγινε μία πρώτη αποτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος. Θα αναμένουμε το β' γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών και εν συνεχεία, αφού γίνει διαβούλευση με τα στελέχη, θα πραγματοποιηθεί η επόμενη συνεδρίαση, όπου θα ληφθεί η

κοινή απόφαση των οργάνων, την οποία και θα ανακοινώσει ο πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, Πάνος Καμμένος».

Τι ακριβώς θέλουν να εκτιμήσουν στο δεύτερο γύρο των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών; Πώς πήγαν στο «ντέρμπι για δύο» οι υποψήφιοι που... δεν είχαν ούτε στον πρώτο γύρο; Με λιγότερες από 50.000 ψήφους και ποσοστό 0,80%, κάτω από το ΛΑΟΣ, κάτω ακόμα και από τον Ψινάκη, πού να πάει το ακροδεξιό μόρ-

φωμα του Καμμένου; Τι μέλλον να έχει;

Πώς να συνέλθει ο πρόεδρος Πάνος, που αφού έστειλε ένα tweet ευχόμενος «ο Θεός να προστατεύσει την Ελλάδα», εξαφανίστηκε από προσώπου γης και θα πρέπει να καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια για να τον συνεφέρουν; Ξέρει κι αυτός πως ό,τι και να πει, κανένας δε θα του δώσει σημασία. Οπότε πρέπει να ετοιμάσει τα επόμενα βήματά του.

Σ' αυτό ίσως βοηθήσει ο

καθημερινά. Σοβαρευτείτε, είστε 70 χρονών γυναίκα και σας παίζει το Ράδιο Αρβύλα όλη μέρα. Γελάνε τα πλατό όπου πάτε, γελάει όλη η Ελλάδα». Εκεί πια δεν άντεξε η Θεodώρα: «Είσαι σεξιστής, είναι κοπλιμέματος, ο οποίος είχε πάει στη ΝΔ. Η Θεodώρα άρχισε να τα χώνει στον Καλλιάνο: «Ξέρεις γιατί έφυγες; Γιατί, ξέρεις μετεωρολογία; Είσαι μετεωρολόγος ή μαθηματικός; Οι μετεωρολόγοι και οι δημοσκόποι είναι εκτός πραγματικότητας. Αν θέλετε χτυπήματα κάτω από τη ζώνη, ξέρω να τα δίνω κι εγώ». Ο Καλλιάνος προσπάθησε να αμυνθεί (λέμε τώρα): «Έχετε καταφέρει να ξεφτιλίζεστε

Η Θεodώρα, λοιπόν, είναι υπεράνω κριτικής. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως; Αυτός την πήρε στην κοινοβουλευτική του ομάδα,

για να χτίσει σιγά-σιγά νέα πλειοψηφία, χωρίς τον Καμμένο. Ακολουθώντας πάντοτε πολιτική... αρχών. Δεν ξέρουμε αν η Θεodώρα θα βρει (ή έχει ήδη βρει) νέα στέγη, αφού συνειδητοποίησε ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ αποκλείεται να ξαναβγει, αν ετοιμάζει τραγούδι για τον νέο αρχηγό σαν κι αυτό που είχε γράψει για τον Τσίπρα (Σελένε Αλέξη και είσαι ηγέτης / η κάθε σου λέξη ομόνοια, καταπέλτης). Αυτό που θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι ότι η πολιτική κατάντια δεν αφορά τον έναν ή τον άλλο «γραφικό», αλλά συνολικά το αστικό πολιτικό σύστημα.

Η «σοβαρή» Χρυσή Αυγή

«Εμένα αυτά τα πολύ να-ζιστικά με βρίσκουν κά-θετα αντίθετο». Δεν του ξέφυγε του Βελόπουλου, άνοιγμα στους εναπομείναντες ψηφοφόρους της νεοναζιστικής ΧΑ έκανε, για να αυξήσει την τάση μετακίνησης προς το δικό του μόρφωμα, το οποίο χωράει και τους «λίγο ναζιστές» (χωρίς τάγματα εφόδου, αλλά με τον Χίτλερ στην καρδιά).

Ο Βελόπουλος υλοποιεί το project «μια σοβαρή Χρυσή Αυγή», για το οποίο μιλούν δημοσιολόγοι της Δεξιάς εδώ και χρόνια. Ενα τέτοιο μόρφωμα μπορεί να αποτελέσει συμπληρωματική δύναμη για την εξασφάλιση κυβερνητικών πλειοψηφιών, σ' αυτές τις εκλογές, αν δεν υπάρξει αυτοδυναμία, και στις επόμενες, που σίγουρα δε θα υπάρξει αυτοδυναμία.

Μπαλτάκος που θεωρούμε σίγουρο ότι θα αναλάβει πρωτοβουλία για να ενώσει όλα τα γκρουπούσκουλα της Ακροδεξιάς (πλην Βελόπουλου, που δεν τους έχει ανάγκη πλέον), για κοινή κάθοδο στις εθνικές εκλογές. Αν και κάποιες πληροφορίες που κυκλοφόρησαν την περασμένη Τρίτη φέρουν τον πρόεδρο Πάνο αποφασισμένο να ανακοινώσει την αποχώρησή του από την πολιτική, πικραμένος από την αχαριστία του ελληνικού λαού.

Οι φήμες ενισχύθηκαν από την εμφάνιση του Κατσίκη σε πρωινάδικο της Τετάρτης, όπου δήλωσε πόση περηφάνεια θα αισθανόταν αν τον έπαιρνε η ΝΔ, όπως ο πατέρας Μητσοτάκης είχε πάρει τον πατέρα Κατσίκη το 1990 για να συμπληρώσει 151 βουλευτές (ο Θ. Κατσίκης είχε αποστατήσει από τη ΔΗΑΝΑ του Κ. Στεφανόπουλου, της οποίας ήταν ο μοναδικός βουλευτής).

♦ Ενας άλλος αστέρας της Ακροδεξιάς, εκπαιδών εδώ και πολύ καιρό αυτός, ο Γ. Καρατζαφέρης, ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από την ηγεσία του ΛΑΟΣ ανοίγοντας «το δρόμο στην Νέα Γενιά». «Η νέα ηγεσία του κόμματος θα σχεδιάσει την στρατηγική εν' όψει των εθνικών εκλογών», καταλήγει η δήλωσή του.

Τι να κάνει ο άνθρωπος, κουράστηκε, κι έχει και μια ηλικία πια. Αναθάρρησε ότι με τον απόστρατο πρώην χρυσαυγίτη ευρωβουλευτή θα μπορούσε να κάνει κάτι, εκμεταλλευόμενος και το «Μακεδονικό», αλλά οι ελπίδες αποδείχτηκαν φρούδες. Οι ψήφοι δεν έφτασαν ούτε τις 70.000 και το ποσοστό κόλλησε στο 1,23%. Παλιά караβάνα ο Καρατζαφέρης, κάνει στην άκρη για να κουμαντάρει τα πράγματα από το παρασκήνιο, μπας και βρεθεί σωτηρία.

Νέα Δημοκρατία

Σεμνά και ταπεινά και οι γλώσσες κοντές

Γελάνε ακόμα και οι δεξιοφρόντοντες δημοσιογράφοι με την εικόνα του Μπουμπούκου στα τηλεπαράθυρα, που δεν τσιρίζει, δεν απειλεί με ειδικά δικαστήρια τους αντιπάλους του, δεν ειρωνεύεται, δεν κάνει κωλοδάχτυλα στους συριζαίους και γενικά εμφανίζει την εικόνα ανθρώπου που τον έχουν ποτίσει με βάλιουμ και βρίσκεται σε ήπια καταστολή. Η γραμμή, όμως, είναι σαφής και την έδειξε ο Κούλης με την τηλεοπτική δήλωσή του το βράδυ της Κυριακής. Κανένας πανηγυρισμός, χαμηλοί τόνοι, αναφορά και σε όσους δεν τον ψήφισαν, τίποτα το πολιτικό ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, ύφος αρσακείαδας που αναλογίζεται τις μεγάλες ευθύνες που έχει φορτωθεί και δεν τον απασχολούν ρεβανσισμοί και άλλα τέτοια χαμερπή.

Η γραμμή είναι αυστηρή και απευθύνεται σε όλους: σεμνά και ταπεινά, όχι πανηγυρισμούς, όχι υπεροψία και οι γλώσσες κοντές, μη μας ξεφύγει τίποτα και το κάνουν σημαία οι συριζαίοι. Εκείνον τον αλήτη που ειρωνεύτηκε την Κούνεβα, λέγοντας ότι χρειάζεται καθαρίστρια για το σπίτι του, θα τον διέγραφαν έτσι

κι αλλιώς, υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις. Τώρα το έκαναν αστραπιαία, κλείνοντας την πληγή και προσπαθώντας να τη μετατρέψουν σε πλεονέκτημα. Όμως εμείς αναρωτιόμαστε: τώρα κατάλαβαν τι κουμάσι είναι; Τόσο καιρό που τον είχαν στελεχάρα (συντονιστής ετεροδημοτών) ήταν άλλος άνθρωπος και ξαφνικά... εξώκοιλε; Όλα για το θεαθήναι γίνονται, όπως εύκολα μπορεί ν' αντιληφθεί ο καθένας.

Δεν έχει ν' αλλάξει τίποτα στον «προγραμματικό» της λόγο η ΝΔ. Τα ίδια θα λέει: θα φέρουμε ανάπτυξη, γιατί μας εμπιστεύονται οι επενδυτές, θα μειώσουμε τους φόρους, θα πετύχουμε να μας μειώσουν οι δανειστές τα «πρωτογενή πλεονάσματα» κτλ. κτλ. Και τα στελέχη της καλούνται να είναι προσεκτικά και σ' αυτό το επίπεδο, ώστε να μην τους ξεφύγει τίποτα που να μπορούν να το πάρουν οι συριζαίοι και να το κάνουν σημαία, όπως συνέβη με τον Βρούτση, που κάτι είπε για τις 120 δόσεις στα ασφαλιστικά ταμεία (ρύθμιση που την ψήφισε η ΝΔ) κι αμέσως το άρπαξαν υπουργοί και συριζοτρόλ και άρχισαν την πολιτική σπέκουλα.

Βέβαια, για να τα λέμε όλα, ήταν ο ίδιος ο Κούλης που στην προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών έδωσε αφορμή για τέτοια σπέκουλα, με όσα έλεγε τότε για το επταήμερο και τότε για το δώρο Χριστουγέννων. Όπως αποδείχτηκε, αυτό δεν τους κόστισε στις κάλπες (αν και κανένας δεν μπορεί να ξέρει πόσο θα κέρδιζαν ακόμα αν δεν υπήρχαν οι νεοφιλελεύθερες ρητορικές εξάρσεις του Κούλη), όμως το καλύτερο θα είναι να αποφύγουν να δώσουν λαβή για σπέκουλα στον ΣΥΡΙΖΑ, περιοριζόμενοι αυστηρά στην παρουσίαση του κυβερνητικού «προγράμματος» που επεξεργάστηκε ο Θεοδωρίκάκος με τον Χατζηδάκη.

Δεν είναι τυχαίο ότι η ΝΔ πήρε κάποια «ποιοτικά» στοιχεία από το exit poll και έγραψε ολόκληρη ανάλυση βασισμένη σ' αυτά: μας ψήφισαν όλες οι κατηγορίες ψηφοφόρων. Είμαστε πρώτοι στους νέους, πρώτοι στους δημόσιους υπάλληλους, πρώτοι στις γυναίκες, πρώτοι στους συνταξιούχους, πρώτοι σε όλες τις ηλικιακές ομάδες κτλ. κτλ. Μ' αυτή την «ανάλυση», που στηρίζεται σε στοιχεία εντελώς επισφαλής, ενδεχομένως και «πειραγμένα»

(ξέρουμε καλά ότι οι δημοσκοπικές εταιρίες που έκαναν το exit poll εδώ και χρόνια στηρίζουν τη ΝΔ), η ηγετική ομάδα της ΝΔ προσπαθεί να διαλύσει φοβίες -στις οποίες ποντάρισε πολύ ο ΣΥΡΙΖΑ- και να τραβήξει περισσότερους ψηφοφόρους, ποντάροντας στην εξής σκέψη: όπως δε φοβήθηκαν οι άλλοι και μας ψήφισαν, έτσι να μη φοβηθείς κι εσύ και να μας ψηφίσεις αυτή τη φορά.

Ποντάρει και στη λογική του «κύματος», που αποτελεί στοιχείο του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Υπάρχουν αυτοί που πάνε πάντοτε με το ρεύμα. Όταν, λοιπόν, οι εθνικές εκλογές γίνονται σαράντα μέρες μετά τις ευρωεκλογές, στις οποίες μάλιστα ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δώσει δημοψηφισματικό χαρακτήρα, η «γαλάζια» ηγετική ομάδα ευελπιστεί ότι κάποιοι θα καβαλήσουν το νικητήριο κύμα και έτσι θα αυξήσει το ποσοστό της (με τη βοήθεια και της λογικής της χαμένης ψήφου, με την οποία θα «επιτεθεί» στους περίπου δικόσιες χιλιάδες ψηφοφόρους των ακροδεξιών σχηματισμών -πλην Βελόπουλου και νεοναζιστών- οι οποίοι δεν έχουν καμιά τύχη να μπουν στη Βουλή).

Δε γυρνάει το «ματσάκι»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
ισότητα, την αλληλεγγύη και την κοινωνική δικαιοσύνη. Από τη μάχη να υπερασπιστούμε τις θυσίες και τους κόπους του ελληνικού λαού. Ημουν εδώ, είμαι εδώ, θα είμαι εδώ, θα είμαστε εδώ. (...) Αμέσως μετά τον δεύτερο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών θα ζητήσω από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την άμεση προκήρυξη εθνικών εκλογών. Για να είναι τελικά ο ελληνικός λαός αυτός και μόνο αυτός που θα πάρει την οριστική απόφαση. Αν επιθυμεί να συνεχίσουμε με ένα σχέδιο για τη στήριξη των πολλών ή αν επιθυμεί την επιστροφή στα σκοτάδια της λιτότητας, του ΔΝΤ, στο χθες που όλοι και όλες ζήσαμε».

Τι άλλο μπορούσε να κάνει εκτός από το να πάει σε εκλογές, με την ελπίδα ότι η κατρακύλα θα σταματήσει στο 9,5%, ενδεχομένως να «μαζευτεί» και λίγο; Ο ίδιος, το 2014, ζήτησε εκλογές έχοντας νικήσει τη ΝΔ με διαφορά μόλις 3,5%, πώς θα μπορούσε ν' αντιμετωπίσει επί τετράμηνο τη χλεύη όλων των πολιτικών του αντιπάλων, έχοντας χάσει με διαφορά σχεδόν 9,5%; Αυτή η χλεύη θα αποκάλυπτε τον Τσίπρα και την κλίκα του ως ανθρώπους γαντζωμένους από την εξουσία, δημιουργώντας μια δυναμική παραπέρα απωλειών, βασισμένη στη σιχασιά. Και δε θα μπορούσαν να γυρίσουν τη φορά με παροχολογία. Τη δοκίμασαν και δεν έπιασε.

Δεν είναι μόνο η δυναμική των πραγμάτων, που θα αποδυνάμωνε κι άλλο τον ΣΥΡΙΖΑ, αν πήγαινε σε εκλογές το φθινόπωρο. Είναι και ο φόβος για κάποιο «απρόβλεπτο» το καλοκαίρι, μια καταστροφική ή και φονική πυρκαγιά, για παράδειγμα, που θα μπορούσε να τους εξαερώσει κυριολεκτικά. Η προκήρυξη εκλογών ήταν μονόδρομος και η προσπάθεια του Τσίπρα να την παρουσιάσει ως δική του... μαγκιά τον κατέστησε καταγέλαστο, αποδεκνύοντας ότι είναι ένας ψευτόμαγκας του γλυκού νερού, με μπόλικη τσογλανιά. Που δεν ξέρει ούτε να χάνει.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι και πάλι έριξε την ευθύνη στον ελληνικό λαό: ή με ψηφίζετε και πάνε όλα καλά ή ψηφίζετε τον Μητσοτάκη και υπογράφετε την επιστροφή στα Μνημόνια! Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση κάποιοι να θεωρούν ότι δε διαφέρει σε τίποτα από τον Μητσοτάκη και από άχτι να ψηφίσουν ΝΔ ή κάποιοι άλλοι να επιλέξουν άλλο αντιπολιτευόμενο κόμμα και κάποιοι άλλοι (περισσότεροι) να απόσχουν. Αυτός και

η κλίκα του έχουν σε κάθε περίπτωση δίκιο και άδικο έχουν όσοι δε θα τους ψηφίσουν. Θυμίζουν έντονα τον Λεβέντη, μόνο που αυτοί δεν αποκαλούν το λαό «ζώα», όπως παλιότερα ο Λεβέντης, αλλά το λένε κομψά...

Φυσικά, το «ματσάκι» πλέον δε γυρίζει. Το πολύ να πετύχουν «το γκολ της τιμής». Και γι' αυτό θ' αγωνιστούν. Δεν είναι τυχαίο ότι μια μέρα μετά το εκλογικό σοκ, μιλώντας στην κεντρική επιτροπή και την κεντρική εκλογική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας, αφού θυμήθηκε να πει ότι «λάβαμε το μήνυμα, κάναμε λάθη και συμβιβασμούς» (οποία πρωτοτυπία!), έκανε άνοιγμα στις «προοδευτικές δυνάμεις», ζητώντας από τους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ να ψηφίσουν «προοδευτικό υποψήφιο» στο δεύτερο γύρο των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών, ακόμα και αν δεν είναι υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτές οι «επιθέσεις φιλίας» έχουν πάντοτε τον αντίθετο απ' αυτόν που διακηρύσσουν στόχο. Τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν ότι αυτή τη στιγμή το μομέντουμ για το κόμμα τους είναι αρνητικό. Αν στις ευρωεκλογές κάποιοι ταλαντεύονταν, θεωρώντας ότι πάμε για ισοπαλία, τώρα ξέρουν ότι η ΝΔ προηγείται. Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός παράγει πάντοτε ένα ποσοστό ψηφοφόρων που πηγαίνουν με τον νικητή (για διάφορους λόγους). Αν ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να συγκρατήσει το ποσοστό του και να το αυξήσει λίγο, θα πρέπει να εξισορροπήσει το αρνητικό μομέντουμ με ένα άλλο, θετικό. Δηλαδή, να πάρει ψήφους από τους όμορους χώρους. Ποιοι είναι αυτοί; Πρωτίστως το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ και δευτερευόντως ο Μπαρουφάκης. Μένει να δούμε τι προπαγανδιστικά κόλπα θα μηχανευτούν για να υλοποιήσουν αυτή την τακτική αφαίμαξης των όμορων χώρων. Γιατί αν επιμείνουν στην κινδυνολογία («έρχεται ο Κούλης να σας πάρει όσα σας δώσαμε»), θα δούν τη διαφορά να αυξάνεται, γιατί αυτή η κινδυνολογία αποδείχτηκε ότι δεν πάνει.

Οι συριζαίοι επινόησαν το σόφισμα «ηττηθήκαμε αλλά και νικήσαμε», επειδή -λένε- αναδείχτηκαν σε δεύτερο πόλο. Αρα, θα πάνε στην αντιπολίτευση και θα προσερχονται να γίνει πράξη η στρατηγική της δεξιάς παρένθεσης και ν' αποφύγουν μια εξέλιξη συριζαϊκής παρένθεσης. Η απειλή επιστροφής στο 4% τους στοιχειώνει.

Ευρωεκλογές: Ανακάτεμα της τράπουλας με τον ιμπεριαλισμό πάντα κυρίαρχο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

δρικές εκλογές του 2017 δεν την ακολούθησαν τώρα, με αποτέλεσμα ο «Εθνικός Συναγερμός» να συγκεντρώσει γύρω στα 5,3 εκατομμύρια ψήφους. Το ίδιο έπαθε και ο Μακρόν, καθώς η συμμαχία των κομμάτων που συγκρότησε (Coal LREM + MoDem + A + MRS) κέρδισε γύρω στα πέντε εκατομμύρια ψήφους, δηλαδή το ένα τέταρτο αυτών που τον ψήφισαν στις προεδρικές εκλογές του 2017 (20,7 εκατομμύρια). Αυτό δείχνει ότι αυτοί που ψήφισαν Μακρόν το 2017 ανήκουν σε διάφορες πολιτικές ομάδες και τον ψήφισαν μόνο και μόνο για να μη βγει η Λεπέν. Συνολικά, όμως, όλα τα δεξιά και «κεντροδεξιά» κόμματα απέσπασαν ένα 34,4% των ψήφων (που ισοδυναμεί με το 17,2% του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων), έναντι 30,75% (13% του συνόλου) στις ευρωεκλογές του 2014 και 40,8% (16,6% του συνόλου) στις ευρωεκλογές του 2009.

Από την άλλη, ο καταποντισμός των «κομμουνιστών» (τέκνων του γαλλικού ευρωκομμουνισμού που έχει στρίψει το τιμόνι τέρμα δεξιά) αντισταθμίστηκε από την αύξηση των «Πράσινων-Οικολόγων» που επιζητούν μία πιο «οικολογική» διαχείριση του καπιταλισμού. Όπως στη Γερμανία έτσι και στη

Γαλλία η συμμετοχή αυξήθηκε αισθητά (από 40,6% το 2009, σε 50,1% το 2019).

Ιταλία: Σάρωσαν οι φασίστες

Το πιο ανησυχητικό αποτέλεσμα από την άποψη της ενδυνάμωσης του φασισμού στην Ευρώπη το είδαμε στην Ιταλία. Η νεοφασιστική Λέγκα του Βορρά, του γνωστού ρατσιστή υπουργού Εσωτερικών και αντιπροέδρου της ιταλικής κυβέρνησης Ματέο Σαλβίνι, απέσπασε το 34,3% και μαζί με το νεοφασιστικό έκτρωμα της Λζόρτζια Μελόνι (παλαιού στελέχους του νεοφασιστικού MSI - Ιταλικό Κοινωνικό Κίνημα), που ακούει στο όνομα «Αδελφοί της Ιταλίας» (FDI - Fratelli d'Italia) και πήρε 6,5%, συγκέντρωσαν συνολικά ένα 41% περίπου των

ψήφων. Η μεγάλη μείωση της συμμετοχής, σε σχέση με το 2009, δυστυχώς δεν αναιρεί αυτό το γεγονός, ότι δηλαδή οι φασίστες εκμεταλλεύονται την οικονομική κρίση στην Ιταλία αλλά και το μεταναστευτικό πρόβλημα, που για την Ιταλία είναι μεγάλο, για να παγιώσουν στα δίκτυα τους όλο και ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Το παρδαλό συνονθύλευμα του Κινήματος των 5 Αστέρων έχασε περίπου το ένα τρίτο των ψηφοφόρων του, πράγμα αναμενόμενο.

Στην πολιτική δεν υπάρχει «κενόν». Το χώρο που έχασαν τα παραδοσιακά αστικά κόμματα τον κάλυψαν είτε οι φασίστες είτε άλλα αστικά κόμματα που ξεφύτρωσαν σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή, προκειμένου να διαχειριστούν το σύστημα

με τρόπο πιο αποτελεσματικό από τα παλιά. Το αν θα τα καταφέρουν μένει να το δούμε. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν πρόκειται ούτε να αλλάξουν τον καπιταλισμό, κάνοντάς τον «πιο δίκαιο», ούτε να σταματήσουν το ξέσπασμα των περιοδικών οικονομικών κρίσεων που σημαίνουν καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και δικαιωμάτων της σημαντικότερης παραγωγικής δύναμης, του εργαζόμενου ανθρώπου.

Η αστική δημοκρατία (δημοκρατία για τους λίγους, τους οικονομικά ισχυρούς και τμήμα των μικροαστικών κομμάτων που βολεύονται μέσα στο σύστημα - δικτατορία για τους πολλούς, με τη διατήρηση της ληστρικής εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης από το κεφάλαιο, μικρό και μεγάλο) έχει ιστορικά ξοφλήσει. Όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε αυτό τόσο πιο γρήγορα θα προσπαθήσουμε να έρθουμε κοντά στην πράξη που θα της δώσει το τελικό χτύπημα. Η πράξη δεν μπορεί παρά να είναι επαναστατική, πέρα από εκλογικές αυταπάτες και κάλπικους πανηγυρισμούς για τη νίκη τότε των δεξιών και τότε των «αριστερών», αλλά το ίδιο υπερασπιστών του σημερινού κοινωνικο-οικονομικού συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Εκλογές; Τι εκλογές; Κόφτε την πλάκα ρε συντρόφια.

Για να μην μένετε πίσω από τις ιστορικές εξελίξεις, ξεχνώντας σημαντικά γεγονότα: Σαν σήμερα (1 Ιούνη) του 1998 ιδρύοταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αύριο έχει τα 79α γενέθλιά του ο τέως (ένας είναι ο τέως) και την Τρίτη 4 του μήνα τα 90ά γενέθλιά του ο Κάρολος Παπούλιας.

Θρηνούμε και συμπαραστεκόμαστε στο δράμα των «Ριπών», που η μία και μόνη ποιήτρια που αναγνωρίζουν και στηρίζουν, αποχώρησε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι η ιέρεια πολιτικής, πωλητικής και τέχνης της Β' Πειραιώς δεν θα βρει... εκδοτικό οίκο ώστε να μη χαθεί από τις επάλξεις της τέχνης (και όχι μόνο και όχι μ' όνο).

Κι όταν φύγουν τα σύννεφα της άνοιξης Αλέξη -δημοσκοπήσεις, συντριβές και προσφυγές στις κάλπες- συ πάρε χάρτες ναυτικούς, τις επαφές ξεκίνα ψάξε το νέο κότερο. Το καλοκαίρι ήρθε.

Από άλλο ένα πολιτικό σχόλιο της Νίνας Γεωργιάδου, αντιγράφουμε ένα μικρό τμήμα: «Παλιότερα λέγαμε πως όταν υπάρχουν πολλές εκλογές, δεν υπάρχει κίνημα. Είτε γιατί οι αυταπάτες αναζωπυρώνονται με μεγαλύτερη συχνότητα είτε γιατί οι άνθρωποι -και οι κινηματικοί- περιστρέφονται γύρω από το γαϊτανάκι των εκλογών και ξοδεύονται εκεί χρόνοι και δυνάμεις. Αυτή τη φορά δεν υπήρχαν ούτε εκλογές ούτε κίνημα. Η απόλυτη Ήθρασία. Κι έτσι όπως δεν υπήρχε κίνημα, η πολιτική σκέψη ατόνησε, η τηλεοπτική σαβούρα και τα υποπροϊόντα πήραν τα πάνω τους και οι εκλογές αυτές ήταν ίσως οι λιγότερο πολιτικές, όχι μόνο του πλειστοκράτους μνημονιακού αιώνα αλλά όλης της μετά το '90 παλινόρθωσης του νεοφιλελευθερισμού. Είναι εντυπωσιακό δηλαδή, σε μια εποχή όπου η εκμετάλλευση έχει πάρει χυδαίες προεκτάσεις, οι εργασιακοί όροι εναπόκεινται στην άπληστη φαντασία που διαθέτει το κάθε λιγούρι αφεντικό, η εθνική ανεξαρτησία έχει γίνει μνημονιακός μειοδοτικός διαγωνισμός, όπου όλα ξεπουλιούνται μπιτ παρά και η "Ευρώπη των λαών" αποκαλύφθηκε ως δρακοσπηλιά που ξεκοκαλίζει κρατικές οικονομίες, σπέρνει πολέμους και θερίζει ναυάγια κυνηγημένων, μέσα σ' αυτή λοιπόν τη συγκυρία, όχι μόνο εντυπωσιακό, είναι ανατριχιαστικό πόσο έχει υποχωρήσει η πολιτική σκέψη».

Επίσης, αξίζει να αναζητήσει κανείς σχετική με τις εκλογές ανακοίνωση της (ελληνικής) Οργάνωσης Ενωμένων Γυναικών Αφρικής.

Μια κάσα μύρες αγκαλιά και το μυαλό ξεφεύγει γυρνάει στην αρχαιότητα κι όλα αλλιώς τα βλέπει.

Να ο κα(η)μένος ο σοφός με περικεφαλαία βγαλμένα τα σανδάλια του σ' έρημη παραλία φορώντας χρυσοποικιλτή χλαμύδα με μαιάνδρους περίλυπος στα Ιμια και εξοστρακισμένος.

Πίσω στην Πνύκα σαν κοιτάς, βλέπεις πάνω στο βράχο τον ένα, τον μοναδικό ηγέτη Αλεξαρχίδη τη μια να παίρνει ανέμελα τον ύπνο του δικαίου κι άλλοτε να πετάγεται, να κατακεραυνώνει με τη φωνή τη βροντερή κι το φιδίσιο βλέμμα, την πίστη, την προσήλωση στις υψηλές αξίες. Κι ολούθε μάτσο οι σοφοί, οι ρήτορες, οι μάγοι ο λόγος τους και το μυαλό αδαμαντωρυχεία τα πλήθη σαγηνεύουνε, την αγορά δονούνε και ο λαός στα γόνата να τους αποθεώνει. Ημίθεοι, διόσκουροι, όλοι τους φωτισμένοι ο Κλέων και η Κλαίουσα και ο Αγαθαρχίδης, η κόρη του κερδώου Ερμή, ο Κλειτοριδοσθένης, ο Νείκος ο ημίθεος ο ψηφιδ(δ)οποιημένος, Ξανθός πολλάκις ή χλωμός, ο Ευκλείδης, η Ηπατία, ένας θεόθεν συρφετός τις αγορές ορίζει εαυτοδιοικητικά μα στου λαού το πλάι.

Με αφορμή τα 134 χρόνια από τον θάνατο του Βίκτορα Ουγκό: «Γκρεμίστε κάθε μορφή παρασιτισμού, τους ανίκανους πολιτικούς, τους αργόσχολους υπαλλήλους, τους αγιογύτες κληρικούς, τους άνομους δικαστές, τους αδόλυντους αριστοκράτες, τους λερωμένους κονδυλοφόρους, τους πρωταθλητές της μίζας, τους γλείφτες της εξουσίας... Κάντε αυτή τη ρήξη και διά μιας θα απλοποιηθεί το πρόβλημα της μίζεριας. Απλοποίηση ανεπιθύμητη στην εξουσία».

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Όταν σε κερδίζει ο Μητσοτάκης, μόνη λύση είναι ο σερ Τάκης

Ολοένα και βαθύτερη γίνεται η σχέση της πολιτικής με το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και υπό αυτό το πρίσμα οι δημοτικές εκλογές έχουν έντονο αθλητικό ενδιαφέρον. Αρχικά, είχαμε τον Μπέο, που εκμεταλλεύτηκε την ενασχόλησή του με τον τοπικό Ολυμπιακό για να εκλεγεί το 2014 δήμαρχος στο Βόλο και να επανεκλεγεί από τον πρώτο γύρο στις εκλογές της περασμένης Κυριακής, και τον Μαρινάκη, που κατάφερε το ίδιο στον Πειραιά, εκμεταλλευόμενος τη δύναμη του Ολυμπιακού και των ερυθρόλευκων οπαδών, βάζοντας «μπροστινό» τον Μοράλη. Όπως δείχνουν τα αποτελέσματα της κάλπης στον πρώτο γύρο των εκλογών, ο Μελισσανίδης κερδίζει τη μάχη στη Νέα Φιλαδέλφεια (μέσω του γνωστού και μη εξαιρετέου Βούρου).

Ο μοναδικός ιδιοκτήτης ΠΑΕ που δεν κατάφερε να εκλέξει δικό του δήμαρχο στην πόλη που δραστηριοποιείται επιχειρηματικά είναι ο Σαββίδης, αφού ο Ορφανός δεν κατάφερε να περάσει στο δεύτερο γύρο. Ο Σαββίδης επέλεξε τη «διακριτική» υποστήριξη του Ορφανού και δεν του έδωσε το επίσημο χρίσμα της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, θεωρώντας ότι αυτό αρκούσε, όμως τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά από το σχεδιασμό του, αφού με ανακοίνωσή της η Θύρα 4 την έπεσε στον Ορφανό για τα πεπραγμένα κατά τη θητεία του ως υφυπουργός Αθλητισμού. Ο Ιβαν έγινε έξαλλος με τη Θύρα 4, θεωρώντας ότι εμμέσως πλην σαφώς οι οπαδοί έδωσαν γραμμή υπέρ της Νοτοπούλου και στέρησαν τις μερικές εκατοντάδες ψήφους που χρειαζόταν ο εκλεκτός του για να περάσει στο δεύτερο γύρο.

Για να επιβάλουν την κυριαρχία τους και να αυξήσουν την επιρροή τους στις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις σε κεντρικό επίπεδο, οι προεδράρες χρησιμοποίησαν τα πάντα, μη εξαιρουμένης και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ετσι, γίνεται ολοένα και πιο καθαρό ότι οι ομάδες μετατρέπονται σε όχημα, όχι μόνο για να προωθήσουν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα οι καπιταλιστές που επενδύουν στο ποδόσφαιρο, αλλά και για να επιβάλουν «το νόμο και την τάξη» στις πόλεις που έχει έδρα η ομάδα τους, κατά τα πρότυπα της Μαφίας.

Σε μια περίοδο που δεν υπάρχουν συλλογικές μορφές οργάνωσης των λαϊκών αγώνων και το αποτέλεσμα της ταξικής πάλης είναι σε βάρος της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας, η ομάδα γίνεται το σημείο αναφοράς, οι οπαδοί της στοιχίζονται γύρω από τη διοίκη-

σή της, σηκώνουν ξένα λάβαρα και κάνουν δική τους υπόθεση τα επιχειρηματικά συμφέροντα του καπιταλιστή προέδρου της. Όσοι ασχολούμαστε άμεσα ή έμμεσα με τα δρώμενα στο χώρο του ποδοσφαίρου, εκτός από το πολιτικό καθήκον να συμμετέχουμε ενεργά στην προσπάθεια για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, θα πρέπει να δώσουμε και τη μάχη για να πάψουν οι νεολαίοι που δραστηριοποιούνται στις εξέδρες των γηπέδων να αποτελούν οπαδικούς στρατούς, να πανηγυρίζουν όταν όλα λειτουργούν με βάση το συμφέρον του καπιταλιστή προέδρου και να κάνουν τις πόλεις τους Παλέρμο.

Με καθυστέρηση τεσσάρων χρόνων θα γίνει πράξη η απόφαση της ΦΙΦΑ για αύξηση

των ομάδων που θα συμμετέχουν στην τελική φάση του Μουντιάλ από 32 σε 48. Η ηγεσία και ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ Τζιάνι Ινφαντίνο ήθελαν να αυξηθούν οι ομάδες σε 48 από το Μουντιάλ του Κατάρ το 2022, όμως μια σειρά λόγοι δεν τους επέτρεψαν να υλοποιήσουν το σχέδιό τους και πλέον η αύξηση μετατίθεται για το 2026 και το Μουντιάλ που θα συνδιοργανώσουν ΗΠΑ, Καναδάς και Μεξικό. Από διαρροές από αξιωματούχους της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας προκύπτει ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο δε θα εφαρμοστεί η αύξηση το 2022 είναι η «αστάθεια» που υπάρχει στην περιοχή, η αντιπαλότητα μεταξύ γειτονικών χωρών και η έλλειψη των αναγκαίων αθλητικών υποδομών. Η αύξηση των ομάδων

είχε ως βασική προϋπόθεση δυο ακόμη γήπεδα εκτός Κατάρ, με τις προδιαγραφές που θέτει η ΦΙΦΑ για αγώνες επιπέδου Παγκοσμίου Κυπέλλου. Τέτοιου είδους γήπεδα δεν υπάρχουν και συνεπώς ο Ινφαντίνο θα πρέπει να περιμένει άλλα τέσσερα χρόνια για να δει το σχέδιό του να υλοποιείται.

Εκτός όμως από τις πρακτικές δυσκολίες, υπάρχουν δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι οι βασικοί χορηγοί της ΦΙΦΑ ήταν ιδιαίτερα σκεπτικοί για το σχέδιο Ινφαντίνο. Η επιλογή του Κατάρ για τη διοργάνωση είχε συναντήσει μεγάλες αντιδράσεις από πολλούς, που θεωρούσαν ότι η συγκεκριμένη χώρα, σε συνδυασμό με τις γενικότερες διεργασίες και την πολιτική κατάσταση στην περιοχή, δεν εγγυάται μια επιτυχημένη και κερδοφόρα διοργάνωση. Οι αντιδράσεις επανήλθαν μετά τη δημοσιοποίηση της πρόθεσης από την πλευρά της ΦΙΦΑ για άμεση εφαρμογή της αναδιάρθρωσης και έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην απόφαση για μετάθεσή της στο Μουντιάλ του 2026. Οι κακές γλώσσες λένε ότι οι πολυεθνικές-χορηγοί και ιδιαίτερα αυτές που είναι αμερικανικών συμφερόντων ξεκαθάρισαν στην ηγεσία της ΦΙΦΑ την επιθυμία τους για εφαρμογή των αλλαγών στο αμερικανικό Μουντιάλ και όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, η επιθυμία τους σημαίνει εντολή.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης οι αφοι Αγγελόπουλοι, με εσωτερικό έγγραφο στις τάξεις των ερυθρόλευκων οπαδών, έδωσαν στο παρασκήνιο γραμμή «μη συμμετοχής στις κάλπες». Σε ανύποπτο χρόνο είχαν δηλώσει ότι για να εξασφαλιστεί η ομαλότητα και η διαφάνεια στην εκλογική διαδικασία θα πρέπει οι εκλογικοί αντιπρόσωποι να είναι από το εξωτερικό, αφού οι ντόπιοι σε μεγάλο βαθμό έχουν «διαβρωθεί» από τα κυκλώματα του ΣΥΡΙΖΑ και δεν μπορούν να εγγυηθούν το αδιάβλητο της εκλογικής διαδικασίας (μάλλον αυτό θα είχε στο μυαλό του ο Αυγενάκης όταν έκανε τη δήλωση για νοθεύει στις εκλογές), οπότε, για να μην κατηγορηθούν για «καλοτοίμπα», επέλεξαν να μην συμμετέχουν στις εκλογές. Από την πλευρά του, ο Μαρινάκης τους δήλωσε ότι κατανοεί τη στάση τους και δε θα υπάρξει κανένα πρόβλημα στη συνεργασία τους για το καλό του Ολυμπιακού. Αλλωστε, οι Αγγελόπουλοι, εκτός από τον εαυτό τους, δεν πρέπει να επηρεάζουν κανέναν άλλο, άρα δυο ψήφοι λιγότεροι δε θεωρούνται εκλογική απώλεια.

Όσοι έχουν ασχοληθεί έστω και στοιχειωδώς με το ελληνικό ποδόσφαιρο γνωρίζουν ότι όταν ο ποδοσφαιρικός Ολυμπιακός βρίσκεται σε αγωνιστική κρίση, αυτός που κάθε φορά βγάζει τα κάστανα από τη φωτιά είναι ο Τάκης Λεμονής. Πιστός στρατιώτης της ερυθρόλευκης οικογένειας, δηλώνει παρών όποτε τον καλέσουν, βγάζει την ομάδα από το αδιέξοδο και αποσύρεται αθόρυβα, περιμένοντας την επόμενη κρίση για να βοηθήσει. Όσο κι αν ακούγεται παράξενο σε κάποιους, η στήλη θεωρεί ότι ο sir Τάκης είναι η ιδανικότερη λύση για να αναλάβει την προεκλογική εκστρατεία και να προσπαθήσει να σταματήσει τον εκλογικό κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Τσίπρας, από συγκριτικό πλεονέκτημα είναι πλέον η «μαύρη τρύπα» για το κόμμα, αφού στη συνείδηση του εκλογικού σώματος έχει καταγραφεί ως ο μοναδικός πολιτικός που μπόρεσε να χάσει με δέκα μονάδες διαφορά από τον Κούλη. Ετσι, πλέον υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες για την ικανότητά του να αντιμετωπίσει την κρίσιμότητα της κατάστασης. Το δεύτερο στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της λύσης Λεμονή είναι ότι ο ερυθρόλευκος προπονητής έχει συνδέσει το όνομά του με επιτυχίες και θεωρείται μετρ στη διαχείριση δύσκολων καταστάσεων, όπως αυτή στην οποία βρίσκεται σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο συνειρμός που θα κάνει η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων είναι ότι, «αφού ανέλαβε ο Τάκης, η επιτυχία είναι δεδομένη». Αυτό θα αλλάξει αμέσως την ψυχολογία αφενός των συριζαίων, που θα αισθανθούν μεγαλύτερη σιγουριά, και αφετέρου των νεοδημοκρατών, που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν νέα δεδομένα και έναν αποτελεσματικό αντίπαλο. Το τρίτο στοιχείο είναι ότι η αλλαγή προπονητή συνήθως λειτουργεί ευεργετικά για την ομάδα, αφού άπαντες συσπειρώνονται γύρω από το νέο προπονητή και δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους. Αλλωστε, οι πιθανότητες να βρεθεί κάποιος, εκτός του Τσίπρα, που να χάσει με μεγάλη διαφορά από τον Κούλη, είναι πολύ μικρές. Ο τέταρτος και βασικότερος λόγος που συνηγορεί υπέρ του Λεμονή είναι ότι με την επιλογή αυτή ο ΣΥΡΙΖΑ θα δημιουργήσει ρήγμα στην ερυθρόλευκη οικογένεια, θα κερδίσει τη συμπάθεια των ερυθρόλευκων οπαδών και θα αναγκάσει τον Μαρινάκη να σταματήσει τον πόλεμο εναντίον του.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κι άλλες κάλτσες!

7 Ιούλη / και πάλι ούλοι / βαράν νταούλι / για εκλογές

Χρηματιστήριο και εκλογές πάνε αντάμα

Καμία- πλέον- σχέση με εκλογάς

ο ταξικός καυγάς

6,5 μήνες, και συνεχίζουν τα κίτρινα γιλέκα (δεν περιμένουν την ...κλιμάκωση)

Σκούζανε ότι δεν βγαίνουν οικονομικά για τις εκλογές, το βούλωσαν, πλήρωσαν και κάνουν την πάπια

Υπόσχεση συμμετοχής (ανανέωση 7/7/2019)

► Σχίχολ προφέρεται το ολλανδικό αεροδρόμιο και όχι Σίπχολ! (Κύριοι του σάιτ ta.nea.gr).

► Τι ζητάμε κι εμείς...

► Ντάλα μεσημέρι εκλογές...

► Το 'δαμε σε κοινωνικό μύδι(εμ): «Ζήτω η Ελλάδα! Ζήτω η Θρησκεία! Ζήτω η Νέα Δημοκρατία!»

► Τόσος ενθουσιασμός για τη ΝΔ, διότι «ο πρόεδρος της καρδιάς μας» είναι ο Καραμανλής.

► Καραμάν αλής.

► Εχασε και ο Περισσός τον Γι-ώργο Κούδα που πήγε στη Νου-Δου μαζί με το... Βούδα.

► Ερώτηση Κρίσεως: πόσα Τζακ άνοιξε ο ψεκασμένος μετά τα πρώτα αποτελέσματα των ευρωεκλογών;

► Βγήκε ο Γιάννης που μπήκε και μπήκε ο Γιάννης που δεν βγήκε.

► Η «αμοιβή» της δημιουργικής...

► ΚΑΙ απεργία (στις δημόσιες μεταφορές) στην Ολλανδία.

► Ταμάμ, μπε!

► Χαρτονομίσματα των 100 και 200 ευρώ: όπως λέει και το τραγούδι «μόνο στα όνειρα»...

► Για σκεφτείτε το: «Το 0,001% των υπερπλουσίων». Τις εκλογές των οποίων στήριζαν οι εντός και εκτός κοινοβουλίου στην Ελλάδα.

► Ελα ρε! «ΟΗΕ: Το ένα πέμπτο των Βρετανών ζουν σε κατάσταση φτώχειας» (ta.nea.gr, 22/5/2019). Μα η Βρετανία είναι αναπτυγμένη καπιταλιστική χώρα! Προσέξτε στο απόσπασμα το απόλυτο ταίριασμα υποκειμένου (το ένα πέμπτο) και ρήματος (ζουν). Όχι, δεν είναι αττική σύνταξη!

► Boeing (737 MAX): Useless as hell!

► «Μέσο μισθό» 853 ευρώ «έβγαζε» η Deutsche Bank για τους εργαζόμενους στην Αθήνα. Ο.Κ. και λίγη (αντί)επιστημονική φαντασία δεν πειράζει...

► ΠΟΕΔΗΝ κατά αστέγων (νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκη). Γαμώ τον όρκο τους γαμώ!

► Λες και εκεί εστιάζεται η κατάσταση στο χώρο της υγείας. «Καζάνι που βράζει ο ΣΥΡΙΖΑ» - όλοι για την κου(φ)τάλα!

► Στάδιον δόξης λαμπρόν...!

► Νομή της εξουσίας.

► Ούτε ΚΟΝΤΡΑ να διαβάζανε: «ΙΟΒΕ- έρευνα φωτιά για την Παιδεία: ταξική με τεράστιες ανισότητες».

► «Υπεράνω» το παίζει ο Γερουλάνος.

► Μα να φύγει η Θοδώρα; Η Θοδώρα;

► Η γιγάντισσα της πολιτικής;

► Ξεπουπουλιασμένη (από το «κόπηκαν τα φτερά») η efsyn.

► Ως γνωστόν ο γνωστός Σταύρος δεν παραιτείται, (από κάπου) για να μην πάει (κάπου αλλού...).

► Η Μέρα Νύχτα για τον Γιάνη (Μπαρούφ...)

► Σε ρυθμούς δημιουργικής ασάφειας...

► Κάποιες αντικαπιταλιστικές (κατά δήλωσή τους...) δυνάμεις αφού (ξανα)αναπίσωπα! παρ-έμειναν (ΚΑΙ) στο εκλογικό περιθώριο, στις αναλύσεις τους δεν παραλείπουν να βλογήσουν τα γένεια τους (το μοναστήρι να 'ναι καλά...). Τυχαιά διαβάσαμε τις ανακοινώσεις ΝΑΡ και Μ-Λ ΚΚΕ...

► Από τις δύο Ανταρσίες (λέμε τώρα...) ποια είναι ποιο ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ;

► Χε!

► Φαϊ (από τα LIDL) σε ΜΚΟ. (Χλιμιντράει το κρέας;).

► Αφού έλαβε τον πούλο τ'ωραίο το ΠΟΤΑΜΙ, είπε κι ο Σταύρος εγκαίρως να την κάμει.

► «Ο χάρτης της Ισπανίας βάφτηκε κόκκινος» - efsyn.gr, 28/5/2019. (Πολύ κλάμα οι Συριζαίοι κι από πού να πιαστούν...).

► Γελοίος Λαζόπουλος.

► Και πολύ τού είναι.

► «Αντιδεξιό προσκλητήριο από Α. Τσίπρα» - efsyn.gr, 28/5/2019. Το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά

παραφροσύνην.

► Po(r)demos.

► Juntos o no Juntos.

► 50 ένημα για παροχές υγείας: Κι όταν είναι κανείς μακροχρόνια άνεργος;

► Μπορεί οι εκλογές να «εκτίναξαν» το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. ΜΑ είναι γνωστό και τι μπορεί απλώς να το τινάξει...

► Yeah(v) έχεις ελαφράν...

► Δεν αντιστεκόμαστε στον πειρασμό: «Στης βουλής τα έδρανα, αχ! κι εγώ να έκλανα!»

► Είμεθα οικονομικά ασθενέστεροι.

► Προφανώς με τον αέρα της «επιτυχίας» το ειρωνικό σχόλιο της Φώφης για την στήριξη Τσίπρα σε Τίμερμανς.

► ΠΑΣΟΚ - ΠΑΣΟΚ - κίνημα αλλού!

► Μα δεν σέβονται τα «μπάνια του λαού» όλοι αυτοί που θα πάρουν μέρος (ΚΑΙ) στις βουλευτικές εκλογές;

► 91 χρόνια είχε να συμβεί κάτι τέτοιο: εκλογές κατακαλόκαιρο.

► Ωρέ, κατακαμένη Ρούμελη, τι σου 'μελε να πάθεις...

► Τι είπε ο στόμας του Βίτσα;

► Martin fur President : Liebe, Angela.

► Η φίλη του Τσίπρα.

► Για τον πωλητή της «Σχεδίας» που φιγουράρει στην Καθημερινή ένα (ημι)σχόλιο: για ένα κομμάτι ψωμί δε φτάνει μόνο η δουλειά...

► Το απόσπασμα από ιντερνετικό σάιτ (χρησιμοποιημένο σε εργασία μαθητή Β' Γυμνασίου): «Το έργο αυτό (σ.σ. η «Γκερνίκα» του Πάμπλο Πικάσο) αποτελεί ηχηρή απάντηση του ζωγράφου στον βομβαρδισμό της Ισπανικής πόλης Γκερνίκα από τους Γερμανούς και τους Ιταλούς τον Απρίλιο του 1937». Βλέπετε πουθενά τη λέξη «φασισμός» ή «ναζισμός»; Γερμανοί και Ιταλοί (έτσι, αόριστα...) πολέμουν (όλους;) τους Ισπανούς... Καμιά αναφορά στους Δημοκρατικούς της Ισπανίας, τότε. Κάπως έτσι

προχωράει η αναθεώρηση της ιστορίας (ΚΑΙ) μέσα από «πηγές πληροφοριών».

► «Διακηρύξεις από τις οποίες απομακρύνθηκαν τα κομμουνιστικά κόμματα σε συνθήκες μεγάλης όξυνσης της ταξικής πάλης, βαθιάς οικονομικής και πολιτικής κρίσης για πλειάδα καπιταλιστικών κρατών, μέσα στο καμίνι του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, σε συνθήκες που η εργατική τάξη βρέθηκε με τα όπλα στα χέρια. Διακηρύξεις που αυτοαναιρέθηκαν με την απόφαση αυτοδιάλυσης της Κομμουνιστικής Διεθνούς, μέσα στο καμίνι του πιο γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου». Το απόσπασμα από την «Εισαγωγή» της Ε. Μπέλλου (Ιούλιος 2007) στο βιβλίο «Η Κομμουνιστική Διεθνής» - Σύγχρονη Εποχή, 2008. Η τροσκιστική ΔΙΑΣΤΡΕ-ΒΛΩΣΗ είναι εμφανέστατη στη γραμμή του Περισσού. Ο οποίος θα κάνει... επανάσταση «χωρίς να σπάσει τζάμι». Look who's talking, δηλαδή...

► Αλλά σοσιαλισμός στην Σοβιετική Ένωση υπήρχε μέχρι το 1991...

► Αρτζι μπούρτζι.

► Και ολίγα από έναν («υπεράνω υποψίας») τροσκιστή (που δείχνει σε πόσες μπανανόφλουδες είναι διατεθειμένοι να πατήσουν οι ομόσταυλοί του): «Το πιο τερατώδες παράδειγμα σε αυτόν τον τομέα νομίζουμε ότι το έδωσε ο Σάχτμαν που προσχώρησε στο Αμερικάνικο Σοσιαλιστικό Κόμμα το οποίο υποστήριζε τον πόλεμο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ... Για ένα σύντομο χρονικό διάστημα τα τμήματα της 4ης Διεθνούς μπόρεσαν να επωφεληθούν από την γιουγκοσλαβική κρίση για να ενισχυθούν... οι οργανώσεις της 4ης Διεθνούς δημιούργησαν ταξιαρχίες από νέους να πάνε στη Γιουγκοσλαβία ταξιαρχίες έρευνας, υποστήριξης εργασίας στην υπηρεσία της γιουγκοσλαβικής επανάστασης...». Αλλά, ωμέ! «Στη γενική Συνέλευση των Ενωμένων Εθνών ψήφισε (σ.σ. η γιουγκοσλαβική... επανάσταση) υπέρ της επέμβασής τους στη Βόρεια Κορέα...» (Πιερ Φρανκ, «Η 4η Διεθνής», Αθήνα, 1976).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Αυτά να τα βλέπουν οι κακιασμένες γλώσσες που λένε ότι οι συριζαίοι διεφθάρησαν από την εξουσία και το 'ριξαν στη μεγάλη ζωή. Τι κουβαλάει η συντρόφισσα στα κεντρικά κομματικά γραφεία; Πέντε μπουκάλια από το ταπεινό «Γιάννης ο περιπατητής». Ναι, νταλκάδες είχαν οι σύντροφοι κι ήθελαν να πιουν κάτι (και ποιος δεν έπινε παρακολουθώντας τα αποτελέσματα), αλλά ούτε πανάκριβα μαλτ, ούτε εξίσου πανάκριβα γιαπωνέζικα ούισκι. Αυτό που έπιναν πριν να γίνουν εξουσία πίνουν και τώρα.

◆ Εχουμε συνηθίσει πρωθυπουργούς και υπουργούς να κόβουν κορδέλες σε εγκαίνια δρόμων, νοσοκομείων και λοιπών κρατικών κτιρίων. Κορδέλα σε εγκαίνια λειτουργίας μιας ηλεκτρονικής υπηρεσίας δεν έχουμε ξαναδεί. Το έκαναν η Αχτσιόγλου με τον Πετρόπουλο. Εκοψαν κορδέλα για το άνοιγμα της ηλεκτρονικής πλατφόρμας για τις 120 δόσεις στην ιστοσελίδα του ΕΦΚΑ! Εστησαν έναν προτζέκτορα, συνδέσαν ένα λάπτοπ στην ιστοσελίδα του ΕΦΚΑ κι αυτοί στήθηκαν μπροστά στην οθόνη και φώναξαν τους φωτογράφους να τους απαθανάτισουν. Και βέβαια, δένειμαν τις φωτογραφίες με δελτίο Τύπου του υπουργείου. Σε λίγο που θα βρεθούν στην αντιπολίτευση θα έχουν το χρόνο να σκεφτούν ότι την αποκάλυπτη κοροϊδία οι ψηφοφόροι την εισπράττουν ως φτύσιμο. Και ανταποδίδουν στην κάλπη.

◆ Δεν ξέρουμε αν «δούλεψε» και χαρτζιλίκι (το λέμε κομψά, γιατί στην πραγματικότητα δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι «δούλεψε»), πάντως τα τσιγγανόπουλα ήταν τα μόνα που προσφέρονταν να σηκώσουν τις σημαίες του ΣΥΡΙΖΑ που μοίραζε το επιτελείο της προεκλογικής καμπάνιας του απερχόμενου κυβερνώντος κόμματος. Γιατί νεολαίους ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πια ελάχιστους κι αυτοί οι ελάχιστοι είτε βαριούνται να κουνάνε σημαίες είτε την έχουν δει κυβερνητικά και κρατικά στελέχη που δε λερώνουν τα χέρια τους με δουλειές που προορίζονται για την πλέμπα. Να δούμε τι θα κάνουν σε λίγο που θα βρεθούν στην αντιπολίτευση.

◆ Περρασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαίς. Πάτωσε η ΛΑΕ, εξαερώθηκε, δεν υπάρχει...

Στις 17 Σεπτέμβρη του 2015, τρεις μέρες πριν από τις βουλευτικές εκλογές, ο φίρερ της ΧΑ, για να συσπειρώσει το σκληρό πυρήνα που συγκροτούσε τα τάγματα εφόδου της νεонаζιστικής συμμορίας, σε συνέντευξη που είχε δώσει στον Χατζηνικολάου, ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη στυγνή δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Στο κλείσιμο της συνέντευξης και χωρίς να ερωτηθεί.

Στόχος του φίρερ ήταν να διασκεδάσει τις σε βάρος του αλγεινές εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί στο σκληρό πυρήνα των νεοναζιστών από όσα είχε πει στην απολογία του στην ανάκριση, την 1η Οκτώβρη του

ethnikismos.net/2019/05/27/τιποτα-δεν-τελειωσε-ο-αγω-νασ-συνεχιζε/). Το συγκεκριμένο άρθρο ανέβηκε και στην επίσημη ιστοσελίδα των νεοναζιστών (http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/tipota-den-teleiwise-o-agwnas-sunechizetai?COLLCC=1570083598&), όμως ανέβηκε μισό και με διαφορετική φωτογραφία. Για να διαβάσει κάποιος τη συνέχεια, παραπέμπεται με σύνδεσμο (link) στο Εθνικισμός.net.

Το παιχνίδι της διγλωσσίας γίνεται κυρίως με τη χρήση διαφορετικών φωτογραφιών. Στην επίσημη ιστοσελίδα χρησιμοποιείται φωτογραφία διαφορετική από αυτή που χρησιμοποιείται στο Εθνικισμός.net, που υπο-

Νίκη».

Ο φίρερ απευθύνεται στο σκληρό πυρήνα των νεοναζιστών της ΧΑ και τους καλεί να μείνουν αφοσιωμένοι σ’ αυτόν μέχρι το τέλος. Ιδιαίτερα μέχρι τις εθνικές εκλογές της 7ης Ιούλη του 2019. Για να μπορέσουν να ξεπεράσουν το 3% και να ξαναμπούν στο αστικό κοινοβούλιο. Μετά το 4,88% των ευρωεκλογών και με τη ΝΔ να καλπάζει διεκδικώντας την αυτοδυναμία, ο φίρερ αντιλαμβάνεται ότι το 3% είναι για το νεοναζιστικό μόρφωμα ψηλό εμπόδιο που πρέπει να ξεπεράσει τον εαυτό του για να το υπερπηδήσει.

Ομως, με αυτό το πολεμικό προσκλητήριο στο στενό πυρή-

(http://www.eksegersi.gr/Επι-καιρότητα/33142. Προσπαθεί-να-σώσει-το-τομάρι-του-ο-φιρερίσκος-των).

Αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να φυλλορροεί ο σκληρός πυρήνας της ΧΑ και να απομακρύνονται όχι μόνο οι ψηφοφόροι που ελκούνταν από την εγκληματική δράση, αλλά και οι οπαδοί των ταγματασφαλιτών. Αυτό το γνώριζε και το περίμενε ο Μιχαλολιάκος και γι’ αυτό, αρκετούς μήνες πριν από τις εκλογές, άρχισε να τα βάζει με τον Βελόπουλο, ενώ γνώριζε ότι το εκλογικό Βατερλό θα το υποστεί κυρίως από τη ΝΔ. Ήταν επόμενο τη συρρίκνωση στις εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο να τη χρεώσει στον Βελόπουλο, ενώ η πραγμα-

Ο φίρερ της ΧΑ

Καλεί σε πολεμικό εγερτήριο

2013. Ουμίζουμε το σχετικό διάλογο με την ανακρίτρια:

Ερώτηση: *Μετά την θεαματική άνοδο των ποσοτών του κόμματος της Χρυσής Αυγής στις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου του 2012 (...) παρατηρήθηκαν ορισμένα φαινόμενα άγνωστα μέχρι τότε στην καθημερινή ζωή. Πιο συγκεκριμένα (...) συστηματικώς εμφανίζονται με ομοιόμορφη εμφάνιση «στρατιωτικού τύπου», συνήθως μαύρο μπλουζάκι t-shirt με το λογότυπο Χρυσή Αυγή, μαύρο, μπλε ή κόκκινο τζόκεϋ με το σύμβολο του κόμματος, στρατιωτικό παντελόνι παραλλαγής χρώματος συνήθως μαύρου γκριζού λευκού και στρατιωτικές αρβύλες. Τα πρόσωπα αυτά συχνά κινούνται ομαδικά και σε κάποια περίπτωση κινήθηκαν ως στρατιωτικό άγημα με βηματισμό. (...) Πώς σχολιάζετε τα περιστατικά αυτά και ποια είναι η επίσημη θέση του κόμματος της Χρυσής Αυγής;*

Απάντηση: Κατηγορηματικά έχω δηλώσει στις τηλεοπτικές εμφανίσεις που είχα τη δυνατότητα να έχω ότι α) η Χρυσή Αυγή δεν είναι στρατός για να διαθέτει στολή και **καταδικάζω αυτού του είδους τη συμπεριφορά και αμφίεση και τον συγκεκριμένο βηματισμό β)** για τις λοιπές πράξεις που μου αναφέρετε επίσης δηλώνω ότι **δεν τις υιοθετώ και δημόσια τις έχω καταγγείλει** στον τηλεοπτικό σταθμό *ΣΚΑΙ* στον κ. Τράγκα καθώς και στους τηλεοπτικούς σταθμούς *ΚΟΝΤΡΑ* και *ΕΧΤΡΑ*» (η έμφαση δική μας).

Μια μέρα μετά το εκλογικό Βατερλό των νεοναζιστών της ΧΑ, στις 27 Μάη, ο φίρερ θυμήθηκε πάλι τον υπό διάλυση σκληρό πυρήνα και έβαλε κάποιον παρατρεχάμενο να γράψει στο σάιτ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ.net άρθρο με τίτλο: «Τίποτα δεν τελείωσε. Ο αγώνας συνεχίζεται» (https://

τίθεται ότι είναι η πηγή άντλησης του άρθρου. Πράγμα ασυνήθιστο, φυσικά, καθώς όταν γίνεται αναδημοσίευση ενός άρθρου, χρησιμοποιείται και η φωτογραφία που το συνοδεύει. Στην επίσημη ιστοσελίδα της ΧΑ έχει μπει μια φωτογραφία που δείχνει τον φίρερ Μιχαλολιάκο και τη Ζαρούλια να συμμετέχουν ήρεμοι σε μια πορεία (ή συγκέντρωση της ΧΑ). Αντίθετα, στο Εθνικισμός.net έχει μπει μια φωτογραφία με τον φίρερ στη γνωστή κατάσταση υστερίας (μίμηση του Χίτλερ, όταν απευθύνεται στους χρυσαυγίτες σε ομιλία του), η οποία συνοδεύεται από κείμενο, τυπωμένο πάνω στη φωτογραφία, για να μη μείνει καμιά αμφιβολία ότι μιλάει ο ίδιος «ο Αρχηγός».

Το κείμενο αναφέρεται στη «μαύρη μπλούζα» και απευθύνεται στον σκληρό πυρήνα των νεοναζιστών, στους οποίους ο φίρερ λέει τα εξής: «Όταν σου χαϊδεύουν την πλάτη όλοι και σου λένε «μπράβο», / είναι εύκολο να φορέσεις την μαύρη μπλούζα... / Όταν σε συκοφαντεί όμως το σύμπαν / **η μαύρη μπλούζα γίνεται πολεμική στολή για τον εθνικιστικό αγώνα.** / Τώρα είναι η ώρα **να την φορέσουμε** / με περισσότερη περηφάνεια / **ΚΑΙ ΠΙΟ ΙΣΙΟ ΚΟΡΜΙ!** / **Όσοι αντέξουμε τώρα, αλλιώς ΠΟΤΕ...!!**».

Πρόκειται για την ίδια μαύρη μπλούζα του χρυσαυγίτη ταγματεφοδίτη, που στην απολογία του ο φίρερ καταδίκασε μετά βδελυγμίας, προσπαθώντας να σώσει το τομάρι του. Το άρθρο στο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ.net καταλήγει ευχαριστώντας «όσους αγωνίστηκαν στη μάχη των εκλογών» και σημειώνοντας: «*Η στήριξή τους, είναι η ηθική και πολιτική δικαίωση, του Αρχηγού μας. Ο αγώνας συνεχίζεται και έχουμε ιερή υποχρέωση να μείνουμε αφοσιωμένοι μέχρι την τελική*

να της ΧΑ, ο φίρερ Μιχαλολιάκος υπονομεύει τη γραμμή που έχει χαράξει στους συνηγόρους υπεράσπισής του στη δίκη της ΧΑ και ενισχύει στο ακέραιο το κατηγορητήριο εναντίον του και εναντίον όλης της ΧΑ.

Μετά το εκλογικό Βατερλό, ο Μιχαλολιάκος αποκαλύπτει το πραγματικό του πρόσωπο. Αυτό το Βατερλό το θεωρούσε αναπόφευκτο, και γι’ αυτό είχε αρχίσει να βρίζει τον ελληνικό λαό στις προεκλογικές του εξορμήσεις. Για παράδειγμα, μιλώντας στις 9 Δεκέμβρη του 2018 στο Κιλκίς, έλεγε: «Αλλά θλίβομαι για το **κατάντημα του λαού μας**, που δεν αφορά όλους εσάς που είστε μέσα σ’ αυτή την αίθουσα, που **είστε ο ανθός του ελληνικού έθνους** που αντιστέκεται».

Ο φίρερ, εκτός εαυτού, εξυμνούσε τους απογόνους των ταγματασφαλιτών και αποκάλυπτε την απόγνωσή του και λόγω του επερχόμενου εκλογικού Βατερλό και λόγω της επικείμενης καταδίκης του ίδιου και των βουλευτών του ως μελών εγκληματικής οργάνωσης.

Εμείς θεωρούσαμε δεδομένο το εκλογικό Βατερλό των νεοναζιστών της ΧΑ για δύο λόγους:

Πρώτο, γιατί μετά από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα είχαν χάσει το συγκριτικό τους πλεονέκτημα να κάνουν εγκληματικές ενέργειες, όχι μόνο εναντίον των μεταναστών, με τη στήριξη των μηχανισμών καταστολής και των κυβερνήσεων όλων των χρωμάτων.

Δεύτερο, γιατί είναι δεδομένη η καταδίκη τους ως εγκληματική οργάνωση και όλα τα στελέχη των χρυσαυγιτών, πλην των βουλευτών, έχουν εγκαταλειφθεί από τον φίρερ στην τύχη τους. Ουμίζουμε τι είπε στην απολογία του και τι είπαν οι μάρτυρες υπεράσπισής του

τικότητα είναι ότι η συρρίκνωσή του οφείλεται στην επίθεση που άσκησε η ΝΔ με τον εθνικιστικό της λόγο. Οι ψηφοφόροι της ΧΑ -εθνικιστές και απόγονοι των ταγματασφαλιτών- ήταν επόμενο να στραφούν στη ΝΔ, από τη στιγμή που αυτή παίρνει σειρά για να αναλάβει τη διαχείριση της αστικής εξουσίας. Από τη ΝΔ προσδοκούν κάτι, ενώ από τους νεοναζιστές της ΧΑ δεν προσδοκούν τίποτα.

Στις ευρωεκλογές δεν μπορούσε να φανεί ότι η συρρίκνωση της ΧΑ οφείλεται στην επίθεση που έκανε η ΝΔ. Φάνηκε καθαρά στις περιφερειακές εκλογές, στις οποίες δεν έλαβε μέρος ο Βελόπουλος. Η ΧΑ και το 2014 και τώρα κατέβασε συνδυασμούς στις 12 από τις 13 περιφέρειες (δεν κατέβασε μόνο στην περιφέρεια Βορείου Αιγαίου). Στις εκλογές του Μάη του 2014 έλαβε μέρος το 61,56% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων και η ΧΑ πήρε 457.893 ψήφους. Στις εκλογές της 26ης Μάη του 2019 έλαβε μέρος το 58,42% των εγγεγραμμένων και με ενσωματωμένο το 99,95% των ψηφισάντων η ΧΑ πήρε 197.309 ψήφους! Έχασε 260.584 ψήφους.

Το 2014, όσοι ψήφισαν τη ΧΑ στις περιφερειακές εκλογές ήταν κατά 79.020 λιγότεροι απ’ αυτούς που την ψήφισαν στις ευρωεκλογές. Στις περιφερειακές του 2019 ήταν λιγότεροι κατά 78.045. Δηλαδή, η διαφορά κινήθηκε στα ίδια επίπεδα.

Με δεδομένο ότι οι περιφερειακές εκλογές είναι πιο κοντά στις εθνικές εκλογές, οι 197.309 ψήφοι των περιφερειακών εκλογών δε θα φτάσουν για να πιάσει η ΧΑ το 3% και να ξαναμπίε στο αστικό κοινοβούλιο, καθώς θα έχει να αντιμετωπίσει το σφυροκόπημα από τη ΝΔ με στόχο την αυτοδυναμία. Αυτό είναι που τρομάζει τον φιρερίσκο.

βαθύ κόκκινο

Μια θαρραλέα φωνή

Σ' ένα θαρραλέο άρθρο του, με τίτλο «Οι άδειες των κρατουμένων και κατά πόσο απαιτείται η ιδεολογική τους μεταστροφή», ο πρόεδρος της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, εφέτης Χριστόφορος Σεβαστίδης, τάσσεται χωρίς περιστροφές υπέρ της χορήγησης κανονικής άδειας στον Δημήτρη Κουφοντίνα.

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στις 28 του Μάη στο περιοδικό της ΕΔΕ «Δικαστής» και μπορείτε να το διαβάσετε στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://dikastis.blogspot.com/2019/05/blog-post_94.html. Εδώ θα μας απασχολήσουν μόνο οι νομικές επισημάνσεις του κ. Σεβαστίδη (κάνει και άλλες ενδιαφέρουσες επισημάνσεις, πολιτικοφιλοσοφικού χαρακτήρα, όπως π.χ. για την έννοια της πολιτικής βίας).

Νομικά, λοιπόν, ο πρόεδρος της ΕΔΕ κινείται αυστηρά εντός του ισχύοντος νομικού πλαισίου. Δε χαρίζεται, δε, στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επισημαίνοντας ότι ορθώς άσκησε αναίρεση κατά του βουλεύματος του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, όμως είναι η ίδια που τον Νοέμβρη του 2017 και τον Φλεβάρη του 2018 είχε ζητήσει τον πειθαρχικό έλεγχο των εισαγγελέων που είχαν εγκρίνει τις δύο πρώτες άδειες που πήρε ο Δ. Κουφοντίνας.

Αφού σημειώσει ότι ορθά ο Αρειος Πάγος έλυσε το νομικό θέμα που ανέκυψε και δέχτηκε ότι δικαίωμα άδειας έχουν και οι πολυισοβίτες, ο Χ. Σεβαστίδης περνά στα ζητήματα ουσίας και σημειώνει ότι «ορθά δέχεται το βούλευμα ότι στην έννοια του σωφρονισμού δεν περιλαμβάνεται η ιδεολογική μεταστροφή του καταδικασθέντος». Και συνεχίζει: «*Εγώ θα συμπληρώνα ότι δεν χρειάζεται ούτε η μεταμέλειά του για τις πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε. Πρόκειται για στοιχείο που κρίθηκε κατά την επιμέτρηση της ποινής. Η επιβληθείσα ποινή εξαντλεί τις αξιώσεις της Πολιτείας έχοντας προμετρήσει το είδος των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν και την προσωπικότητα του δράστη. Τα Δικαστήρια δεν έχουν ρόλο πολιτικού – ιδεολογικού καθοδηγητή και δεν ζητούν δηλώσεις μετανοίας και αποκήρυξης ιδεών που αποκλίνουν από τις κρατούσες αντιλήψεις*».

«Θα πρέπει επίσης», συνεχίζει ο πρόεδρος της ΕΔΕ, «να γίνεται μια διάκριση μεταξύ των ιδεολογικών αρχών του κρατουμένου που υποστηρίζουν το αναγκαίο της ένοπλης δράσης για την κοινωνική αλλαγή και της έμπρακτης συμπεριφοράς του κατά το διάστημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλει ο νόμος. (...) Η ιδεολογικοπολιτική και φιλοσοφική συζήτηση για τον ρόλο της βίας στην ιστορία είναι πολύ παλιά και δεν λύνεται με δικαστικές αποφάσεις».

Χωρίς να παρεκκλίνει ούτε κεραία από την αστική αντίληψη για τη μειοψηφική επαναστατική βία (αντίληψη με την οποία εμείς διαφωνούμε, και θεωρητικά και πραγματολογικά), ο Χ. Σεβαστίδης επισημαίνει: «*Το να ζητείται από έναν κρατούμενο να αποκηρύξει τις ιδεολογικές του πεποιθήσεις -όποιες κι’ αν είναι αυτές, όσο αποκρουστική κι’ αν είναι η ατομική βία σε επίπεδο ηθικό, όσο προβοκατόρικα και υπονομευτικά κι’ αν λειτουργεί σε επίπεδο διεκδίκησης κοινωνικών δικαιωμάτων- και να συμμορφωθεί με το αξιακό σύστημα που επικρατεί, θα οδηγούσε πολλές φορές είτε σε μια υποκριτική και κατ’επίφαση δήλωση μετάνοιας, μη επαληθεύσιμη αφού εδράζεται αποκλειστικά στην ενδιάθετη βούληση του δηλούντος, είτε σε ρητή άρνηση συμμόρφωσης. Και στις δύο αντικειμενικά όμοιες περιπτώσεις οι θεωρητικές πιθανότητες “κινδύνου“ για την κοινωνία είναι οι ίδιες. Στην πρώτη περίπτωση αμβλύνεται το υποκειμενικό αίσθημα φόβου ενώ στη δεύτερη οξύνεται. Πρόκειται όμως για κριτήριο αρκετά επισφαλές και καθόλου χρήσιμο στην αξιολόγηση*».

Ας τελειώνει άμεσα, λοιπόν, το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου (υπό νέα σύνθεση) με την απόρριψη του εισαγγελικού βέτο, για να πάρει ο Δ. Κουφοντίνας, που ακόμα νοσηλεύεται στο νοσοκομείο, την άδεια που δικαιούται σύμφωνα με το ισχύον νομικό σύστημα.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές

στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση